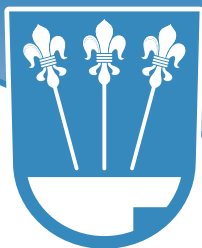

číslo
96

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK 2020/4

Šachový oddíl Sokola Halenkovice

V roce 2019, během přípravy oslav 100. výročí organizovaného sportu v naší obci, se nám do rukou dostalo několik černobílých fotografií halenkovických šachistů.

Bývaly doby, kdy šachovnice a sada bílých a černých figur nechyběla v žádné halenkovické hospodě. Hrát šachy bylo tehdy stejně běžné jako mastit karty. Královská hra se v Halenkovicih ale hrála také organizovaně.

O tom, že měl Sokol Halenkovice svůj šachový oddíl, se můžeme dočíst například v Knize o Halenkovících. Šachistům je zde věnováno jen několik řádků, a to je škoda. Jejich oddíl byl součástí halenkovického Sokola takřka 20 let a dlužno podotknout, že velmi úspěšnou součástí...

Při shromažďování informací o tomto uskupení nám pomohl bývalý aktivní člen výboru oddílu, pan Jiří Huťka, který otevřel svůj archiv a poskytl ke zveřejnění zajímavé fotografie a dokumenty. Díky nim dnes můžeme alespoň trošičku nahlédnout do doby, kdy se v Halenkovících závodně hrály šachy.

Pokračování na straně 2.

POMNÍČEK NA KUDLOVSKÉ DOLINĚ „U HUBERTA“

Moto:

Na vrchu u hája zabili tam šohaja,

zabili tam panští drábi Janíčka.

Když zabili, pochovali pod javor.

Černý kríž stavjali a na něm napsali,

tady leží pochovaný zbojník z hor.

Myslivecké památky v krajině mají svůj význam či smysl materiální a duchovní. Materiální význam spočívá v označení nějaké skutečnosti a často druhotně slouží jako orientační bod v krajině. Výtvorná a architektonická kvalita památek je různých hodnot, (zpravidla podle movitosti toho, jehož se to týkalo), stejně jako různá jsou data vystavění památek.

Za významnější část památky či památníku, lze považovat její nehmotný, duchovní význam. Smysl duchovní nám pomoci nápisu na památce, zápisů v kronikách, lidových

Pokračování na straně 4.

SV. HUBERT
ROZPOČET OBCE
HALENKOVICKÉ
POKLADY V.

ZVONICE NA KOPCI
KRŽLE
ZAHRÁDKÁŘI
HASIČI

MŠ A ZŠ
HALENKOVICE
SPORT
a další

Došlo
Получено
An
Received

17.11.85
31/175

odesláno
Отослано
ab
sent

21.11.85
4/143

Váš tah - Your move - Ihr Zug -
čís. - No Baur ход

33.	Vx65

Můj tah-My move-Meine Antwort-
čís. - No Мой ход

33.	Jc5

Váš tah
Baur ход
Ihr Zug
Your move

Dovolens! od do
Отнуен от do
Urtaub von bis
Leave from to

Nabízím remisu - přijímám - odmítám - vzdávám se
Предлагаю ничью - принимаю - отказываю - сдаюсь
Biete Remis an - nehme an - lehne ab - gebe auf
I offer remis - I accept - I refuse I resigne

Pokračování ze strany 2.

hužel v naší obci neoslovila větší množství mladších, kterým by bylo možné předat štafetu a udržet činnost oddílu třeba až do dnešních dnů.

Byla by škoda, aby se na pány, dumajícími nad šachovnicemi, zapomnělo. Úspěšně šířili dobré jméno Sokola Halenkovice.

Děkujeme panu Jiřímu Huťkovi za poskytnutí fotografií, dokumentů a pomoc při publikaci článku.

Část tohoto archivu máte k nahlédnutí v Místní knihovně Halenkovice. Na str. 24 je uvedena velká šachistická fotogalerie.

R. Janeček

Původ šachu

Původ a vznik šachu je zahalen tajemstvím, které se už asi nikomu nepodaří odhalit. První učebnice šachu, která byla do nynější doby objevena, pochází z Persie a její vznik se datuje na rok 242–651 n. l.

I vznik šachu je zahalen tajemstvím. Vzniklo mnoho pověstí a bajek. Jedna z nich, která je nejvýstižnější a skýtá poučení i zábavu jako šachová hra sama, je tato:

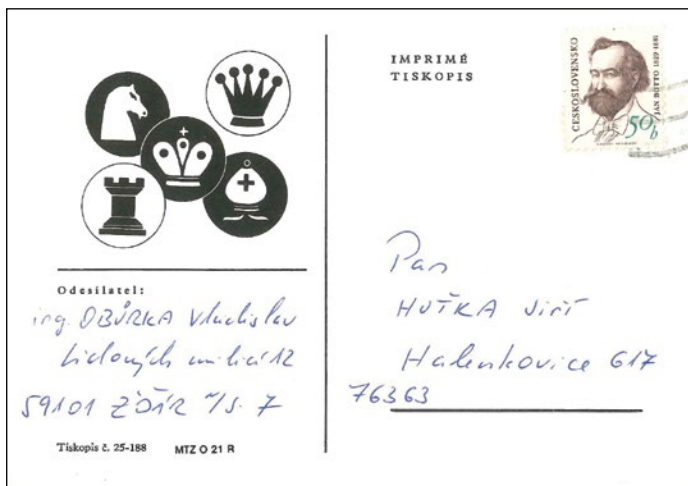
Bylo to před půl druhým tisícem let. Indický vládce Šehram neměl příliš velký organizační talent ani schopnost vládnout, a tak v krátké době přivedl svou zem na mizinu. Tehdy jeden z jeho mudrců, Sissa, chtěl taktním způsobem, aby na něj nepadl přímý králův hněv, upozornit ho na nesprávný postup. Vymyslel tedy hru, v níž je král nejvýraznější figurou, avšak nemůže nic bez pomoci ostatních figurek a pěšců. Lekce šachové hry učinila na vládce velký dojem. Šehram se chtěl odvděčit za náhornou lekci životní moudrosti a za zajímavou hru. Slíbil mudrcovi za odměnu všechno, o čem požádá. Sissa využil příležitosti dát domýšlivému králi další lekci, tentokrát lekci skromnosti. Požádal o odměnu, která na první pohled téměř nestála za řeč, o vydání pšenice ze skladu v tomto množství: Na první čtverec v šachovnici mu měli položit jedno zrnko, na druhý dvě zrnka, na třetí opět znásobený počet, tedy čtyři zrnka, a tak dále vždy dvojnásobek zrnok obilí až do posledního políčka na šachovnici. Vládce s tím souhlasil a byl rád, jak levně ho přišla odměna. Ze sýpky začali vynášet zrna, ale brzy se ukázalo, že splnit mudrcovi přání není možné. Přísloví: „Zrnko k zrnku a sebere se tuna,“ tedy dostalo konkrétní podobu.

Výpočet ukázal, že na 64 polí šachovnice připadne 18 446 744 073 709 551 615 (18 kvintiliónů, 446 kvadriliónů, 744 triliónů, 73 biliónů, 709 miliónů, 551 tisíc 615) zrn. V přepočtu na objemové jednotky to činí 922 337 203 685 m³ pšenice.

Abychom získali takové množství obilí, bylo by nutno osít povrch zeměkoule osmkrát a stejně tolikrát sklídit úrodu. Kdyby byla postavena sýpka na toto množství obilí, pak by při čtyřech metrech výšky a deseti metrech šířky její délka byla 300 miliónů kilometrů, což je vzdálenost dvakrát větší než vzdálenost Země od Slunce. Jsou to čísla vskutku astronomická.

Tyto výpočty a výsledky nemají sice přímou souvislost s vlastní hrou a s podstatou šachu, ale svým způsobem symbolicky ukazují neočekávané matematické výsledky ukrývající se za černobílou šachovnicí.

RJ

Pokračování ze strany 1.

písních nebo ústním podáním pamětníků podává zprávu, co se tu a kdy stalo. Dá se říct, že „pro nic za nic“ se památníky nedělaly.

Z historie víme, že popravení zločinci, sebevrazi, zbojníci a pytláci se pochovávali zpravidla na místě jejich skonu. Na tomto místě se stavěli (v lese a na poli) kříže, zvané „černé“ a nesmělo na nich být napsáno jméno zbojníka nebo pytláka proto, aby upadlo v zapomenutí.

Zabití hajní a myslivci měli na místě skonu své pomníčky se jménem a byli počestně pochovaní na posvěcené půdě hřbitova. Při různých střetech v těch dobách, bylo těžké jednoznačně dát za pravdu té či oné straně. Tak se staly tyto události živnou půdou pro strašidelné pověsti kolem těchto míst. „Zrodil se zde duch toho místa, a to dobrý i zlý zvaný – genius loci.“ Hodně památek je děkovných Bohu a svatým za něco, nejčastěji za záchranu života nebo nějakého daru. Za dar boží bylo lidmi považováno i zrušení roboty a zákon povolující lov vlastníkům půdy a podobně, viz děkovný kříž s reliéfem sv. Huberta v Otrokovicích z roku 1849. Lidé znali považují do dnešních dnů tyto památky za určité morální varování neboli memento.

Často znázorňované memento je „vidění svatého Huberta“. Myslivci ví, že onen svatohubertský jelen se zlatým křížem mezi parohy je symbolem utrpení, smrti a následné polepšení s pokáním za předešlá provinění.

Dovolte mně popustit uzdu své fantazie k historii jednoho skutečného svatohubertského pomníčku. Koncem devatenáctého století nový majitel napajedelského velkostatku Aristid Baltazzi údajně ulovil v chříbských lesích svého prvního jelena. Ze svého úlovku měl nesmírnou radost a jako chovatel koní i trochu špatné svědomí. Poznal, že mladý jelen nebyl na vrcholu svého biologického života a mohl dát život takovým statným potomkům jakým byl on. Aristid si vzpomněl na odkaz svatého Huberta. Byl povahou cholerik a sportovec

s chutí vždy vyhrát, ale tentokrát to vítězství nebylo. Dle pamětníků závodil na rovinaté louce při trati na koni s plnou parou jedoucí lokomotivou. V afektu pistolí zastřelil koně, který jej několikrát shodil ze sedla. Kolovalo o něm několik různých nelichotivých průpovědek, jejichž pravdivost se nedá prokázat. Pomníček s viděním svatého Huberta není triumfem vítězství, ale symbolizuje „kající memento“. Možná Aristid Baltazzi viděl v oku zhasínajícího jelena bolest a prohru, jako u hřebce, kterého před tím nerozvážně zastřelil. Snad došlo v tu chvíli k hubertskému obratu, pokání a polepšení výzvou samého Krista. Tak se zde usídlil duch místa této události – „genius loci“.

A toto místo se stalo sto třicet let památným pro myslivce a místní obyvatele, šíříce Hubertovo memento citu a soucitu se zvěří. Pomníček na okraji lesa nekosením louky zarostl bujnou vegetací a okolí se samovolně zamokřilo. Myslivci i obyvatelé nějak na pomníček pozapomněli, až do té chvíle, kdy pomníček zmizel. Zázrak se zde nekonal. Po několika pokusech pomníček ukrást a prodat osobami, jimž „není nic svaté“ se „někomu“ rozjasnilo v hlavě, že pomníček má cenu. Jestli se jednalo jen o cenu finanční nebo nehmotnou duchovní, těžko lze posuzovat. Podstatné je, že pomníček nebyl ukraden, ale dost nešťastně přemístěn. Místo pomníčku bylo na rozhraní tří katastrů obcí Kudlovice, Košíky a Halenkovice. Několik metrů od hranic jmenovaných sousedů, dalo vlastnictví pomníčku obci Košíky. Obec si památku odvezla se slibem, že na místě nechají zhotovit kopii pomníčku.

Uplynulo téměř pět let a na místo se pomalu zapomínalo, až v roce 2020 se ujala obnova pomníčku Obec Halenkovice a nechala u místního lidového amatérského sochaře Jaroslava Vičánka zhotovit velmi zdárnou kopii. Se souhlasem majitele pozemku a finančních prostředků obcí Halenkovice, Košíky, Kudlovice byl pomníček instalován na „pravém místě.“ Genius loci se ještě včas vrátil na místo srazů myslivců „U Huberta“ tak, jak tomu bylo více než 100 let.

František Libosvár

PAHOP, Zdravotní ústav paliativní a hospicové péče, z. ú.

Oznámení v souvislosti s epidemií onemocnění covid-19

PAHOP, Zdravotní ústav paliativní a hospicové péče, z. ú. poskytuje péči nepřetržitě, a to i v rodinách, které jsou v karanténě, nebo je jejich rodinný příslušník pozitivní na covid-19.

PAHOP pomáhá jak samotným pacientům, tak i osobám, které o ně pečují v regionu Uherské Hradiště, Uherský Brod, Luhačovice, Zlínsko a části Jihomoravského kraje.

Pro větší dostupnost našich služeb jsme otevřeli novou pobočku v Uherském Brodě.

PAHOP JE NEMOCNICE DOMA, její hlavní činností je specializovaná zdravotní péče nevyлéčitelně nemocným pacientům a jejich rodinám.

Služby jsou zajištěny **nepřetržitě 24 hodin denně**, včetně víkendů a svátků. **Zdravotní péči lékařů a sester hradí pojišťovny.**

Součástí domácího hospice je terénní odlehčovací služba, která zastoupí pečující osobu. **Úhrada za poskytované služby je v souladu se zákonem o sociálních službách 108/2006 Sb., §44.**

JAK POŽÁDAT PAHOP O PÉČI?

osobně: PAHOP, Palackého náměstí č.p. 293, Uherské Hradiště
pondělí – pátek 8.00 – 15.30 hodin
zavolejte: 737 077 376

osobně: PAHOP, Zahradní 973, Zlín-Malenovice, poliklinika
pondělí – pátek 7.00 – 10.00 hodin
zavolejte: 733 212 193

osobně: PAHOP, Partyzánů 2174, 688 01 Uherský Brod,
Městská nemocnice s poliklinikou
pondělí – pátek 11.00 – 13.30 hodin
zavolejte: 734 210 522

vyplnit formulář na:

www.centrum-pahop.cz/zadost-o-poskytnuti-mobilni-hospicove-pece

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

v letošním roce jsme poprvé neměli možnost společně se potkat na hromadných akcích pořádaných v obci. Velice mě to mrzí. Člověk je od přírody tvor společenský, rád se baví a setkává s jinými lidmi. Určitě i vám chybí akce jako je Cesta do pohádky, pouť, spolkové plesy a hlavně rozsvícení vánočního stromu. Vždycky se těším, jak se při vystoupení dětí společně naladíme na Vánoce, zavoláme Mikuláše, aby rozsvítil obecní strom. Ochutnáme něco dobrého ze stánků, ať už je to guláš, svařák nebo punč. Na jarmarku si zakoupíme třeba pěknou ozdobu na stromeček nebo na štedrovecerní stůl a ochutnáme vystavené cukroví od našich cukrářek a pak jen spokojeně čekáme na vánoční svátky a Nový rok. Uplynulý advent a Silvestr byl trochu jiný.

Jistě všichni víte, že tato dnešní izolace je důsledkem celosvětové pandemické nemoci covid-19, která se už u mnohých negativně podepisuje na zdraví a psychice. Toto onemocnění nám vstupuje stále častěji do našich životů. Ovlivňuje nás ve vztazích s našimi blízkými a rodinami, včetně sociálního kontaktu s okolím a co si budeme nalhávat, má i dopady na vzdělání našich dětí. Poslední takovou pandemickou nemocí, která postihla lidstvo v takové šíři, byla španělská chřipka. Uvádí se, že byla jednou z nejsmrtonosnějších epidemií v dějinách lidstva a rozšířila se díky probíhající první světové válce. Postupně ztratila na síle a vymizela. Snad koronavirus brzy zkontrolujeme a zmizí jako zmíněná chřipka. Od té doby, co řádila, uplynulo již mnoho let a lidé měli možnost poznat na svých bedrech i další útrapy a bolesti a to 2. světovou válku. Letos jsme si pouze tiše připomněli výročí – 75 let od jejího ukončení. Přesto následovalo pokračování ve zbrojení, až vyústilo v rozdělení světa železnou oponou s hrozbou zničení světa až po celosvětové politické změny na konci osmdesátých let minulého století, které se pozitivně ale i negativně podepsaly na dnešní složité situaci. Pokud pozorně sledujete zprávy z domova a ze světa, i dnes jsou některá počínání lidstva zvláštní, je to jako chůze nad propastí. Tak pozorují, že jsme zahlceni informacemi z médií, se kterými si kolikrát neumíme poradit. Chce to zachovat si klid a čistou

hlavu. Musíme věřit v dobro a být optimisty.

Prostě se toho valí na člověka mnoho a těch světlých a krásných chviliek v životě ubývá. Musíme si je uvědomovat a vážit si jich. Nepřichází bez přičinění a jsou taky důsledkem našeho chování a konání.

Jsem si vědom, že to v dnešní době není jednoduché, ale kdy bylo? Proto bych vás všechny požádal o pochopení a respektování všech vládních a obecních nařízení, která jsou vydávána. Jsem přesvědčen, že mnoho lidí pracuje na tom, aby se šíření této nákazy zastavilo. Žádám každého z vás o přijetí vyšší vnitřní zodpovědnosti nejen v případě prokázané nákazy, nařízené karantény, ale třeba v přístupu k testování a budoucímu očkování. V této situaci si musíme uvědomit, že nestačí táhnout za jeden provaz, ale musíme táhnout za jeden konec tohoto provazu. Toto není zodpovědnost jednotlivých vlád, ale zodpovědnost celého lidstva, a hlavně nás jednotlivců.

Dovolte mi na závěr této rekapitulace, abych vám všem do nového roku 2021 popřál hlavně zdraví, pohodu, a to nejen v rodinném kruhu, ale i tu pracovní. Taky přeji hodně osobních úspěchů, abychom měli k sobě ještě blíže, naslouchali si a vzájemně si pomáhali. Věřím, že společně překonáme veškeré nástrahy nového desetiletí, které tímto rokem začalo.

Jaromír Blažek

Volby do zastupitelstev krajů konané dne 2. 10. – 3. 10. 2020

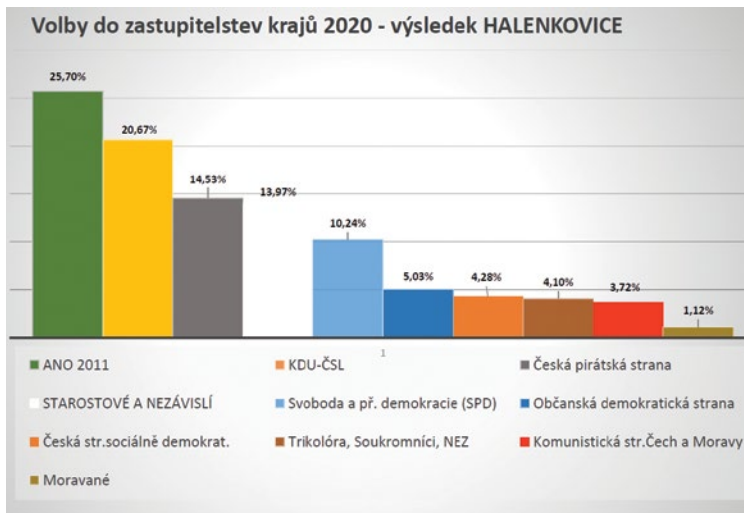
Výsledky hlasování za územní celky

Kraj: Zlínský kraj

Okres: Zlín

Obec: Halenkovice

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účasť v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
1	1	100%	1 535	544	35,44	544	537	98,71

Z jednání zastupitelstva a rady obce

říjen 2020
až prosinec 2020

RO projednala

- postup k dotazům na zasíťování ZTV Záhumení. Po zpracování studie budou osloveni majitelé pozemků, jaký mají s pozemky záměr (dotazník) a poté bude předloženo ZO k projednání.
- řešení pozemků pod cestou u p. Ančince na Dolině a p. Borského a postupuje majetkoprávní narovnání na ZO.
- žádost p. Kašpárkové o přehodnocení rozhodnutí rady. RO prověří stav opravy fasády a u České pošty způsob financování pošty Partner; následně bude znovu projednáno RO.
- a vyhodnotila nabídky došlé do výběrového řízení na prodej pozemku p. č. 2370 v k. ú. Žlutava a postupuje ke schválení na ZO.
- a vyhodnotila nabídky došlé do výběrového řízení na směnu pozemku 3777/1 a 3777/2 v k. ú. Halenkovice a postupuje ke schválení na ZO.
- žádost manž. Koutných na opravu komunikace u RD č. p. 150, příjezd ke sběrnému místu. Oprava bude realizována v rámci plánovaných oprav MK v dalších letech.
- a souhlasí s opravou příjezdové komunikace k pozemku p. Langer, na jeho náklady.
- žádost p. Romana Froňka (přítomen) na pořádání závodů aut v katastru obce, a to Do vrchu: dva dny (SO + NE 8:00-18:00) + pátek navečer příjezd posádek (předběžný termín 17.-19. 9. 2021) – účast cca 80 aut, start za přejezdem u Napajedel a cíl na cestě k lomu, servis před odbočkou k vyhlídce Šárka. Podmínka TOI-TOI zajištěny + úklid. Závodů rallye: 1 den (8:00-18:00) – předběžně říjen 2021, s tím, že by se konalo opakovaně, start za přejezdem u Napajedel, cíl na cestě k lomu před odbočkou k vyhlídce Šárka, servis na cestě vedle lomu. Bude předloženo na ZO k projednání.

RO se seznámila

- s řešením vlastnických práv na účelové komunikaci p. č. 3560. Zúčastnění: p. Kubisová, p. Žáková, manž. Mihokovi, manž. Blažkovi, manž. Svačinovi. Budou zbroušeny obrubníky u p. Mihoka a řešeno narovnání vlastnických práv s p. Mihokem. Manž. Baránkovi se neúčastnili, seznámí se dodatečně, po schůzce s manž. Baránkovými bude dále řešeno.
- s přípravami projektové dokumentace akce „Vodovod Dolina“ a vzala na vědomí nutnou změnu průměrů vodovodních trubek.
- se stavem rekonstrukce budovy OÚ – multimediální centrum, dodavatel má pro-

blémy s termínem realizace výtahu (zahradní komponenty, dodávku brzdí situace covid-19) bude dále řešeno.

RO schválila

- zápis do obecní kroniky za rok 2019.
- odpuštění nájmu za měsíce září až prosinec 2020, pro p. Zatloukala z důvodu uzavření kavárny (budování výtahu v budově OÚ).
- vytvoření repliky sochy sv. Huberta u kudlovické cesty a navrhla převedení na sdružení Chříby. Společné náklady (replika, posezení, úprava okolí atd.) rozdělit mezi 3 dotčené obce – Halenkovice, Kudlovice a Košíky.
- odpisový plán ZŠ a MŠ Halenkovice na rok 2021.
- odpuštění poplatku za stočné 2020 z důvodu dlouhodobého pobytu mimo obec, případně za odpad 2020 (studium – pobyt mimo obec, pobyt v sociálním zařízení) pro: Radana Tělupilová a Ondřej Tělupil, Halenkovice 617, Zdeňka Lipnerová, Jakub a Jan Lipnerovi, Halenkovice 442, Růžena Kolečkářová, Halenkovice 462, Michaela Alexová, Halenkovice 791, Klára a Lucie Vojtkovi, Halenkovice 555, Petr Kašpárek, Ema a Matyáš Kašpárkovi Halenkovice 80, Miroslav Březík, Halenkovice 675, Albert Pokorný a Hana Kašpárková, Martin Kašpárek, Halenkovice 603, Maxim Marholt a Martin Marholt, Lenka Marholtová, Halenkovice 410, Hana Přecechtělová, Halenkovice 553, Filip Wozar, Halenkovice 630, Dagmar Štipčáková, Lukáš a Martin Štipčákovi, Halenkovice 544, Anna Fischerová, Halenkovice 184, Věнка Jadrníčková, Halenkovice 445, Tomáš Velech, Halenkovice 633, Lucie Kulíšková a Ema Umysová, Halenkovice 347, Michael Aster, Halenkovice 109, Jiří Janiš, Halenkovice 585, Alena Velecká, Halenkovice 401, Romana Žáková, Halenkovice 455, Aleš Pospíšil, Halenkovice 275, Jana Kedrová a Pavel Kedra, Halenkovice 130, Radomila Hrdá, Martina Hrdá a Martin Lhotský, Halenkovice 277, Jaroslav Kašpar, Halenkovice 405, Dominik Uherka, Halenkovice 617.
- zaměření hranic RD č. p. 251 a plotu p. Mihála, které zasahují do pozemků obce a zpracování geometrického plánu (geodet p. Fryšták) a pověřila starostu podepsat schválené zaměření.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 3605/5, 3605/2, 3878 a 3557/11 pro uložení sítí – vodovod pro paní Andreu Danihelovou, Halenkovice č. p. 389.

- změnu trasy přípojky kanalizace pro p. Martina Vavrušu, novostavba RD na pozemku p. č. 277/3.
- smlouvu s firmou Post Bellum na realizaci projektu Příběhy našich sousedů, realizovaný se ZŠ Halenkovice.
- návrh rozpočtu ZŠ a MŠ Halenkovice na rok 2021 a předkládá ho ZO ke schválení v rámci rozpočtu obce na rok 2021.
- schválila program na XIV. zasedání ZO konané dne 22. 10. 2020 a XV. zasedání ZO konané dne 10. 12. 2020.
- plán inventur za 2020 dle předloženého návrhu.
- rozpočtové opatření rady obce č. 2/ RO/2020 viz foto str. 8.
- provedené výběrové řízení a vybrala na pozici referentka OÚ Halenkovice paní Ivetu Hladilovou.
- veřejnoprávní smlouvu s Městem Napajedla o výkonu přenesené působnosti na úseku přestupkového řízení s poplatkem 1800 Kč/přijaté oznámení.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 269/1 pro uložení sítí – vodovodní přípojka a napojení na kanalizaci pro novostavbu RD na p. č. 658 a p. č. 144/4 pro paní Martinu Snopkovou, Zelinova 5594, Zlín 760 05.
- rozsvícení halenkovického vánočního stromu 2020 – bude jen symbolické, bez účasti veřejnosti.
- nabídku Ing. Lenky Černé, Zlín na projektovou dokumentaci dětské hřiště Halenkovice – Dolina.
- výpůjčku části obecního pozemku p. č. 3605/5, 3605/2, 3878 a 3557/11 pro uložení sítí – vodovod pro paní Andreu Danihelovou, Halenkovice č. p. 389.
- dohodu o zajištění plochy pro zkoušky z praktické jízdy motocyklů na „letišti Drahy“ s Městem Otrokovice na období 2021–2022 za poplatek 10 500 Kč/rok.
- nákup myčky do kuchyně – sál KD, dle nabídky firmy Megastro.cz.
- úpravu usnesení ZO ze dne 10. 12. 2020, a to: vyškrtává se z usnesení bod č. 13, protože tento bod nebyl schválen (formulace usnesení „ZO neschvaluje...“ není přípustná), v zápise je tento bod popsán včetně hlasování. Pokud má být bod č. 13 dodatečně ZO schválen, musí být formulován „ZO schvaluje...“. Takto bylo rozhodnuto na základě právního výkladu právní kanceláře KVB Pardubice.

Pokračování na straně 7.

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 6.

- střednědobý výhled rozpočtu na rok 2023 pro ZŠ a MŠ Halenkovice dle předloženého návrhu.
- smlouvu o dílo se Zdravotním ústavem v Ostravě na provádění rozborů odpadních vod.
- smlouvu č. SML/0340/20 o podmínkách a právu provést stavbu Revitalizace komunikace a chodníky Dolina I s Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace.
- smlouvu č. 1030042285/001 s E. ON distribuce na umístění el. vedení, Kabel NN, Langer Halenkovice.
- přijetí finančního neúčelového daru od SRPŠ Halenkovice ve výši 40 200 Kč pro ZŠ a MŠ Halenkovice.
- přijetí daru od SRPŠ Halenkovice – přenosné reproduktory JBL Charge 4 v hodnotě 3 581 Kč pro ZŠ a MŠ Halenkovice.
- znění zasláné odpovědi na výzvu Mgr. Ressové Maršíkové k zaslání vyjádření obce k přístupu k domu p. Kubisové, č. p. 325.
- pořádání Tříkrálové sbírky 2021 a umístění pokladniček i na OÚ.
- výpůjčku části obecního pozemku p. č. 269/1 pro uložení sítí – vodovodní přípojka a napojení na kanalizaci pro novostavbu RD na p. č. 658 a p. č. 144/4 pro paní Martinu Snopkovou, Zelinova 5594, Zlín 760 05.
- nabídku O2 na připojení obecního úřadu k internetu 250 MB za 1044 Kč bez DPH, včetně 4 čísel ADSL.
- vyúčtování dotací pro spolky a organizace za rok 2020, viz tabulka:

RO doporučuje

- ZO ke schválení záměr prodeje pozemku p. č. 3597/1 pro p. Kamila Gregora, Topolná.
- ZO ke schválení dofinancování vyhlídkového místa Šárka (úprava okolí).
- ZO ke schválení majetkoprávní narovnání pozemků pod cestou u p. Ančince a p. Borského.
- ZO pověřit finanční výbor kontrolou dotací za rok 2020 – Senior Otrokovice, Tělovýchovná jednota a Florbalový kroužek, které budou kontrolovány v rámci auditu.

ZO bere na vědomí

- zprávy o plnění usnesení z minulých zasedání ZO.
- zprávy o činnosti rady obce za uplynulé období.
- seznámení se s výsledkem stavební studie ZTV Záhumení.

ZO schvaluje

- přijetí částí pozemků par. č. 2346/10 a 2349/4 v k. ú. Halenkovice do majetku Obce Halenkovice, a to formou daru či koupě.
- nákup části pozemků par. č. 1574 a 1573 cca 110 m², a to za podmínky: stanovení ceny 100 Kč za 1 m².
- záměr prodeje části cca 80 m² pozemku par. č. 3597/1 v majetku Obce Halenkovice – narovnání vlastnického vztahu.
- prodej nově vzniklého obecního pozemku par. č. 3606/36 o výměře 98 m² dle GP 1754-121/2020 za cenu 15 680 Kč bez DPH – narovnání vlastnického vztahu.
- záměr prodeje obecního pozemku par. č. 2370 v k. ú. Žlutava formou obálkové metody s nejnižší nabídkou 12 300 Kč bez DPH.
- záměr směny obecních pozemků par. č. 3777/1 a 3777/2 v k. ú. Halenkovice za pozemky v Obci Halenkovice formou obálkové metody za nejvýhodnější nabídku.
- předloženou realizaci financování okolí „Vyhličky Šárka“ firmou Garden Uherské Hradiště.
- předloženou nabídku na projektovou dokumentaci „Dětské hřiště na Dolině“ vypracovanou Ing. Lenkou Černou Zlín.

říjen 2020
až prosinec 2020

- odmítnutí nabídky Statutárního města Zlín s protinávrhem Obce Halenkovice směřujícím k vrácení plných práv akcií VAK ve vlastnictví obce se zjištěním, za jakých podmínek.
- prodej pozemku par. č. 2370 v k. ú. Žlutava paní Slováčkové za cenu 25 830 Kč včetně DPH.
- směnu pozemků par. č. 3777/1 a 3777/2 v k. ú. Halenkovice za pozemek par. č. 3012/7 v majetku pana Holáska.
- veřejnoprávní smlouvu na vyplacení dotace z rozpočtu obce Halenkovice z programu „Dešťovka“ – žadatel pan Pišl, Halenkovice 716 s podmínkou: souhlasné stanovisko kontrolního výboru.
- veřejnoprávní smlouvu na vyplacení dotace z rozpočtu obce Halenkovice z programu „Studna“ – žadatel paní Navrátilová, Halenkovice 490 s podmínkou: souhlasné stanovisko kontrolního výboru.
- nevýdavat souhlas s uložení inženýrských sítí na pozemku 278/9 do konce roku 2021.

Pokračování na straně 8.

Organizace, spolek	Dotace 2020	Číslo VPS	Vyúčtováno dne
Tělovýchovná jednota Halenkovice – provozní dotace	106 800	1/2020	15. 12. 2020
Klub biatlonu Halenkovice - provozní dotace	51 000	2/2020	9. 12. 2020
Domov pro seniory, Napajedla	70 000	3/2020	15. 12. 2020
Český svaz zahrádkářů ZO Halenkovice	57 600	4/2020	7. 12. 2020
Myslivecké sdružení Podlesí – Halenkovice – provozní dotace	13 200	5/2020	13. 12. 2020
Myslivecké sdružení Podlesí – Halenkovice – investice	600 000	6/2020	13. 12. 2020
Florbal p. Jurásek	25 000	7/2020	14. 12. 2020
SDH Halenkovice – provozní dotace	39 000	8/2020	15. 12. 2020
Letecko-modelářský klub Halenkovice	18 600	9/2020	15. 12. 2020
Doležalík Jiří – rybářský kroužek, Halenkovice	10 000	10/2020	4. 12. 2020
Český svaz včelařů, Žlutava	16 000	11/2020	5. 12. 2020
Divadelní spolek Haleny	7 800	12/2020	9. 12. 2020
Hložek František – radioamatér, Halenkovice	1 500	13/2020	4. 12. 2020
Bruslení s dětmi p. Skácel	5 000	14/2020	14. 12. 2020
SENIOR Otrokovice	33 000	15/2020	4. 12. 2020
Svaz tělesně postižených v ČR Halenkovice	5 000	16/2020	10. 12. 2020
Oblastní spolek Českého červeného kříže, Zlín – terénní pracovníce	8 000	17/2020	30. 11. 2020
Charita Otrokovice	20 000	18/2020	10. 12. 2020
Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje, Zlín	3 000	19/2020	26. 10. 2020
Charita Kroměříž – Zdounky	2 000	20/2020	27. 11. 2020
Sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, Fryšták	10 000	21/2020	8. 9. 2020
Klub biatlonu Halenkovice – navýšení provozní dotace	30 000	24/2020	9. 12. 2020
Klub vojáků v záloze Halenkovice	7 200	25/2020	8. 12. 2020
ZŠ a MŠ Uherské Hradiště, Šafaříkova	2 000	26/2020	9. 12. 2020
Pečovatelská služba Napajedla	5 000	27/2020	16. 12. 2020

Z jednání zastupitelstva a rady obce

Pokračování ze strany 7.

- svolat jednání s vlastníky pozemků sousedících s pozemkem 278/9 na únor 2021, pokud to dovolí epidemiologická situace.
- oslovit firmu Avonet o prodloužení provozování internetu v Halenkovicích na sítích TKR.
- rozpočet Obce Halenkovice na rok 2021 jako schodkový, kdy schodek rozpočtu je krytý zůstatky účtů 231 a 251, příjmy ve výši 26 500 000 Kč, výdaje ve výši 34 500 000 Kč a třída financování ve výši 8 000 000 Kč. Jako závazné ukazatele rozpočtu stanovuje u daňových příjmů položky, nedaňových příjmů paragrafy, u výdajů paragrafy, s výjimkou u dotací a příspěvků položku Obec Halenkovice, PSČ 763 63, okres Zlín.
- střednědobý výhled rozpočtu obce Halenkovice na rok 2023 a 2024.
- termíny pro zasedání zastupitelstva obce Halenkovice na rok 2021: 28. 1., 8. 4., 10. 6., 26. 8., 7. 10., 16. 12.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2020 o místním poplatku ze psů v předloženém znění.

ZO pověřuje

- Finanční výbor provedením kontroly finančního vyúčtování dotace na činnosti poskytnuté obcí Halenkovice na rok 2020 u spolku Florbalový kroužek a příspěvkové organizace SENIOR Otrokovice.
- Kontrolní výbor provedením kontroly finančního vyúčtování dotace na činnosti poskytnuté obcí Halenkovice na rok 2020 u spolku TJ Halenkovice.
- starostu Obce Halenkovice pana Jaromíra Blažka k podpisu smlouvy o právní pomoci s JUDr. Pavlou Plašilovou, advokátkou se sídlem Jakubská 1, Brno.

Iveta Hladilová, referent OÚ
*Správce Infokanálu Halenkovice,
 webových stránek Obce Halenkovice
 a Halenkovického zpravodaje*
 Kontakt: tel. 734 262 324
 info@halenkovice.cz
 www.halenkovice.cz

říjen 2020
až prosinec 2020

ROZPOČET OBCE HALENKOVICE NA ROK 2021

Rozpočet obce Halenkovice na rok 2021		Závazný ukazatel	
Předpokládané příjmy		Paragraf	Položka
Daň z příjmu FO ze závislé činnosti	5 734 000 Kč		1111
Daň z příjmu FO ze sam. výděl. čin.	144 000 Kč		1112
Daň z příjmu FO z kap. výnosů	542 000 Kč		1113
Daň z příjmu PO	3 382 000 Kč		1121
DPH	11 328 000 Kč		1211
Poplatek za odpady	950 000 Kč		1340
Poplatek ze psů	77 000 Kč		1341
Poplatek za veřejné prostranství	3 000 Kč		1343
Správní poplatky	34 000 Kč		1361
Daň z nemovitosti	1 181 000 Kč		1511
Dotace obci - souhrnný dotační vztah	626 500 Kč		4112
Pronájmy pozemků	21 500 Kč	1012	
Poplatky, služby TKR	0 Kč		
Odvody loterií	150 000 Kč		138x
Fakturace za pronájem AVONET	0 Kč		
Pronájem budovy	20 000 Kč	3392	
Příjem za stočné, služby ČOV	1 040 000 Kč	2321	
Prodej DHM, věcná břemena, komunální služby	350 000 Kč	3639	
Příjem z prodeje popelnic, smlouvy podnikatelé	43 000 Kč	3722	
Příjmy za třídění odpadu EKO-KOM	260 000 Kč	3725	
Příjem za drobný prodej - knihy, trička	4 000 Kč	6171	
Příjmy z úroků	10 000 Kč	6310	
Pohřebnictví	50 000 Kč	3632	
Daň obce	550 000 Kč		1122
Celkem	26 500 000 Kč		
Volné finanční prostředky převedené z roku 2020	9 500 000 Kč		

Rozpočet obce Halenkovice na rok 2021		Závazný ukazatel	
Předpokládané výdaje		Paragraf	Položka
Kabelovka	630 000 Kč	3341	
Komunikace	1 060 000 Kč	221x	
Kanalizace	4 650 000 Kč	2321	
Škola	3 200 000 Kč	3113	5331
Škola	170 000 Kč	3113	
Internet, noviny	190 000 Kč	3349	
Občanské záležitosti	40 000 Kč	3399	
Veřejné osvětlení	1 650 000 Kč	3631	
Odpady	1 630 000 Kč	372x	
Kronika	27 000 Kč	3319	
Sociální služby	270 000 Kč	4359	
Peněžní ústavy	340 000 Kč	6310	
Svazarm	50 000 Kč	3429	
Živelné pohromy	100 000 Kč	5212	
Dotace a příspěvky	400 000 Kč		522x
Dotace spolky - Biatlon	600 000 Kč	3421	
Zastupitelstvo	2 250 000 Kč	6112	
Vnitro	7 348 700 Kč	6171	
Hasiči	300 000 Kč	5512	
Knihovna	700 000 Kč	3314	
Kulturní akce	100 000 Kč	3392	
Hřbitov	4 000 Kč	3632	
Komunální rozvoj	790 000 Kč	3639	
Poplatky sdružení	52 000 Kč	6409	
Odvod DPH	797 000 Kč	6399	
Deratizace	27 000 Kč	1014	
Dopravní obslužnost	193 000 Kč	2292	
Rekonstrukce budovy OU	4 800 000 Kč	6171	
Projektové dokumentace*	800 000 Kč	3636	
Vodovod Dolina a dotace Studny	540 000 Kč	2310	
Veřejná zeleň	600 000 Kč	3745	
Mobiliář	191 300 Kč	3639	
VÝDAJE		34 500 000 Kč	
BANKA SPLÁTKA	1 500 000 Kč	8124	
PŘÍJMY	26 500 000 Kč		
ROZDÍL	-9 500 000 Kč		

Petra Rozsypalová, účetní

ROZPOČET OBCE NA ROK 2021

Vážení spoluobčané,

rád bych vás seznámil se schváleným rozpočtem na rok 2021 a více přiblížil některé zamýšlené investice obce.

Pro rok 2021 byl schválen schodkový rozpočet ve výši 26,5 mil. Kč s tím, že jsme si převedli volné (nevyčerpané) finance z roku 2020 ve výši 9,5 mil. Kč. Celkově bylo tedy rozpočtováno na letošní rok 36 mil. Kč, viz tabulka Rozpočet.

Začal bych informací o stavbě výtahu v budově obecního úřadu a dobudování nové knihovny se vzdělávacím (multimediálním) centrem. Už od počátku výstavby od září 2020 jsme se potýkali s drobnými problémy, které provází snad každou rekonstrukci staré budovy. K tomu se přidaly i problémy s dodávkou a montáží samotného výtahu. Dle dodavatele byly zapříčiněné probíhající pandemií, která měla dopad na výrobu a dovoz komponentů z ciziny. Vypadá to, že stavba by měla být s menšími nedodělkami předána ke konci ledna. Výtah jezdí mezi čtyřmi patry, od kavárny až po novou knihovnu. Běžně bude přístupný bez možnosti zajíždět do kavárny. Mimo to jsme se vlastními silami pustili do rekonstrukce dřevěných parketových podlah, které přebrousíme a nalakujeme, a to v celé budově. Samotná knihovna se bude ještě během roku 2021 vybavovat nábytkem a postupně stěhovat. V letošním roce nás v budově KD čeká ještě rekonstrukce kuchyňky, včetně zabudování myčky nádobí.

Další investicí z rozpočtu obce jsou 3 mil. korun, které budeme investovat do opravy kanalizace na Záhumení ve směru na Kopec a Dolní konec. Část kanalizace se musí vyměnit, to znamená, že se zde budou provádět výkopové práce. U méně poškozených trubek bude použita technologie vyvložkování novým epoxidovým rukávem. Proto žádám místní občany, i ty kteří zde budou jenom projíždět, o schovíavost a pochopení. Akce bude započata po vybrání nejvýhodnějšího dodavatele prací a jak nám dovolí počasí. Další práce, které budeme na kanalizačním řádu provádět, jsou na Dolině u staré pálenice, kde budeme realizovat stavbu přečerpávací stanice v částce cca 500 tis. Kč.

Zrealizujeme i slíbené veřejné osvětlení z Plánův na Dolinu, kolem hlavní cesty. Už v průběhu roku se započalo s vyřizováním povolení. Vznikly ovšem problémy, které jsme měli s umístěním sloupů na soukromých a státních pozemcích, bohužel celý proces schvalování se tím hodně pozdržel. Asi v únoru bude konečně vyřízeno stavební povolení na tuto investici. I pro obec začíná platit to, co každý stavebník zažívá, že vyřídit stavební povolení je časově náročnější než samotná realizace.

Celkově to vypadá, že ještě oproti schválenému rozpočtu, po účetní uzávěrce roku, nám zůstaly volné prostředky – cca 4 mil. Kč. Rada obce navrhuje zastupitelstvu obce použít je v částce 2,5 mil. Kč na opravu hasičské zbrojnice (plynové vytápění, rozvody teplé vody a radiátory, zateplení, nové venkovní schodiště, výměna dřevěných oken za plastová) včetně rekonstrukce bytu. Dále bychom cca 1 mil. Kč rádi použili na opravy místních komunikací a zbytek asi 0,5 mil. na rozšíření sběrných míst, na nákup kontejnerů na vytríděný odpad (PET, papír, sklo a drobný kov aj.).

Vážení spoluobčané, dovoluji mi abych vás obšírněji seznámil s novým zákonem o odpadech č. 541/2020, který vchází v platnost 1. 1. 2021. Jeho přijetím pro nás všechny nastala povinnost daleko více a lépe třídit veškerý odpad, který produkujeme. Obecně se má za to, že původcem odpadu je obec, nikoli občan, a proto se ponechává velká volnost obcím, jak si tuto záležitost v rámci vydávaných obecně závazných vyhlášek nastaví. Proto začínáme pracovat na nové vyhlášce o odpadech. Jistě víte, že doposud je poplatek stanoven částkou 500 Kč na osobu a rok, a je v této výši vybírán více než 15 let. Veškeré poplatky, které obec od občanů vybere, v podstatě pouze převede firmám za likvidaci a uložení odpadu, popřípadě za zpracování vytríděného odpadu a obci z těchto plateb nic nezůstává. Poplatky na skládce za směsný a velkoobjemový odpad byly doposud nastaveny v součtu 1250 Kč za tunu. Pro rok 2021 byla částka nařízením vlády nastavena ve výši 1600 Kč za tunu. Pro představu, kolik obec vyprodukuje odpadu, uvedu trochu čísel. Za rok 2020 jsme vyprodukovali v naší obci celkem 1118 tun odpadu. Odpad z popelnic vážil 256 t, velkoobjemové kontejnery (sběrné dvory) 204 t, dřevo 35 t, papír 36 t, stavební suť 308 t, bioodpad 176 t, pneumatiky 7 t, kov 31 t, plast 23 t, sklo 27 t, nápojové kartony 0,7 t a nebezpečný odpad 14 t. Jistě uznáte, že odpadu máme mnoho a v porovnání s minulými roky je i dobře vytríděný. Nový zákon ovšem počítá s daleko větším tříděním odpadů, než jsem vám zde popsal. Bonusy za třídění, které může obec vůči tomuto zákonu uplatnit je stanoven limitem 0,2 tuny za občana a rok. To v našem případě znamená vynásobit 0,2 t počtem trvale žijících obyvatel (k 1. 1. 2020 to je 1958) to se rovná 391,6 tunám. Za tuto váhu zaplatíme částku 1300 Kč za tunu a zbytek tj. 68,4 tun budeme platit 1600 Kč za tunu. Tady bude patrná snaha obce tlačit na své občany k většímu třídění odpadů. Samozřejmě tomu bude odpovídat i navýšení nádob na vytríděný odpad a jejich hustější rozmístění po obci. Bohužel, se díky těmto zvýšeným poplatkům skládkovného nevyhneme zdražování poplatku za odpad. Během tohoto roku budeme na zasedání zastupitelstva probírat tuto problematiku podrobně i se všemi dopady pro obec a občany. Sám bych přivítal, kdybychom se mohli (pokud to okolnosti dovolí) společně setkat na sále KD a vzájemně tuto problematiku prodiskutovat. Víím, že to není jednoduché, ale obrazně řečeno, obec nebyla ta, co hodila kamenem do vody. Společně se budeme snažit najít tu nejschůdnější a nejvhodnější cestu pro nás všechny. Výše poplatků je založena na systému kolektivní účasti, a to za stejných podmínek, nehleďte v poplatcích spravedlnost, nikdy tu nebyla a nebude, jen možná více uhladíme hrany. Jak už jsem napsal, změnu zákona jsme si nevymysleli, ale pokud nebudeme rychle jednat, bude to později drahé rozhodnutí. Obecně se tyto změny dotknou nás všech, fyzických osob – občanů obce, podnikajících či právnických osob a neposlední řadě i vlastníků chat a chalup určených k rekreaci.

Jaromír Blažek
starosta

Informace o nezaměstnanosti ve Zlínském kraji k 31. 12. 2020

Nezaměstnanost je stav, kdy určitá část práce schopného obyvatelstva nemůže najít pracovní uplatnění neboli když nabídka práce nenachází odpovídající poptávku po práci. Nezaměstnanost měříme ukazatelem nezaměstnanosti, který vyjadřuje podíl počtu nezaměstnaných obyvatel k celkovému počtu práce schopného obyvatelstva. Ovšem vychází z počtu nezaměstnaných osob zaregistrovaných na úřadech práce. Musíme si také říct, že na trhu existuje přirozená míra nezaměstnanosti: míra, která není důsledkem nedostatečné poptávky po práci, ale je dána nedokonalostí trhu práce, například nízkou informovaností, mobilitou.

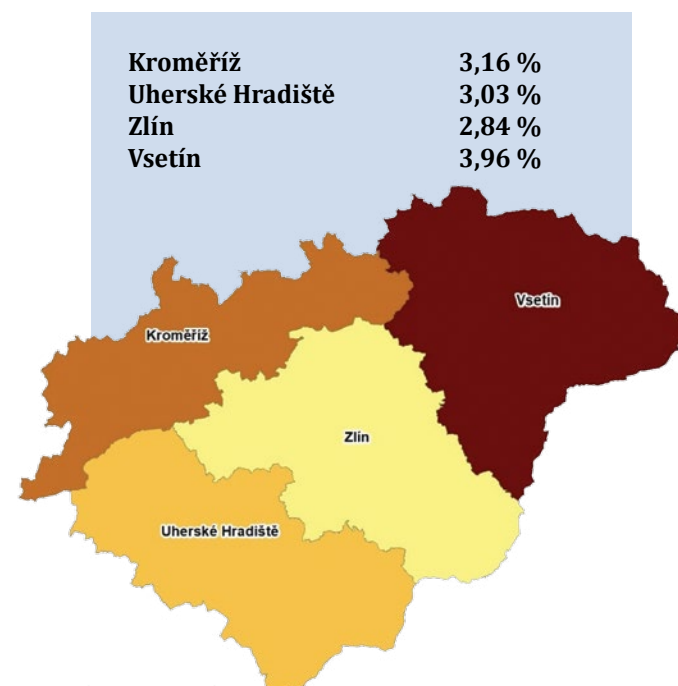
Nezaměstnanost může být také rozlišována jako:

- **dobrovolná** – osoba setrvává dobrovolně nezaměstnaná, není ochotna přijmout práci za nabízených podmínek (nezahrnuje se do statistik nezaměstnaných, viz výše)
- **frikční (dočasná)** – jedná se o krátkodobou nezaměstnanost spojenou zpravidla s obdobím mezi ukončením zaměstnání a nalezením nového zaměstnání; jedná se o nejčastější typ nezaměstnanosti, pro ekonomiku neznámá závažnější problém
- **systémová (strukturální)** – nezaměstnanost způsobená změnou struktury ekonomiky; nezaměstnaný nemůže sehnat práci ve svém oboru, souvisí s nesouladem nabídky práce a poptávky po práci (např. nadbytek horníků po uzavření dolů v regionu). Řešením může být rekvalifikace.
- **cyklická** – souvisí s průběhem hospodářského cyklu. V době, kdy se ekonomika nachází v recesi, je zaměstnáno méně lidí než v době konjunktury.
- **sezónní** – souvisí např. s ročním obdobím – třeba v zimě je na horách zaměstnáno více správců lyžařských vleků než v létě, v zimě je více nezaměstnaných stavařů. Někdy se považuje za část frikční nebo strukturální nezaměstnanosti.

Podíl nezaměstnanosti se v naší obci a obcích kolem Halenkovice různí. Někde se projeví negativní dopady ekonomických omezení a událostí posledních 10 měsíců, zatímco jinde jsou čísla o dost lepší. Např. v Halenkovici bylo ve XII. měsíci evidováno méně nezaměstnaných než v VII. měsíci, zatímco ve vedlejší Spytihněvi stoupl počet nezaměstnaných ze 17 na 31.

Ministerstvo financí ČR odhaduje růst české ekonomiky v roce 2021 o 3,1 procent. Dá se předpokládat, že míra nezaměstnanosti bude podobná té v roce 2020.

Iveta Hladilová

	XII.20	XI.20	X.20	IX.20	VIII.20	VII.20	evidování	evidování	Vývoj počtu
obec	podíl nezam. v %	podíl nezam. v %	podíl nezam. v %	podíl nezam. v %	podíl nezam. v %	podíl nezam. v %	uchazeči XII.20	uchazeči VII.20	evidovaných uchazečů
Traplice	3,65	3,29	3,61	3,45	2,98	2,73	29	33	-4
Huštěnovice	3,61	2,87	2,55	2,91	2,87	2,66	25	33	-8
Jalubí	3,52	2,55	2,49	2,34	2,64	2,60	42	23	19
Kvasice	2,67	2,40	2,34	2,32	2,57	2,59	41	32	9
Spytihněv	2,55	2,25	2,04	2,21	2,51	2,51	31	17	14
Babice	2,34	2,10	1,70	2,11	2,21	1,97	31	31	0
Tlumačov	1,75	1,82	1,58	1,66	1,83	1,95	31	16	15
Halenkovice	1,66	1,63	1,57	1,44	1,50	1,75	25	30	-5
Žlutava	1,56	1,50	1,43	1,43	1,42	1,66	13	24	-11

Vývoj nezaměstnanosti v rámci 6 měsíců v Halenkovici a okolí

Zdroj: <https://www.uradprace.cz>

ZMĚNY V DOPRAVĚ

Od 1. ledna 2021 platí nové jízdní řády. Mění se i doprava autobusů na linkách do naší obce. Bude jím společnost ARRIVA MORAVA a.s., která provozuje veřejnou autobusovou linkovou dopravu na území Olomouckého, Zlínského a Moravskoslezského kraje. Budou jezdit zcela nové autobusy, vybavené také např. USB nabíječkami na mobilní telefony. Novinkou bude také možnost platby kartou a výhodnější přestupné jízdné.

Co se halenkovických spojů týká, jsou tu tyto změny:

- spoj z Otrokovic Baťova do Halenkovic ve 14:30 byl zrušen. V Napajedlích vyčká na spoj z Otrokovic Baťova linka Zlín – Halenkovice.
- odpolední spoj z Halenkovic je posunut z 15:20 na 15:30.
- původní dobíjecí karty společnosti ČSAD na dopravu již neplatí.

Nový jízdní řád je vyvěšený také na internetových stránkách obce, v sekci Praktické informace – Linková doprava v obci.

Spolu s jízdními řády se mění od nového roku také možnost předplacených karet. Cestující si mohou zažádat o novou čipovou kartu Zetka, která je platná u všech linkových dopravců Zlínského kraje. Slouží jako jednoduchá elektronická peněženka pro cestování po kraji autobusem a od letošního léta i vlakem. Žádost o vydání karty je možné podat přes e-shop, nebo osobně v informačních kancelářích dopravců.

Cestující si mohou vybrat buď personifikovanou verzi karty, tedy se jménem a fotografií, nebo verzi anonymní. Na anonymní kartu ale nebude možné čerpat slevy z jízdného jako žákovské, seniorské a podobně.

Přes e-shop <http://idzetka.cz> lze podat žádost vyplněním elektronického formuláře a nahráním pasové fotografie. Karta bude vystavena do 14 dnů, žadateli přijde poštou nebo si ji bude moci vyzvednout v některé z informačních kanceláří dopravců. Jsou například v Uherském Hradišti ve Velehradské ulici, v Uherském Brodě Pod Valy v Kroměříži, v Holešově i Vsetíně v Nádražní ulici, ve Zlíně v ulici Trávník nebo v Rožnově pod Radhoštěm v Chodské ulici. V případě podání žádosti přímo v některé z informačních kanceláří zde budou žádosti přijímány postupně podle harmonogramu. Tiskopis bude možné vyplnit předem elektronicky nebo i na místě. K jeho podání bude žadatel ještě potřebovat pasovou fotografii a bude-li chtít získat slevy, musí ještě doložit i svůj věk.

Iveta Hladilová
Zdroj: www.zlin.cz

Návštěvy u našich seniorů

I v této „covidem poznamenané době“ jsme se rozhodli navštívit naše bývalé občany v domovech pro seniory, penzionech a domovech pokojného stáří. Věděli jsme, že ne každého bude možné z důvodu karantény nebo zákazu návštěv pozdravit osobně. Většinou jsme pouze poprosili sociální pracovníci o předání balíčku s dobrotami a přetlumočení přání spokojených Vánoc a celého nového roku 2021, prožitého hlavně ve zdraví. Bylo nám líto, že si nemůžeme popovídat a společně zavzpomínat na zážitky z tohoto už téměř končícího roku anebo probrat to, co se v Halenkovicích událo. Co se tu nově zbudovalo, kdo se přistěhoval, narodil nebo naopak zemřel.

Postupně jsme navštívili naše seniory v Otrokovicích, Napajedlích, Pohořelících a Uherském Hradišti. Nejdříve jsme zajeli do Otrokovic, kde v Senioru C, na třídě Spojenců, žije paní Marie Kurtinová, a pak do domova pro seniory Na Uliče, kde bydlí paní Oldřiška Šenkyříková.

Dále naše cesta směřovala do Napajedel na Husovu ulici. Zde jsme předali balíčky pro paní Helenou Režnou, Marii Vojáčkovou, Marii Sklenaříkovou, Veroniku Kašpárkovou, Marii Režnou a Ludmilu Čeledovou. Pak jsme zkusili štěstí a zazvonili v penzionu Pod Kalvárií, kde jsme mohli osobně navštívit paní Jaroslavu Gabrhelíkovou a paní Hanu Přecechtělovou. Byli jsme upřímně rádi, že si s nimi můžeme alespoň krátce pohovořit a rychle probrat všechny radosti a strasti života. Nakonec jsme zamířili do Pohořelic a navštívili pana Pavla Musila a paní Danuši Skopalovou. Ta zrovna slavila jmeniny, a tak jsme připojili i přání k „svátku“. Dobře se besedovalo, z útulného bytečku na zámku v Pohořelících se nám nechťelo. Ale blížící se večer a přetrvávající nařízení, zbytečně se nikde nezdržovat, byl jasným pokynem odebrat se k domovu.

Paní Radomilu Hrdou v Uherském Hradišti navštívil místostarosta pan Karel Platoš. Avšak i tu nařízení zakazující návštěvy neumožnilo předat jí balíček a přání osobně. Snad se situace zlepší a nový rok bude v tomto ohledu veselejší. Rádi bychom v roce 2021 uspořádali pravidelné setkání seniorů (70 +), kde bychom se alespoň s některými, kterým to zdraví dovolí, určitě rádi uviděli. Buďme optimisté!

Všem našim bývalým Halenkovjákům ještě jednou přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a pohody.

I letos nás v průběhu roku zastihly smutné zprávy o úmrtí pana Zdeňka Strašáka (92 let), paní Anny Vojtáškové (82 let), paní Jiřiny Bezlojové (97 let), pana Karla Navrátila (86 let) a paní Ludmily Kadlčákové (89 let). V prosinci, krátce před Vánocemi, zemřela paní Veronika Kašpárková (92 let) a Ludmila Čeledová (66 let).

B. a J. Blažkovi

Marie Sklenaříková - v květnu 2020 oslavila 95. narozeniny

PROBLÉM JMÉNEM HOME OFFICE

Psycholožka PhDr. Michaela Miechová nám nabízí řešení možných problémů týkajících se práce z domova tzv. home office se skloubením rodinného života.

Jak skloubit home office s rodinným životem

Samotný home office by neměl být synonymem pro práci nonstop, ale ani by se nemělo jednat o přebíhání od jedné činnosti k druhé. Při práci z domova je nejdůležitější náš přístup k samotné práci, který se odvíjí od naší osobnosti, motivace a vůle. Můžeme mít na jednu stranu pocit, že najednou máme menší kontrolu našeho šéfa nebo ostatních kolegů, ale na druhou stranu spoustu rušivých elementů navíc a práci musíme odvést stejně tak kvalitně. Existují i určitá pravidla, kterými by se člověk pracující z domova měl řídit. V první řadě je potřeba mít vyčleněné **vhodné pracovní místo**, to by mělo být dobře osvětlené, vyvětrané a měli byste se tam cítit pohodlně. Také je zapotřebí **striktně oddělit pracovní**

a soukromý čas. Ustálit si, a pak i samozřejmě dodržovat nějaké hranice. Zvláště tehdy, když máme doma děti, které neustále vyžadují nějakým způsobem naši pozornost, a tak se vám může stát, že během důležitého hovoru, nebo v čase, kdy máte nejvíc práce, vás děti vyruší. Abychom takovým situacím předešli, je dobré **nastavit si doma harmonogram, seznámit rodinu s novými pravidly** a trvat na tom, aby je každý z členů dodržoval. Můžete si vyznačit během pracovní doby určitý signál, dávající najevo, kdy za vámi můžou přijít, a kdy mají počkat např. zavřené a otevřené dveře, nebo nalepený barevný papírek na vašem notebooku. Neméně důležitá je i **celková duševní hygiena**, zdravý životní styl, pravidelný pitný režim a dostatek kvalitního spánku. I takovéto maličkosti vám můžou pomoci k lepšímu psychickému zdraví. Snažte se také neskrývat vaše emoce. Všichni jste ve stejné situaci. Děti nemůžou do školy, vy nemůžete do práce a nevíte, kdy tento stav skončí. Mezi členy domácnosti se může objevit

Pokračování na straně 13.

... DĚKUJEME, ŽE JSTE S NÁMI ...

Vážení a milí spoluobčané,

Halenkovice jsou mojí srdeční záležitostí, prožila jsem tu dětství i dospívání. Vrátila se sem a znovu natrvalo zakotvila před patnácti lety. A i když nitky nebyly úplně zpřetrhány, opět jsem poznala a stále poznávám, že tu jsou pořád báječní ochotní a obětaví lidé a kamarádi, kterým není jedno, co se kolem nás děje a co přináší tato komplikovaná doba. A právě oni umí svým nápadem a skutkem pomoci a přispět k vykouzlení úsměvu ve vyčerpané tváři a k nadechnutí se pro nové síly.

Nevyužila jsem možnost zveřejnit tyto řádky k vychloubání, ale určitě cítím potřebu vám to napsat. Už proto, že se nám dařilo připravovat po dobu šesti týdnů pro lékaře a zdravotníky interního oddělení zlínské nemocnice a rehabilitaci něco dobrého na svačinku i ke kávě. Víím, že často nestíhali ani se převléct z těch skafandrů a normálně se v klidu najíst. Víím to naprosto pravdivě, protože moji nejbližší byli a stále jsou v první linii.

Podařilo se mi dát dohromady lidi, kteří když slyšeli, co dělám, okamžitě zavolali a šli do toho se mnou. Připravovali jsme

pro šest etáží interny chlebičky, šlehačkové rolády, sekanou, pomazánky, domácí chleby, věnečky, vánoční cukroví, linecké, rohlíčky a perníčky, sýrové a masové rolády. Doma to často vypadalo jako ve výrobě lahůdek nebo v cukrárně. Ale ten pocit.... Když přišly fotky s rautem na lékařském pokoji a s poděkováním. To bylo moc hezké. Všem jsem okamžitě přeposílala.

Každý, kdo mohl a chtěl, pomáhal. Ať už v první vlně nebo i ve druhé. Je to jenom to málo, co můžeme. Aspoň udělat radost. Takže holky moje, moc děkuji. Za pomoc i za čas. Poděkování patří Vlastičce Gabrhelíkové, Pavlínce Čevorové, Věrušce Gajdošíkové, sestře Hance Hutkové, mamince Zdence Hnilicové, která ve svých 82 letech napekla osm plechů lineckého a rohlíčků a i kamarádce a bývalé učitelce halenkovické mateřské školy Irence Desenské.

Poděkováním ale svůj příspěvek nekončím. Chtěla bych vám všem popřát v novém roce hodně zdraví a aspoň kousek štěstí každý den. A taky už i návrat k těm lepším časům. Opatrujte se.

Věňka Jadrníčková

Pokračování ze strany 12.

i tzv. ponorková nemoc. Vznikají zbytečné konflikty nebo hádky. Snažte se nevyhrocovat zbytečně své emoce. Dejte si čas, situaci vstříbejte, promyslete ji, a až poté přejděte k jejímu řešení. Komunikujte se svými blízkými, naslouchejte jim a nepřenášejte negativní emoce na své děti. Jste jedna rodina, měli byste táhnout všichni za jeden provaz. Důležité je i zaměřovat se v tomto emočně nabitěm období na to hezké. Naučte se vnímat ty pozitivní maličkosti každého dne, i kdyby to měla být jedna jediná věc, co vás během toho dne potěšila. Posilujte emoce mezi sebou navzájem, nezapomeňte sdílet vzájemně ty hezké momenty, ale naučte se najít i čas jen sami pro sebe a relaxovat. To se týká

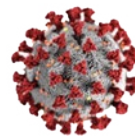

i práce, prokládejte ji relaxem, může to být ve formě pouhého protažení se, obvyčejného dechového cvičení či dobré kávy. Rad, jak úspěšně zvládnout home office je spousty, ale jelikož se každý lišíme, je potřeba si vyzkoušet, co z toho nám

bude sedět nejlépe. Pokud pocítujeme, že ani výše zmíněná pravidla nepomáhají, a danou situaci nezvládáme, není žádnou ostudou vyhledat pomoc odborníka. Je naše odpovědnost hýčkat si svoje duševní zdraví, uvědomit si, kdy už ta míra překročila pomyslnou mez a postarat se o sebe.

Michaela Miechová
Psycholožka a majitelka
poradny Mojra.cz
www.mojra.cz

DOBA KORONAVIROVÁ OPĚT S NÁMI - KDO VYHRAJE?

Upřímně řečeno, netušil jsem, že ještě vůbec kdy budu něco psát na téma koronaviru. Jak čas ukázal, tak jako předpovědní rosníčka jsem zkrachoval. Trefil jsem se jen s tou bitvou o dotace, kdy si někteří podnikatelé řekli o nemožné. Mezi námi, nelituji pražské majitele hotelů a restaurací. Z velké části se orientují na cizince. Tomu samozřejmě odpovídají i ceny. Kamarádce jsem řekl, aby si na tyto plačky vzpomněla, až bude v létě v Praze platit horentní ceny za oběd nebo ubytování. Není mi jasné, proč za cizince, kteří k nám nepřišli, máme majitelům těchto zařízení hradit ušlý zisk z našich daní. A to jejich počítání ztrát podle loňského roku. Asi jsou to jasnovidci, když vědí, že by k nim přijelo tolik hostů jako loni. Nemusíme chodit zas tak moc daleko. Když má restaurace dobrého kuchaře, má plno, když je tam nový, který nezná vkus hostů, zeje vše prázdnotou. K tomu podnikateli, který za měsíc prý přišel o zisk 100 milionů, bych napřed poslal finanční kontrolu, jestli jeho daňové odvody odpovídají této částce. A to nemluvím o části podnikatelů, kteří dostali peníze na zaměstnanost a stejně své zaměstnance propustili. Hlava mi nebere, čím si toto privilegované postavení zasloužili. Jasně. Nelze paušalizovat. Všichni nejsou stejní. Někteří svou práci dělají poctivě a záleží jim na jejich zaměstnancích, aby měli peníze pro své rodiny.

Pominu-li svůj názor na to, že vrcholné sportovní akce bez diváků jsou v tuto chvíli takřka zbytečné, nechápu, že ligové fotbalové stadiony, kam se vejde 20 000 lidí, musí být prázdné a v hypermarketech po sobě šlapou, o pražském metru nemluvě. Povolit křesťanům půlnoční mše a současně za-

kázat silvestrovské oslavy, to byl snad špatný vtip anebo úmysl poštvat věřící a nevěřící proti sobě...

Tentokrát píšu o covidu-19 z pozice člověka, který tuto nemoc opravdu prodělal a strávil v karanténě kromě zákonných deseti dnů ještě deset navíc plus dalších čtrnáct, kdy jsem ještě před zjištěním nemoci vybíral starou dovolenou. Nejdřív mi bylo záhadou, kde jsem k té nemoci vlastně přišel, když jsem byl čtrnáct dní sám doma a nechodil ani do obchodu (mimochodem jíst dva týdny starý chleba není nic moc). Teď už z 99 % vím, co bylo příčinou mé nákazy, ale bez důkazů by to bylo na žalobu. Také už vím, že samotný test se provádí na SARS cov-2. Jste-li na tento test pozitivní, znamená to, že jste přenašeči. Nemocní na covid-19 jste až tehdy, pokud máte alespoň jeden z příznaků: horečka, kašel, ztráta chuti atd. To jsem nevěděl.

Naštěstí jsem měl lehčí průběh nemoci: první tři noci jsem kvůli kašli nespál a pak jsem s menší intenzitou kašlal dalších deset dnů. Nejvíce práce mně hned první den dalo přesvědčit paní z krajské hygieny, že jsem doma sám, nikam nechodím a ani nikdo už čtrnáct dní u mě nebyl. Nevěřila, ale uvěřila. Prvním krokem byla řada telefonátů, kterými jsem zakázal svým příbuzným přijet za mnou, abych je nenakazil. Pak se ukázalo, že přes všechny trable mám přátele, na něž se mohu spolehnout. Starali se o mne podle svých možností, o mou potřebu léků a potravin. Jen ten, kdo to prožil, rozumí tomu, jak se mé srdéčko zatetelilo radostí, když mně zavolali, že jsou v obchodě a zda nepotřebuju něco koupit. Za jejich nezištnou pomoc jsem jim vděčný. Bez nich bych to měl daleko těžší. Doufáme, že zas bude líp. K dnešnímu dni (31.12.20) mají Halenkovice 19 nakažených, Žlutava 14 a Napajedla 100. Přiznám se, že ačkoliv díky zálibě ve čtení knih a časopisů, poslouchání rádia a sledování televize sám se sebou vcelku vydržím, stejně mi bylo smutno. Scházely mně kontakty s člověkem. Málem jsem zavařil mobil. Děkuji Bohu, že mám lidi, kterým můžu zavolat, i když ne všichni křepčili z mých dlouhých telefonátů štěstím. Než položili telefon, slyšel jsem i to, co jsem nemusel. Nikdo by neměl nedobrovolně zůstat sám. Normální člověk se na důchod těší. Já se ho skoro děším, pokud se mé zdraví nezlepší.

Začíná nás svírat 3. kolo koronaviru a štvou mě média. Jejich zprávy uvádějí především počty nakažených a zemřelých. Počty vyléčených neuvádějí skoro vůbec nebo jen zřídka. Přitom by právě tohle mohlo lidi, zvláště starší, alespoň trochu povzbudit. Média ale mají i kladnou vlastnost. Díky nim snadno zjistíte, že ti samí lidé, kteří před pár měsíci vládě vyčítali, proč vše neuvolní, nyní vládě vyčítají, proč opatření uvolnila! A rovněž požadovat po vládě vizi na letošní rok, kdy se co a jak otevře, to už u příslušných lidí deklaruje IQ tlejícího listí.

Jak se bude situace s covidem-19 vyvíjet dál, to neví nikdo na celém světě. Snad jen ten virus sám. Na nás je, abychom my dělali, co půjde. Když se potápí loď, platí heslo: Všichni k pumpám! A co u nás jakžtakž fungovalo na jaře, se na podzim rozsypalo. Nechápu, že nejsme schopni zůstat jeden rok, jak se říká „sedět na prdeli“. A tak se rozčilujeme, že nemůžeme cestovat, demonstrujeme proti opatřením ministerstva zdravotnictví, které nás omezují. Omezují, ale je to jedna

Pokračování na straně 15.

„Je mi 80 a více let,
chci se nechat očkovat.“

„Umím s internetem.“

Od 15. ledna se mohou z domova registrovat k očkování přes internet na adrese centrálního registračního systému: <https://crs.uzis.cz/>

„Neumím s internetem.“

Poprosím o pomoc rodinného příslušníka nebo praktického lékaře.

V případě, že se nemám na koho obrátit,
volám bezplatnou infolinku

1221

Pokračování ze strany 14.

z cest ke zlepšení situace. Jinde venku jsou ta opatření ještě přísnější. Škoda, že neexistuje databáze těchto stěžovatelů, kterým vadí, že sůl je slaná, cukr sladký a voda mokrá. Kdyby se nakazili, tak by se nemohli dovolávat pomoci zdravotníků, kterým svým nerespektováním pravidel, vlastním sobectvím a pocitem nadřazenosti ztěžují jejich práci. Celý ten problém dle mého souvisí s naprostým pohrdáním právem v naší zemi. Zatímco jinde se s trestem za porušení práva nepárou, u nás je právo takřka nevymahatelné. A navíc to naše právo je někdy postaveno na hlavu. Někdo něco udělá, sám se přizná, ale odsouzen být nemůže, protože důkazy nebyly získány legálně. Když vám zloděj utíká s vaším jediným majetkem, vy ho střelíte do zad, tak jste souzeni vy, protože když od vás lupič utíkal, přímé ohrožení vašeho života už nehrozilo. Že vy zůstanete třeba bez ukradených peněz a půjdete pod most, nikoho nezajímá. To bych ho měl předběhnout a střelit zepředu? Asi budu muset ještě potrénovat...

Ale vraťme se zpět ke covidu-19. V době, kdy píšu tento článek, už probíhá vakcinace. A je to zas tady! Objeví se řada blbostí, kterým lidé věří: např. že vakcína samotná obsahuje virus podobně jako vakcína na obyčejnou chřipku. Není to pravda, ale lidé tomu věří! Týdně dostávám řadu těchto „poplašných“ zpráv do e-mailu. Děsí mě, že řada mých známých, o nichž jsem si myslel, že používají zdravý rozum, věří každé blbosti. Už i Česká biskupská konference musela vydat

prohlášení, že vakcinace je morálně přípustná, protože někteří věřící jsou zneklidnění, že ve vakcíně jsou nějaké prvky z potracených plodů.

Vakcinace je dobrovolná a v tom je ono pověstné čertovo kopýtko. Nechá-li se naočkovat jen malá část populace, proočkovanosť bude malá a důsledky si ponese dál. Až ta možnost bude, já se očkovat proti covidu-19 nechám. Proti chřipce se nechávám očkovat třicet let a chřipku s teplotami jsem neměl. Jednou jsem to nestihl a marodoval jsem měsíc a teploty byly kolem 40°C. Samozřejmě nachlazený jsem několikrát do roka, protože jsem na průdušky chytlavý, ale nemám teploty. Bude to záležitost každého jednotlivce, jak se k tomu postaví.

Nebo si budeme zase hrát na ekology a pak během vánoční doby vypálíme do vzduchu tisíce rachejtů? Co ty stovky ptáků v Římě, které zahynuly v důsledku výbuchů světlic? A co naši domácí psi mazlíčci, o nichž dobře víme, že nesnášejí dělobuchy, a přesto rok co rok je stále odpalujeme? Naše vlády pořád vyhlašují nereálné cíle v oblasti ekologie, média nás bombardují ostrovy z plastů. Ale copak ty plasty pouštíme do moře my? Dokud se k boji za lepší klima nepřipojí jihovýchodní Asie a Jižní Amerika, neznám řešení. Je sice pěkné a zajímavé, že se zas poletí na Měsíc a pak na Mars, ale nebylo by lepší vyřešit si nejprve problémy na naší planetě? Nechci nikoho strašit, ale jednou nám to ta příroda vrátí... Chcete-li, můžete si zapřemýšlet nad následujícím článkem.

Josef Tomašík

KONVERZACE

Jednoho dne se Bůh zeptal sv. Františka ...

Bůh: Franto, ty víš všechno o zahradách a přírodě, co se to děje tam dole na zemi? Co se to stalo pampeliškám, fialkám, sedmikráskám a těm dalším věcem, které jsem před věky vysázel? Měl jsem perfektní bezúdržbový zahradní plán. Ty rostliny rostly v jakékoliv půdě, vydržely sucho a hojně se samy množily. Nektar z dlouhotrvajících květů přitahoval motýly, včely a hejna zpěvných ptáků. Očekával jsem tedy, že už uvidím krásné zahrady plné barev a květů. Ale všechno, co vidím jsou zelené fleky...

Sv. František: To všechno ten kmen, který se tam usadil, Pane. Říkají si lidé. Začali říkat tvým květinám „plevel“, ze všech sil je hubí a nahrazují trávou.

Bůh: Trávou? Ale to je tak nudné! Není to barevné. Nepřitahuje to včely, motýly, ani ptáky, jenom ponravy a žížaly. Je to citlivé na teplotní změny. Chtějí tihle lidé opravdu, aby tam rostla tráva?

Sv. František: Očividně, Pane. Podstupují při jejím pěstování velké utrpení. Začnou každé jaro hnojit a hubí všechny ostatní rostliny, které se v trávníku objeví.

Bůh: Jarní deště a teplé počasí pravděpodobně způsobuje, že tráva roste opravdu rychle. To musí být lidé velice šťastní.

Sv. František: Vypadá to, že ne, Pane. Jakmile trochu povyroste, sekají ji někdy i dvakrát do týdne.

Bůh: Oni ji sekají? Suší ji jako seno?

Sv. František: Nikoliv, Pane. Většina z nich jí hrabe a dává do pytlů.

Bůh: Do pytlů? Proč? Je to cenné? Prodvájí to?

Sv. František: Ne Pane, právě naopak. Platí za odvoz.

Bůh: Tak počkej chvíli: Oni to hnojí, aby to rostlo, a když to roste, tak to sekají a platí za to, aby se toho zbavili?

Sv. František: Ano Pane.

Bůh: Tihle lidé musí cítit velkou úlevu v létě, když vypínáme déšť a zapínáme horko. To do zajista zpomalí růst trávy a ušetří jim to hodně práce.

Sv. František: Tomu nebudete věřit, Pane! Když tráva přestane růst tak rychle, vytáhnou hadice a platí ještě více peněz za zalévání, aby mohli pokračovat v sekání a odvážení.

Bůh: Děsný nesmysl! Alespoň že si nechali nějaké stromy. To bylo ode mne geniální, musím se pochválit. Stromům narostou na jaře listy pro krásu a letní stín. Na podzim opadají a vytvoří přirozenou pokrývku, aby zadržely vláhu v půdě a chránily tak stromy a keře. Navíc se rozloží na kompost, aby obohatily půdu. Je to přirozený cyklus života.

Sv. František: Raději si sedněte, Pane. Místo toho je lidé hrabou na velké hromady a platí za jejich odvoz.

Bůh: To není možné!! A co dělají, aby chránili kořeny stromů a keřů před mrazem, a aby udrželi půdu vlhkou a nespečnou?

Sv. František: Po tom, co vyhodí listy, kupují něco v igelitových pytlích, co se nazývá mulč. Přivážejí to domů a rozsypávají to na místo listů.

Bůh: A odkud tento mulč berou?

Sv. František: Oni kácí stromy a rozemelou je, aby tento mulč vyrobili.

Bůh: Dost!!! Už na to raději nechci myslet. Svatá Kateřino, ty máš na starosti kulturu. Jaký film je na programu dnes večer?

Sv. Kateřina: „Blbý a blbější“ Pane. Je to opravdu hloupý film o ...

Bůh: To je OK, klidně to pusť. Myslím, že jsem o tom už slyšel od Františka.

KRŽLE

Kržle, místní součást obce Halenkovice, je velmi zajímavé místo spojené s bohatou historií. O to víc, že přímých, písemných a doložitelných historických informací se nám dostává velmi málo. Důvodů může být několik. Pátrání v této sporadicky osídlené oblasti bylo málo. I když všude v okolí byla nalezena velká množství zejména paleolitických artefaktů, ke zkoumání výzkumu přímo v oblasti Kržlí nikdy nedošlo. Zejména hlavní hřeben „Nová Dědina – Žlutavy“ je doslova poset množstvím nálezů zejména z období starší fáze mladšího paleolitu – epochy, ve které se poprvé objevuje člověk moderního typu. Je to právě aurignacien, jak je toto období archeology nazýváno, který snad poprvé ukazuje zřejmý technický a civilizační pokrok s určitými prvky umělecké tvorby.

Navíc informace o předcházejících dobách (jako jsou např. szeletien a bohuncien) na těchto místech nemáme. O době ještě dřívější soudíme, že nositeli pokroku byli neandrtálci. Jedná se o unikátní část historie lidstva. Trvala velmi dlouho a množství nalezených předmětů i počet vztahujících se lokalit je i z těchto důvodů enormně významný. Je možné bez nadsázky konstatovat, že osídlení právě v oblasti Chřibů a přilehlých oblastí je nejpočetnější a nejvýraznější v celé střední Evropě. Jen pro úplnost, mluvíme o době kolem 40 000 let př. Kristem, která končí poslední velkou dobou ledovou. Ta pak přináší neobyvatelnost, mráz a z toho vyplývající neúrodnost. Ledovec zasahující ze severu až někde k území dnešní Ostravy, i jeho výška více jak šest metrů, přinutí celou tuto významnou civilizaci postupně k ústupu na východ nebo západ. Vliv na celou oblast Moravy byl zničující. Zvěř migrovala na východ nebo západ, na krajinu padl věčný mráz. Vše, co bylo vymyšleno, vynalezeno a stalo se nedílnou součástí života našich předků, vzalo za své. A potrvá tisíce let, než podmínky dovolí se lidem vrátit. O vzniku dob ledových (za milion let byly čtyři tzv. velké doby ledové a byly doplněny více jak 120 menšími katastrofami tohoto typu) vedou odborníci diskuse dodnes. Co je na tom ale podstatné: dělo se tak bez vlivu člověka nebo jiných tvorů planety. I toto je třeba vzít v úvahu při posuzování dnešních změn klimatu. Ale to už je jiná věc.

Lidé se potom několikrát vraceli, když podnebí dovolovalo. Ale to už byli jiní lidé a došlo k tomu mnohem později. Jistě zde přicházeli lidé v období starověku, možná Keltové. Ale to jsou jen spekulace. Stejně jako lidé z období Velké Moravy. Všude v relativně blízkém okolí existovalo osídlení z této doby a je málo pravděpodobné, že by nějaké, třeba jen sporadické kontakty, neexistovaly. Ale jak bylo řečeno: nemáme informace, podklady. Je otázkou, jestli z důvodu neexistence výzkumů, nebo zda skutečně nejsou. Na druhou stranu se dá říci, že význam regionu během času ztratil své přednosti. Lov už nebyl nejdůležitější podmínkou života a kvalita půdy jej nedokázala nahradit.

Snad budoucnost dokáže poodhrnout skrytá tajemství. Pokud tedy vůbec nějaká existují.

Tolik tedy jen nástin prehistorie a rané historie. Jako celé dějiny lidstva, nejedná se o nějaké předchůdce a vliv na stávající obyvatele není doložen. Jde jen o připomenutí některých událostí, spojených s danými místy, ukazující bohatost a rozmanitost adaptace člověka na různých místech světa.

Ted' otázka, proč Kržle? Kde se tento název vzal, s čím souvisí, kde má svůj původ?

Uvedu informace získané od pana Milana Harvalíka, předního odborníka na původ místních jmen.

„Jméno Kržle je v podobě Kržle (tj. s měkkým l') doloženo v Halenkovících jako jméno trati (skupiny pozemků tvořící větší celek, zpravidla přirozeně ohraničený) ve slovníku Františka Bartoše.

V katastru Halenkovice zachycena pomístní jména Kržle, Kržle-Diviny, Přední Kržle, Střední Kržle a Zadní Kržle, aktuálně jsou používány dva novější názvy: Dolní Kržle a Horní Kržle.

Toto jméno vzniklo ze slovního základu krž-, který je spolu s krš- a črch-/črš- variantou téhož starobylého kořene a výrazy z nich vzniklé jsou doloženy jak na území Slovenska, tak i na Moravě.

Historický slovník slovenského jazyka II vysvětluje slova kržľa a kržlenica jako západoslovenská označení části lesa, v níž se loupala kůra ze stromů, aby vyschly, a jako vykloučené místo, horskou či lesní louku, paseku..

Slovesa črchliť, čršliť, kršliť, kržliť měla významy osekávat, loupat kůru ze stromu, aby vyschl, později, vytínat osekávané, oloupané stromy a potom „klučit, získávat užitečnou, kulturní půdu“. Místy na Slovensku tato slovesa ještě žijí.

Slova črchľa, kršľa označovala původně místo, kde byly osekávané, oloupané stromy, potom vykloučené místo. Slovo črchľa (zdrobnělina črchel'ka, črchlička, črchlica) se používalo jako obecný geografický termín s významem „vyčištěné, vykloučené místo, upravené na louku nebo pastvinu“, z lesa vykloučená kulturní půda. Specifický význam místa zvýrazňují odvozeniny typu črchlisko, črchlina a ze slovesa utvořená slova črchlenica, črchlenina.

Slova kršľa, kršľa, kršel' (zdrobnělina kršel'ka, kršlička, kršlicá) se vyskytují zejména na severozápadním okraji Slovenska a na území mezi Prievidzou a Novou Baňou. I slovo kršľa je starobylé geografické obecné jméno, specifický příznak místa zdůrazňuje přípony -isk-o ve slově kršlisko a -en-ic-a ve slově (utvořeném ze slovesa kršliť) kršlenica.

Slova kržľa, kržel a kržlenica se při tvoření pomístních jmen uplatnila na Pováží v okresech Považská Bystrica a Trenčín a v okolí Myjavy...“

K tomu dodávám, že na moravském území jsou kromě jména Kržle z Halenkovice doloženy i podoby Kršle, Kršlenice, Kršlice a Kršlisko a na Valašsku bylo na přelomu 19. a 20. století zachyceno sloveso kršliť s významem „vytínat nízkou klič“.

A ještě pár informací o původu názvu pohoří, které geograficky určuje místopis tohoto místa. Název Chřiby, ke kterým právě Kržle tvoří jakousi bránu nebo snad dvířka. Pohoří, které ve velké míře určuje charakter celé oblasti. S největší pravděpodobností určilo i historické důvody již vzpomínaného počátku osídlení.

Název Chřiby je sice starobylého původu, ale v tomto znění

Pokračování na straně 17.

Pokračování ze strany 16.

je doložen poměrně pozdě. Jako nejstarší (14. století) je zapsáno jméno *Greczen*, tj. česky *Křečín*, starší než jméno Chřiby jsou i jména *Hřibecí* nebo *Hřibecí hory*, *Hřebice* (množ. č.), *Hřebeč*, která se začínají vyskytovat počínaje r. 1414. Vedle těchto názvů se od poloviny 18. stol. objevuje jméno *Maršovy hory* (r. 1786 *Marschawahora*), něm. *Marsgebirg(e)* „pohoří Mars“ nebo „Marsovo pohoří“ (poprvé německy na **Bayerově mapě Moravy a Slezska** z r. 1817–1819). Jméno *Maršovy hory* původně patřilo jen části Chřibů a bylo teprve Bayerem vztaženo na celé pohoří. Ještě **Šemberova Mapa Moravy** z r. 1863 rozeznává *Hřibecí* a *Maršovy hory*, což jsou názvy dvou hlavních hřbetů Chřibů.

Jméno Chřiby se vykládá dvojím způsobem:

1) Z domácího slova *chřib* „pahorek“, které je známo ze staré češtiny (*chřib* – „kopec, vrch“) a také ze staroslověnštiny (*chrib?* – „pahorek“), a které je u nás doloženo v pomístních jménech Chřiby, Chřibí, Chřibina a Křib, Křibí, Křiby, Křibina apod. Původem souvisí se staročeským *chřbet* „hřbet“. Na Slovensku je prostor se jmény od *chřib* „vyvýšenina“ rozložen na západě a na severu. Jméno Chřibů by pak do tohoto širšího areálu patřilo jako jeho západní okraj.

2) V několika jiných evropských jazycích se vyskytují jména vyvýšenin, hřbetů a horských útvarů, která byla odvozena od stejného základu, jenž zněl *grib-*, *hrib-* „skála, pahorek“ a je praeevropský. Tento základ je s naším *hřbet* (staročesky *chřbet*) prapřibuzný, nikoli však shodný. Z *grib-* se vlastně dobře mohlo vyvinout staročeské *Hřib-*, *Hřibecí hory*, což se však počalo pokládat jako odvozeniny od *hřebec*, a proto vznikla i varianta *Hřebeč*. Ta byla převedena do němčiny jako *Marsberg*, protože staroněmecké *mar* znamenalo „hřebec“. A zpětným počestěním vzniklo *Maršovy hory*, které bylo dodatečně spojováno se jménem bohyně Mary, popř. s Mořenou, postavou lidových pověstí.

Tato fakta ve svém nevytištěném díle Kroměřížsko v pravěku rozporuje Ladislav Inocenc Červinka, přední archeolog a sběratel z konce 19. a první poloviny 20. století. Uvádí jako jediný správný název tohoto pohoří Křiby, které podle jeho názoru, znamená hanácké křoví nebo porost. To jen pro doplnění.

Ke konečnému osídlení oblasti Kržlí dochází asi ve stejné době jako u jednotlivých částí Halenkovice. Tedy v době po třicetileté válce v rámci organizovaného příchodu obyvatelstva z Valašska. Tato historie již byla celkem podrobně popsána v předcházejících článcích tohoto zpravodaje. Faktem ale je, že v jednotlivých kronikách uložených v okresním archivu o tom není, a speciálně o Kržlích, ani zmínka. Stejně nejsou dohledatelné ani informace o vzniku a pojmenování. S největší pravděpodobností tomu autoři jednotlivých částí kroniky nepřikládali nějaký význam. A upřímně řečeno ani ostatní součásti obce a jejich jména nejsou v archivech vzpomínány.

Dějiny Kržlí tedy byly v dalším období podobné jako rozvoj celé obce. Velmi přehledně a způsobem odpovídajícím disponibilním informacím je historie popsána například v knize Karla Zezuly: Halenkovice, dějiny, současnost a perspektivy z roku 1989. Možná by bylo dobré doplnit nějaké vzpomínky pamětníků na období válečné okupace, partyzány a období komunismu, kolektivizace a dalších zločinů, jak si to ještě někteří pamětníci pamatují. Vzpomenout na rázovité postavy, na zabíjačky, které musely být dokončovány až následující dny (společenská únava účastníků) a vůbec na specifika tak trochu odloučeného života v této místní části, který se přece jenom v detailech od života v centrální části obce odlišoval. Je teď jen otázkou, zda popis a hodnocení těchto ne moc

vzdálených příběhů a vzpomínek i s ohledem na existující pamětníky mají své opodstatnění. Zda to nebude přece jen trochu bolet. Ale to je už jiná otázka. Ze vzpomínek přece jen několik drobných, politicky a společensky nekonfliktních poznámek.

Svou roli při formování typického obyvatele Kržlí hrál vztah k půdě. Ta, mimo jiné, určovala postavení jedince i jeho zabezpečení na pozdější, řekněme neproduktivní část života. To vedlo až k neuvěřitelnému stupni ochrany, jako bylo vyhánění průchozích ze zatravněné meze, aby „nedej bože“ nebyla tráva poškozena. To souvisí i se skutečností, že do 70. let minulého století neexistovala na Horní Kržle slušná cesta a v řadě případů bylo složité dostat se tam i pěšky, o autě nemluvě. Odloučení od centrální části obce (můžeme-li tento termín v souvislosti s Halenkovicemi vůbec použít) a tím snížená možnost společenských kontaktů utvářela specifické samotáře s velmi úzkou možností kontaktů. Na druhou stranu možná nebyla ani chuť, a hlavně čas kontakty pěstovat. Uživit se z malého políčka bylo velmi složité a omezená možnost přivýdělku nebyla cesta k nějakému blaženému životu jistě jednoduchá. Mnohdy bylo jedinou možností prodej části vypěstovaných potravin nebo nasbíraných hřibů na trhu. I když s přibývajícím časem se možnosti nějakého příjmu zvyšovaly, představa denní téměř hodinové „procházky“ na autobus do práce třeba na noční směnu a za každého počasí, mnohdy v bahně nebo množství sněhu, rozhodně nebudí pocit blaha. Stejně jako cesta do školy. Například cesta do obchodu na nákup potravin byla pro nás děti otázka více jak půldenního výletu. Na druhou stranu jsme měli možnost vyrazit za dobrodružstvím na Budačinu nebo do okolních lesů. Pokud tedy byly splněny zadané úkoly.

Specifika života v těchto podmínkách pak způsobila, že jen velmi málo lidí zůstalo na Kržlích žít a vraceli se tam jen na rekreaci nebo odpočinek. A doplňují tak řadu tzv. „náplav“, které takto tuto oblast užívají.

Tolik několik střípků ze života této významné části obce.

Stanislav Sýkora
FOTO: Jakub Řeha

Poznámka redakce:

Názvem Kržle se také ve valašském slovníku označuje „malá hora“, což koresponduje s nevysokým kopcem i s nízkým porostem po vyklučení lesa, protože slovo „hora“ se používá obecně pro les, takže velká hora je vysoký les a malá hora nízký les. Podobné názvy se vyskytují nejen na Slovensku, ale i jinde v Evropě v místech slovanského osídlení. Například slovo „krš“ jako pojmenování pro horu najdeme v Chorvatsku, Bosně a Hercegovině i v Černé hoře. Našly by se i jiné podobnosti a vysvětlení, nejčastěji spojované s německým slovem *Kirsche* (třešně), ale pro slovanský původ kořene *krš* a *krž* svědčí daleko více příkladů. Dokonce 27 lidí v České republice nosí příjmení Krž.

HALENKOVICKÉ POKLADY SE OTEVÍRAJÍ V. O dobrém ovoci a krutých zimách, hlavně – ale nejen pro zahrádkáře.

Na tuto část jsem se těšil. Vždyť pěstování ovoce je pro Halenkovice typické a číst o halenkovickém ovocnářství musí potěšit každého. Obliba této činnosti trvá dodnes, zahrádkáři mají ve Zpravodaji pravidelnou rubriku.

V celém stohu kronik a jiných písemností, které se mi dostaly do rukou, je ovocnářství věnována složka s několika listy:

Druhy ovoce z doby 1859

Proslov na ovocnářské výstavě – dvě strany psané těžkou rukou a místy i těžko čitelné

Pěstování vína

Ovocnářství v Halenkovicích v minulosti

Protože je vzpomenu i krutá zima roku 1929, tak jsem do této části přidal i popis této zimy z kroniky Ignáce Lechnera a svou vzpomínku na zimu před 42 lety.

Možná se některé části opakují. Já ale nemám právo, ani nechci tyto texty upravovat. Proto jsou uvedeny doslovně i s odchylkami od dnešního pravopisu, s některými nejasnostmi a případnými chybami, případně jsou těžko čitelné. Povznesme se nad nedokonalostí, respektujme ji, přečtěme si a poučme se, nebo se pobavme s další stránkou života ve starých Halenkovicích. Vždyť hned první vložený lístek nás uvede do doby před 160 lety!

Druhy ovoce z doby 1859

Pokud má paměť sahá, jsem ročník 1854 narozen v čísle 68 v Zádři. Ještě jsem nechodil do školy, ale se pamatuji. Měli jsme v humně pod Vinohradem veliký Kot. Jablonož již tehdy asi 100 letou sladké po jedné straně načervenalé po druhé žluté. Ty se sušily na „perník“, jimiž se posypávalo vařené moučné jídlo a jiné moučné jídla, dále byly jablka Adamovské sladké, Hedbávné sladké, též k sušení.

Hrušky. Pangaminky sladké ještě doposud jsou „Sadové“ výborné k sušení, ale až se zahniličkaly velmi dobré i na jídlo pak „Kamenky“, též na sušení a hniličky které vydržely skoro do vánoc (ještě jedna na dolníkové záhumenici na konci).

Jablka byly kyselé „Rimské“, pleskáče, míšeňky, velmi chutné tvrdé zimní (doposud někde jsou, zanedbaly se štěpovat, protože byly drobné. Všecko se většinou su-

šilo na peci, pamatuji jednu sušírnu „Drahovských“ stáříček Vojtku v lese u pastviska a jednu u Olejníků na Kržlách, dále jablka Polomíšenky, plesníky a různé jiné, jak je kdo pojmenovával.

Od let 1870 se přičinil o pěstění ovoce tehdejší pan Rektor Ferd Kotek zařídil školskou štěpnici, tam kde stojí nyní Kašíkova chalupa a před Juřenovou chalupu vedle. Všecí chlapci se mohli učit sadit opatrovat a štěpovat. Od té doby štěpováł každý sám anebo soused, který uměl, štěpovalo se pouze do Rozštěpu a omazovalo se slínem. Až pan rektor Kottek nás naučil štěpovat i do zářezu za kůru a pištělkovat zvláště třešně.

Ovoce se zpeněžilo pouze v městech v Hradišti nebo Kroměříži kamž se z většihó díla donášelo, zvláště třešně, jichž se tehdy u nás dosti rodilo černice „Ranné“ pak obyčejné „Uherky“ dále křupky „Chrupaně“ „bělce“. Višně různé černice a bělice.

Dále se pěstovaly ve Vinohradech broskve. Vinohrady byly v humnech v Zádřinově, na Dřínové a za Kašpary vše se zapovrhlo jak nastala řepa v letech sedmdesátých.

Ušlechtlejší druhy ovoce se vzámáhaly již v letech 70 desátých, odchovanci Kottovi štěpovali a šlechtili i starší stromy. Tak že mnohé staré druhy skoro vyhynuly jako sladké „Rozumy“ a jiné.

V letech sedmdesátých se do Halenkovic přistěhoval ze zálesí zahradník „Dosedla“. Založil větší školku na dolině, jak bydlí nyní Zapletal „Burčák“ a brzy rozprodával štěpy do okolí i v obci.

To psal Jan Vičánek „Pošta“

Proslov na ovocnářské výstavě

Vážení přátelé,

zadíváte-li se třeba s Hradské na Halenkovice – vidíte, že naše obec leží v údolí, od severu chráněná horami, k jihu otevřených. Poloha tato a mírná výška nad mořem, dostatek údolí a potůčků tedy vláh, jest půdou pro pěstování ovocných stromů. Tyto také odedávna u nás v dosti velkém měřítku byly s úspěchem pěstovány. Vy starší účastníci zajisté mi dáte za pravdu, že za našich mladistvých let bylo věnováno mnoho pozornosti ovocnému stromoví – byli zde staří praktikové ovocnáři,

kteří jako Gabrhelík a Dosedla, kteří po sobě zachovali památku cennou, totiž vysázené ovocné sady. Ovoce tehdy buď v syrovém stavu, nebo sušené a vařené bylo dosti důležitou složkou tehdejšího jídelního lístku. Pamatuji si sám, že často byly zvláště v době půstu vařené hrušky nebo krajánky denní potravou. Nastala však doba kdy pěstování cukrovky a práce v továrnách zatlačily otázku ovocnářskou do pozadí. Věnována více pozornosti těmto a ovocnářství hynulo. Největších škod však utrpělo katastrofální, sibiřskou zimou v r. 1929 – tehdy pomrzly střešňové sady, na Dřínové a Ke dvoru – pomrzly ořechy, – /nečitelné slovo/ a starší trnky – smutný byl pohled na umíra-

Pokračování na straně 19.

Ilustrační foto

Pokračování ze strany 18.

jící stromy. Poměry se změnily, práce v továrnách vázne, pěstování cukrovky se nevyplácí a lid vrací se opět k tomu výnosnému ovocnářství. Aby se vyplnily mezery zimou způsobené je potřeba určitých vědomostí – musíme pokračovat s duchem času – kdo nepostupuje, jde vlastně nazpět.

V ovocnářství je potřeba určitých znalostí a tyto znalosti rozšiřuje zdejší ovocnářský spolek kterýž z popudů p. L.... loňského roku byl založen. Jednou důležitou pomůckou k/ke zvelebení ovocnářství je také tato naše dnešní výstava ovoce. Já tedy zahajuji tuto naši první naši výstavu ovoce .../nečitelná věta/...

Považuji si též za povinnost poděkovat místní školní radě za laskavé zapůjčení místnosti, panu řídícímu a učitelskému sboru za laskavou výpomoc při uspořádání p. zahradníku /Glišovi/ za ochotu s jakou se potýkal a všem členům ovocnářského spolku kteří pomohli tuto výstavu provézt.

Práním mým jest, aby všichni účastníci načerpali ovocnářských znalostí kteréž by pak prakticky použili a celé výstavě přeji mnoho zdaru.

Musíme si zvykat s ovoce šetrně zacházet – výstavní toť ovoce.

*Zahajovací proslov při ovocnářské výstavě ve škole. Po-
cháází dle písma od Antonína Vičánka z Dědiny. Loprais*

O výstavě ovoce se zmiňuje František Janiš v Dějinách obce Halenkovice při zaznamenávání denních událostí roku 1933:

Dne 8. října zdejší ovocný spolek uspořádal zdařilou ovocnářskou výstavu ve II. tř. Obecné školy. Výstava byla upravena za pomoci učitelského sboru. Byly vystaveny všechny druhy ovoce z Halenkovic.

A pokračujeme poznámkou na dalším lístku.
Pěstování révy.

Réva se pěstovala Za Kašpary na celém svahu až dole k silnici, v Jamách až k Plánavovým, na Dřínové, pod hradskou. Hrozny se nosily do Kroměříže na trh se prodávat. Také presovali víno, ale ne mnoho. Ve vinohradech růstly broskve. Hrozny si hlídali lidé sami. Měli ve vinohradech boudy. Řezaly se v různou dobu.

Ovocnářství v Halenkovicích v minulosti. Jan Vičánek „pošta“

Ovocnářství bylo v Hal. vždy v rozkvětu. Pěstovaly se jabloně, hrušky, trnky durancie, kulovačky, broskve ve vinohradě oškoruše. Pěstovala se také réva. V Zádřinovi v humnech, každý při svém podsedku. Na „Dřínové“ podsedníci dědiňští a zádřinovští měli na dílcích také vinohrady. Říká se tomu doposud „Vinohrádky“. Pak se pěstovala réva nad silnicí vedoucí na Dolinu. Také se říká té trati vinohrádek. Také se pěstovala réva pod Hradskou, severně od domu staré Bučičky na jižním svahu. Říká se tomu vinohrádek pod Hradskou. Také za Janskovým na jižním svahu údolí se réva pěstovala, také se říká vinohrádek v Jamách. Pěstovala se tam réva: cinifandl, kozí cecky a také černé druhy. Hrozny se sbíraly v dobu nestejnou, jak dozrávaly.

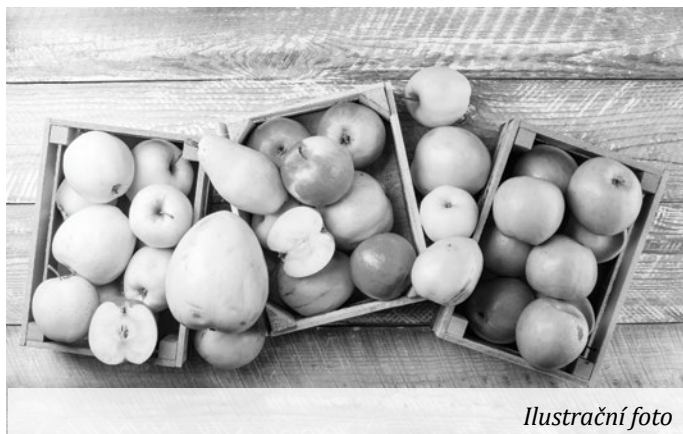
U Juřeny v 1. čísle měli pod kolnou ve zvláštní místnosti pro to upravené byl pres. Byl to pres přivezený prý ze zrušeného kláštera. Totiž Pavel Juřena z toho čísla byl v řádu kapucínském. Byl ve Fulneku, v Ivančicích, kde u něho Pavel Juřena z čís. 16. byl kaplanem. Takového presu nebylo v celém okolí. Halenkováci na něm presovali hrozny i ovoce. Také ze Svytinova sem jezdili presovat ti, co měli větší množství hroznů. Poplatek zvaný „hroznové“ byl z vědra máz a z vědra burčáku 3 mázy. Víno se přechovávalo v sudech 1 vědro nebo ve dvojce ve sklepech, které měli při svých domech. Také ovocné víno se tam ukládalo a jiné zboží se tam nedávalo. Zemáky bývaly v jamách buď v komoře nebo v šopě nebo také venku, což se zakrylo slámou. Do sklepa se chodilo na víno s košťárem a se džbánkem. Ve sklepě se nesedělo. Pilo se doma, při besedách nebo při rodinných slavnostech. Když bylo větší množství vína, vydrželo až do nového. Financi se po víně nesháněli!

Druhy jablek: Koty, velké, trochu podlouhlé, po jedné straně žluté a po druhé načervenalé. „Rozumy“ jsou dosud u Horehledů – byly menší kulatší, po jedné straně žluté a po druhé načervenalé. Tyto dva druhy se sbíraly, sušily a tloukl se z nich perník /moučka/, kterým se posypalo vařené jídlo: trhance, magarúny, vdolky. Také se vařily jako krajanky a jedly se k večeři a chlebem nebo se zemáky a voda z nich se pila. Byla velice sladká. Jiné druhy „klínky“ žluté, málo kyselé, velice dobré na jídlo. „Polomíšenky“ jak jsou dosud. „Plesníky“ kyselé a trvanlivé. Ty se nesusily ale jedly se k jaru. „Adamovské“ sladké, jak jsou dosud.

Jablka se zužitkovaly tím, že se částečně rozkrájely buď na poli /na polovinu/ nebo větší druhy na čtvero a sušily se v sušírni nebo v peci. Ukládaly se v sušené do příhrad v komoře jako obilí. Vozily se do Kroměříže na trh. Tam to kupovali překupníci na měchy nebo taky jednotlivci. Měřilo se hrnkem. Sušíren bylo mnoho. Většina jich byla na Kržlách a pod Zemanovým. U „Drahovských“ pod pastviskem byla sušárna /nyní tam bydlí vdova Janišová/. Tam sušili většinou z Plánav z Dědiny a Zádřinovi. Ta sušárna byla majetkem Míky, který bydlel na drahách, a proto se mu říkalo drahovský. Byl to praotec Vojtkových, kteří mají to pole „Drahy“. Na vodu si chodil až do čísla 111. nebo do „Kakálky“.

Druhy hrušek: Pargamínky jako dosud, „sadové“

Pokračování na straně 20.

Ilustrační foto

Pokračování ze strany 19.

v poli, v pasekách, byly trpké a dobré na sušení. „Kaménky“ byly tvrdé na sušení sporé a vytrvaly jako hniličky až do Vánoc. Druhy jablek: Rimštáky, pleskáče, míšanské drobné a vzácné. Rimštáky pleskáče a míšenky se prodávaly na trhu. Nesušily se. Hrušky císařské zvané cvergle, velice dobré na jídlo. Brzy se kazily tím, že očkovatěly a zhořkly. Tak se ten druh zapovrhl. Hrušky se také sušily a sušené na trhu prodávaly.

Trnky se prodávaly syrové, sušené a většinou se vařily a ve škopcích nebo v puténkách se vozily do Kroměříže na trh. Do Hradiště se nevozilo. Trnky se vařily doma v kotlech a bývalo při tom veselo. Napřed se lupalo a pak vařilo. Chasa se sešla, zpívalo se, harmonika hrála.

Ze Zálesí od Vizovic se sem přistěhoval Dosedla, luterán. Ten pokazil pláňavské lidi: Vičánek Mikula, otec nynějšího staříčka Jana. Trvaj vulgo Fojt Šácha, který kradával koně. Gabryš, jehož syn měl název „Expeler“ objednával tuto medicínu. Tem Dosedla, založil školku na Dolině, kde bydlí Zapletal „Srňčák“. Tam pěstoval štěpy, které prodával místním i cizím. Velkým ovocnářem byl Josef Gabrhelík vulgo Gruncmon z čís. 8. On pěstoval štěpy doma. Štěpovalo se s -línem. Uměli to skorem všeci.

Od roku 1870 se o pěstění ovocnářství zasloužil p. rektor Kotek. Ten zařídil školní štěpnici tam kde nyní stojí dům Jos. Kašíka a před Juřenovým domkem. Každý školák se musel učit sadit, štěpovat a opatrovat stromky. Až do Kotka se štěpovalo pouze do rozštěpku a omazovalo se slínem. P. Kotek učil štěpovat i do zářezu, za kůru a píštělkovat zvláště střešně.

Třešní se hojně rodilo černice „Ranné“, obyčejné „Uherky“ pak křupy „Chrupaně“. Višně různé bělice i černice.

Toto mi sdělil Jan Vičánek z Dědiny vulgo „Počta“.

Tolik co k historii ovocnářství na Halenkovicích můžeme číst v tzv. Halenkovických pokladech. Jaký z toho máte dojem? Já si myslím, že v minulosti bylo ovocnářství v Halenkovicích na vysoké úrovni. Nejen pěstování ovoce, ale i jeho zpracování – sušení, vaření povidel. Muselo být dobré kvality, když se s ním chodilo na trh. Je zmiňována Kroměříž, ale určitě to bylo i jinde.

Veselá společnost, 1931. Fotografie ze zimy 1929 se bohužel nedochovaly.

Tato doba skončila asi s počátkem pěstování cukrové řepy. Její pěstování a počátek cukrovarů znamenaly změnu životního stylu. Ze zemědělců a lesních dělníků, pro které pěstování ovoce bylo vítaným a nutným příjmem, se stali dělníci v cukrovarech. Píše se o tom na lístku nadepsaném:

Cukrovary. Jan Vičánek Mikula. 7/2 1934.

Mnoho lidí z Halenkovic bývalo zaměstnáno v cukrovarech muži i ženy, svobodní i ženatí. Do cukrovaru šli ti, co neměli pole. Svobodní šli do cukrovaru a rodiče doma pracovali. Pracovali v Napajedlích, v Hodoníně, v Kvasicích, Všetulích, v Kroměříži, v Hulíně, v Kojetíně, v Chropyni, v Lipníku, v Trnavě, v Prešpurku a ve Vávrovicích ve Slezsku.

Do práce odcházeli na začátku října a přicházeli domů až mnohdy přede žněmi. Domů přicházeli na svátky vánoční a velikonoční. Do Prešpurku jich vozili formani Josef Gajdošík čís. 4 /otec Antoša/. Po skončení kampani zase pro ně jel. Do Kojetína a Kroměříže, Chropyně se vozilo jídlo na vozích. V cukrovarech se vydělaly pěkné peníze.

Tragická zima roku 1929

V proslovu při zahájení ovocnářské výstavy je zmíněna tragická zima roku 1929. Přčtme si, jak ji popisuje Ignác Lechner v Dějinách obce Halenkovice.

Rok 1929 Denní události.

Měsíc leden započal mrazy. Dne 15 a 16 dostavily se sněhové bouře, velké vánice. Dne 28. ledna napadlo mnoho sněhu. Po neustálém sněžení bylo sněhu již na 60 cm a na silnicích ohromné závěje, jaké nepamatovány, čímž znemožněna plně jízda auty. Zima se stále stupňovala, takže 2. února bylo 21 st zimy, 11. února 30 st zimy a největší mrazy v republice 45 st zimy. Od roku 1775 nebylo tak krutých mrazů. Škody touto sibiřskou zimou způsobené byly nedozírné a pozorovány teprve později. Na polích bylo sněhu po pás, v lese mnohem více. Stromy a domy následkem mrazů praskaly. Doprava vlaky vážla, počet vlaků omezen, následkem čehož nebylo možno koupiti ani dřeva ani uhlí. Dne 23. února po celý den zuřila prudká sněhová bouře. Následkem ohromné spousty sněhu byly velké obavy před povodněmi. Dne 2. března nastalo pozvolné oteplování, které v dalších dnech pokračovalo, počalo pomalu tát, v nocích však byly mrazíky, takže k obávaným povodním vůbec nepřišlo, ba ani řeka Morava se ne/vy/lila. Zdálo se, že jaro je za dveřmi, skřivan dne 13. března vesele prozpěvoval. Dne 2. dubna však po svátcích velikonočních napadlo do rána veliké množství sněhu a sněžilo až do 6. dubna, pak přišlo deštivé počasí. Polní práce byly velmi zpožděné a počaly až dnem 15. dubna. Byly všeobecné obavy, že po tak pozdním setí bude úroda pro krátkou vegetační dobu špatná, ale ani tyto obavy se nesplnily. Příroda krásným, teplým a vlhkým počasím vše vyrovnala a úroda ten rok byla pěkná a nezpožděná...

Pokračování na straně 21.

Pokračování ze strany 20.

Dne 8. května počaly kvésti třešně, v polovici května vydatný déšť napojil pole jarními pracemi obdělání. Ted' se teprve ukázala smutná bilance zimy. Starší ovocné stromy, hlavně ořechy, střešně, hrušně a trnky zmrzly. Smutný a nevidaný byl pohled na celá suchá stromořadí, která v době kdy zbylé stromy oděny byly bělostnými květy, stály tiché a spínaly holé větve k nebesům, jako by prosily o smilování. Škody v ovocnářství byly nedozírné a jistě dlouhou dobu budou pociťovány...

Nakonec můj osobní dodatek

Zimu roku 1929 si samozřejmě nepamatuji, ale v dětství jsem o ní slyšel mnohokrát vyprávět. O tom, že mrazy kolem onoho 11. února byly tak velké a prudké, že mrzli ptáci za letu. Ptáček vyletěl, za letu ztuhl a mrtvý spadl na zem – říkalo se. Tehdy se ženil můj strýc. Z Uherského Hradiště jel do Buchlovic pro nevěstu kočárem taženým koňmi. Sněhu kolem cest bylo prý tolik, že byly vidět jen chocholy na koňských hlavách. Kolik na tom bylo pravdy nevím, ale vzpomínalo se to mnohokrát, patřilo to do rodinných pamětí.

Velice dobře si ale pamatuji na teplotní šok, který nastal v noci ze Silvestra 1978 na Nový rok 1979. Určitě nejsem sám, kdo si na ty dny živě vzpomíná. Na Silvestra bylo tehdy velice teplé počasí. Teplota nad 10 °C, sluníčko svítilo. Měli jsme se známými zajištěný silvestrovský večer a noc na Kolibě ve Zlíně v lese nad Zimním stadionem. V rádiu při předpovědi počasí sice hlásili něco, že bude další dny ochlazení se sněhem, ale tomu jsme velkou váhu nedávali. Jednak tehdy nebyly předpovědi počasí tak přesné jako dnes, ale hlavně „...když přece svítí slunce“. A tak jsme se vybavili jen polehku – kdo by pečoval o zbytečné oblečení celou silvestrovskou, těšili jsme se, že divokou, noc! Jenom deštníky jsme si vzali navíc – podle nás zbytečně. Vybavení odpovídalo slunnému a teplému počasí. Když jsem se večer ptal známých, jak tráví jejich desetiletý syn vánoční prázdniny, odpověděli: „Pěstuje typický zimní sport – jezdí na kole“.

Silvestrovský večer začal a probíhal příjemně, ve společnosti známých, plápolajících ohně uprostřed koliby, cimbálu, dobré krmi, lahví vína. Po půlnoci však začali chodit od těch, co se byli vyvětrat před kolibou znepokojující zprávy. Rychle se ochlazuje, prší déšť se sněhem, který namrzá. Ještě hodinku jsme se radovali, ale protože Koliba byla ve svahu v lese a vedla k ní jen lesní cesta, skončili jsme novoroční veselí předčasně a vydali se domů. Šli jsme pěšky, žádné auto se na Kolibu nechtělo vydat. Cesta byla zprvu veselá – klouzání na lesní cestě jsme si užívali, ale jak skončil les a začalo město, bylo po náladě. Cesta i chodníky jeden led, stále doplňován další vodou a ledem. Otevřené deštníky se měnily na nepříjemnou zátěž, vlhko prostupovalo „celým člověkem“, chlad se rychle změnil na mráz. Domů jsme se dostali pěšky, auta ani trolejbusy nevyjely, ani jsme se řidičům nedivili.

Doma jsme se po novoročním probuzení při pohledu z okna nestačili divit. Kolem dokola všechno zamrzlé, bílé stromy, střechy, auta, na teploměru za oknem mi-

nus 20. V poledne jsme se vypravili na malou procházku. Ta se stala nezapomenutelnou. Všechno zamrzlé, nezamrzla jen voda v Dřevnici. Voda, která na rozdíl od vzduchu nestačila zchladnout a tak z ní do chladného vzduchu stoupala hustá pára. Každý splav pařil a vypadal jako kotel, ve kterém se vaří prádlo.

Byla to tehdy celostátní katastrofa. Zamrzlo uhlí ve vlacích. Nebylo možno přepravovat nic, co mohlo zmrznout, ani mléko, ani pivo. Tento teplotní šok postihl celou Evropu a trvalo snad celý leden, než se starý kontinent dal dohromady. Zbyla nám na něj dodnes jedna památka – zimní a letní čas, zavedené hned na podzim 1979.

A teď se ptáte, proč to tady, mezi halenkovickými starožitnostmi píšou? Koho na Halenkovících zajímá, jaká byla kdysi zima ve Zlíně? Asi nikoho, jistě zajímavější by bylo vědět, jaká byla tehdy na Halenkovících. Vzpomene si na ni někdo? Je to již přes 40 let a za chvíli se i toto stane historií, na kterou se bude vzpomínat, jak se dnes vzpomíná na zimu roku 1929. Vy starší vzpomínejte, mladší se ptejte, ať po ní nezůstane jen letní a zimní čas.

Co bude příště? Další důležitá činnost ve starých Halenkovících – pašování a jedno překvapení - „Výjev ze slováckého rodinného života“, krátká divadelní hra, která se odehrává týden po sv. Jáně Křtiteli, před sv. Petrem a Pavlem, asi roku 1890. Autor František Dobrovolný z Járků. Podle něj: „Veselohra, více však truchlohře podobné.“

Antonín Slaník

Fotka opět promluvila

Asi se stane zvykem, že po otištění starých fotek na nich někdo někoho nebo sebe pozná a ohlásí se. Tak jako paní Marcela Blažková poznala na fotce v Halenkovickém zpravodaji č. 93 svého tatínka jako chlapce, tak na fotce v následujícím čísle (HZ 94 str. 20) se poznala paní Marie Spáčilová (78). Ta žije v současné době na Jižních Svazích ve Zlíně. Fotka, kde jede v halenkovickém kroji na koni, je z dožíněk roku 1959, kdy měla 17 roků. Paní Spáčilová, rozená Švubová, pochází z Halenkov, odkud pocházel i její manžel. Spolu pracovali v hospodě U Lhotských, kde i bydleli. Z Halenkov se odstěhovali koncem sedmdesátých let. Na Halenkovice má mnoho vzpomínek a stále se o ně zajímá.

Člověk by nevěřil, kde všude se zpravodaj dostane a kde všude se lidé o dění v Halenkovících zajímají.

- as -

Ilustrační foto

Dokončení restaurátorských prací Zvonice Na Kopci

MINISTERSTVO
KULTURY

Zlínský kraj

Celková obnova Zvonice Na Kopci byla na základě výběrového řízení provedena během měsíců června až října roku 2020 firmou MK stavební s.r.o. Halenkovice, za vydatné spolupráce stavebního dozoru Ing. Víta Kolmačky ze Zlína, autora projektu rekonstrukce.

Opravu dveří provedla restaurátorská dílna pana Josefa Filipa z Velkého Meziříčí. Ošetřeny byly jednokřídlé a dvoukřídlé dveře z doby baroka. V souladu s požadavky památkového úřadu byl proveden speciální nátěr dveří a oprava dveřních pantů. Již podruhé se do renovace obrazu Ježíše pustila paní MgA. Hana Kalivodová Němcová. Pokrývačské a stolařské práce včetně tvorby dřevěného kříže pochází z dílny pana Zdeňka Ančince.

Zvon ve zvonici, jehož patronem je sv. Tomáš, pochází z roku 1861. Pořídil jej Tomáš Polišínský z č. 18. Za I. světové války byl zvon schován pod slámou ve stodole protějšího domu č. 8. Za II. světové války byl odvezen a nahrazen zvonom nevalné jakosti. Po válce jej objevil Josef Kedra na Střeleckém ostrově v Praze a byl vrácen na původní místo.

Renovaci technického vybavení, zprovoznění zvonů a obnovení bezpečnosti při vyzvánění provedla odborná firma JUDr. Tralichová Pavla – Zvonotec, Karviná. Oba zvony byly demontovány a odvezeny k dílenskému zpracování. Zde zvony vyčistili, usadili na zvonový rošt, osadili ložisky, vyrobili kování, hřídele a srdce. Následně byly zvony dopraveny zpět a uvedeny do provozu, včetně seřízení.

Realizace obnovy památné kaple stála celkem 760 605 Kč. [Zlínský kraj](#) z Progra-

mu na podporu stavební obnovy a restaurování kulturních památek místního významu KUL03-20 poskytl dotaci ve výši 95 800 Kč. Kromě dotace Zlínského kraje byla obdržena z [Ministerstva kultury](#) z programu Podpory a obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností dotace ve výši 89 000 Kč. Zbývající finanční náklady byly pokryty z rozpočtu Obce Halenkovice.

Vedení obce děkuje za spolupráci všem zúčastněným. *Karel Platoš*

Foto: Ludmila Trvajová

Zvony před rekonstrukcí zvonice

Restaurované zvony

Pepek, zaměstnanec Agrokombinátu Slušovice

Normalizační poměry v jedenasedmdesátém roku mě donutily odejít z družstva a najít si jinou práci, což se mně bleskově rychle podařilo. V Halenkovicích jsem zůstal členem mysliveckého sdružení a Pepka jsem stále navštěvoval, stejně jako jiné kamarády myslivce a bývalé spoluzaměstnance. Hospodářské poměry se natolik zhoršily, že družstvo převzal stejně, jako sousední JZD Spytihněv, vzrůstající se zemědělský gigant Agrokombinát Slušovice. Pracovní poměry se najednou v halenkovském družstvu razantně změnily. Výdělky stouply o sto procent a pracovní morálka, při změně v celé výrobě o sto padesát procent!

Cestou z Babic do Zlína jsem se rozhodl, že když jedu kolem Halenkovic, že Pepka navštívím. V Halenkovicích jsem ho nenšel, jen jsem se dověděl, že něco dělá ve Spytihněvském dvoře Olšík. Pracoval první měsíc v Agrokombinátu a chtěl jsem vědět, jak si zvyká na nové poměry.

Co jsem uviděl to mně „vzalo dech“. Pepek stál jak „policajt na křižovatce“, měl na sobě černý sváteční oblek, bílou košili a černou kravatu. Stál u velkého hnojiště jak dirigent orchestru na vyvýšeném místě a organizoval nakládání hnoje na neustále příjíždějící nákladní auta V3S. Hnůj byl dlouho na farmě kupen před převzetím hospodaření novým

vedením. Měl jsem štěstí, že vývoz už končil a mohl jsem si nechat Pepkem v klidu všechno vysvětlit.

Pepek dostal od hlavního agronoma rozkaz v rámci nových pořádků v Agrokombinátu ráno v 5-00 hodin likvidovat hnojiště. Řidič, který přijel později, ten den už práci nedostal.

V osm hodin přijel na kontrolu ve své „audině“ předseda Ing. Čuba, hned se zajímal, kdo práci zde vede. Jeden z řidičů ukázal na Pepka stojícího nedaleko a oblečeného k nerozeznání od ostatních, „ve starém manšestrovém saku neurčité barvy, kalhotách zvaných cajkovice a na hlavě nezbytný notně promaštěný myslivecký klobouk.“ Předseda se ho zeptal, jak se jmenuje, (viděli se spolu poprvé v životě), a pak jej oslovil plným jménem a řekl: „Okamžitě se běžte domů převléct do slušného obleku. V našem Agrokombinátu na to každý funkcionář má.“ ... a na dobu převlečení určil zástupce k prozatímní organizaci práce a odjel. Pepek jel okamžitě domů se převléct, protože si byl vědom toho, co znamená předsedu neuposlechnout.

Doma u šatníku nastal problém, jako správný vesničan v jeho létech, (bylo mu padesát dva roky), měl jen jeden oblek do kostela, na pohřby, svatby a eventuálně do truhly.

Nezbývalo nic jiného, než ten černý oblek na organizaci odvozu hnoje po slušovsku si na sebe vzít...Když mě to dovypřávil, tak se typicky „na půl huby“ usmál se slovy: „Myslivecký klobouk bych před Čubů smekl, ale nosit ho budu furt až do smrti ...“

František Libosvár

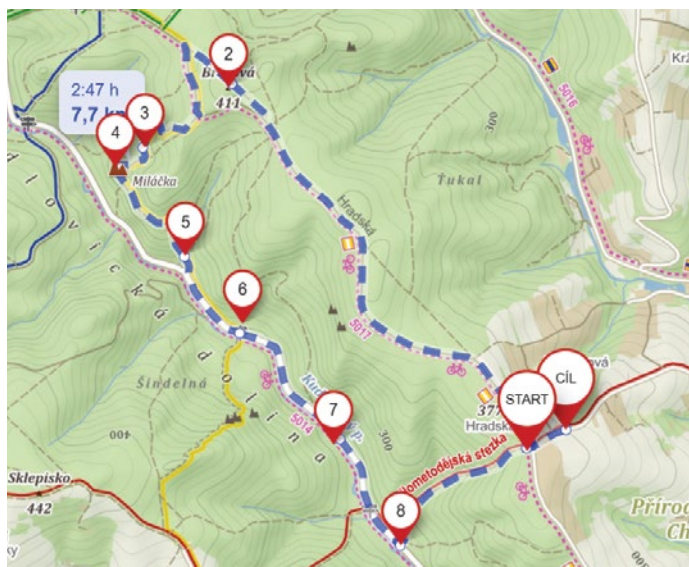

PF 2021

Miláčka a sv. Hubert

Tip na výšlap

Není mnoho způsobů, jak v současné době trávit volný čas. Jedním z nich může být turistika neboli souhrn činností souvisejících s aktivním pohybem a pobytem v přírodě. Spojíte při ní příjemné s užitečným. Příjemné je být na čerstvém vzduchu, v těsném kontaktu s krásným prostředím – přírodou. A to užitečné, že děláte něco pro své zdraví. Chůze je nejpřirozenější pohyb člověka. A jak jinak začít než toulkami v okolí Halenkovice v podhůří malebných Chřibů. Na začátek tohoto plánovaného „seriálu“ jsem pro vás vybrala mírně obtížnou a spíše kratší trasu. Měří asi 7,5 km, časově vám zabere necelé tři hodiny. Začíná na Hradské cestě, „U obrázku“ a tam i končí. Je to vlastně takový okruh s několika významnými zastaveními, které se vážou k Halenkovici.

Na mapce níže vidíte jednotlivé body, start až cíl. Na Hradskou se nějakým libovolným způsobem přesuňte. Dál jděte po asfaltové lesní cestě kolem halenkovického revíru (dnes i kolem nově vystavěné správné budovy církevních lesů a statků) až po rozcestí, kde začíná žlutá turistická trasa. Jen pro zajímavost je pod číslem 2

označena Březová, nejvyšší vrcholek Halenkovice, který nese kótu 411 m. Kdo chce, může ji zdolat (je po pravé straně nad silnicí). Pak se ale vraťte na cestu a nasměrujte vlevo do lesa, kde narazí-

te na přehledné žluté značení (Stezka Zdenka Sedláčka). Budete míjet zajímavý skalní útvar, který se jmenuje Skalnáč. Níže narazíte na další roztroušené kameny, krásné kapradí, mechy a hlavně na nádherné, vzrostlé buky, které jsou typické pro celé pohoří Chřibů – prostě romantika. Tato část lesa je pojmenovaná Hlaný. Cesta je zde strmější, vyžaduje pevné boty a hbitější nohy. Prvním zastavením (bod č. 3) je Zuzančina studánka. Její okolí je hezky upraveno. Je zde několik sošek, zřejmě zmiňované Zuzanky. Z jedné větší porcelánové zbylo jen bezhlavé torzo, asi po řádění vandala. Co dodat. Odpočinout si můžete na lavičce nebo si můžete prostudovat rozbor vody. Samotný pramen v místě nevyvěrá, ale je kousek výš v malé studni. Voda je pitná, jsou zde k dispozici i malované hrníčky. Nedaleko je umístěn také obrázek Panny Marie. Pokračujte kolem něj a držte se vlevo, stále žlutá značka a po chvíli dojdete na skálu Miláčka (na mapce bod č. 4). Váží se k ní pověst o nešťastné lásce dvou milenců. Je opravdu strmá, dovedu si představit, že zde mohli ukončit své životy. Dívka se jmenovala Zuzanka, a právě podle ní je pojmenovaná blízká studánka. Kdo se nebojí, může skalisko prozkoumat blíže. Je zde do kamene vyrytá podobizna šerifa, co znamená, nebo kdo je autor, nevím. Dolů postupujte opatrně, měli byste narazit na studánku Pod Smrkovů (bod číslo 5), mně se to nepodařilo. Je to zřejmě jen neupravený pramen nebo mokřina. Studánky a pojmenované prameny jsou další raritou Chřibů. Postupně se dostanete až na silnici v Kudlovické dolině, která se mírně vlní stejně jako Kudlovický potok. Dál půjdete po jeho proudu. Cesta, někde i potok, tvoří dlouhou hranici Halenkovice s obcí Košíčky. Po asfaltce postupujete až k dalšímu záchytnému bodu č. 6, to je sv. Hubert, křížek s výjevem jelena a lovce Huberta. O celé anabázi kolem tohoto místa a plastiky jsme vás informovali v minulém čísle zpravodaje. Více vám řekne taky článek p. Libosvára na str. 4. Stojí za zmínku, že je tu opravdu pěkně. Po úpravě okolí, které se plánuje, bude tento prostor i místem odpočinkovým a relaxačním, zatím je tu pouze přístřešek. Pozorný turista zaznamená dále pod cestou (bod č. 7 – u potoka) ještě jednu studánku, spíše studnu, která se jmenuje Pod Šindelnů. Návrát do cíle je jednoduchý, stále pokračujete po silnici ve směru na Kudlovici, až narazíte na rozcestník a červeně značenou trasu (bod č. 8 – Cyrilometodějskou stezku). Pak následuje dost strmé stoupání a mnohdy i ve špatném, lesní technikou rozježděném, terénu. Tak dejte pozor, méně zdatným doporučuji turistické hole. Obměnou je trasa na Budačinu s opékáním špekáčků v krytém přístřešku s ohništěm, ale o té až příště, třeba v souvislosti s naučnou stezkou Jindřicha Spáčila. A vězte, že v lese je krásně po celý rok. Tak turistice zdar!

Použitá turistická mapka je z webového portálu www.mapy.cz.

Bohdana Blažková

FOTOGALERIE

Zpravodaj č. 11/1983-84 - okresní přebor - šachy
=====

36./ Sokol Vizovice 0 : 5 Start VD Gottwaldov
Blahák 0:1 Vilímek Štastný 0 : 1 Fokluda
Hala 0:1 Černák Kořář 0 : 1 Kofenek
Spanhelová 0 : 1 Lipner

37./ Sokol Nevšová 3,5 : 1,5 Spartak Val. Klobouky
Lysý 0,5:0,5 Čmajdka Anders 1 : 0 Adamčík
Barouch 0,5:0,5 Nemeš Hromádka 0,5:0,5 Fojtů
Petráš 1 : 0 Balcar

39./ JZD Slušovice 0 : 5 Sokol Halenkovice
Švajda 0:1 Cibulka Valerián 0:1 Zapletal
Hošek 0:1 Kašpárek R Kaljše 0:1 Gajdošík
Kapusta 0:1 Hutka

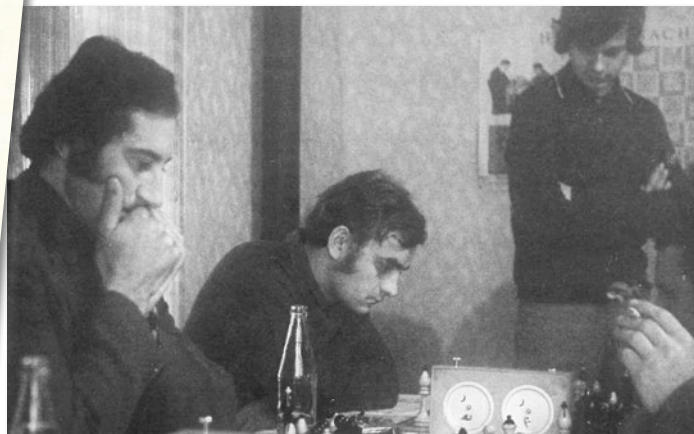
40./ Slovan Luhačovice 5 : 0 Sokol Horní Lhota
kontumační výsledek, dle zápisu se dostavil za hosty
pouze kapitán, omluvil se, že nemá hráčů a utkání
vzdává

Tabulka po 8. kole (předposlední)

1. Sokol Halenkovice	7	0	0	29,0 : 5,0	14
2. JZD Slušovice	6	1	1	25,5 : 14,5	13
3. Sokol Nevšová	5	0	2	25,5 : 9,5	10
4. Spartak Val. Klobouky	4	0	3	22,0 : 13,0	8
5. FS Napajedla	3	2	2	21,5 : 13,5	8
6. Start VD Gottwaldov	3	1	3	18,0 : 17,0	7
7. Slovan Luhačovice	2	0	5	14,0 : 21,0	4
8. Sokol H. Lhota	0	0	7	3,0 : 32,0	0
9. Sokol Vizovice	0	0	7	1,5 : 33,5	0

Příčina zpoždění: Zápis z utkání č. 39 (JZD Slušovice-Sokol Halenkovice ze dne 5.2.84 má datum pošt. razítka pošty Slušovice dne 13.2.84 v 17.00hod. Proč? Jinak blahopřeji vítězi skupiny - okresního přeboru S.Halenkovice k postupu do vyšší soutěže. Poslední kolo se hraje v neděli 19.2.84 Odešlete včas zápisy z utkání.

Josef Velčovský

24.10.

37, Pd3xc4

38, b3xc4 Ve1-e3

39, remis

Vážení přáteli, blahopřeji k výhře nad p. Böhmem a díky za partii, v níž jste podal výborný, přesný, technický výkon. Vše nejlepší přeje V. Hlaváč

26.10.

KDYŽ DĚTI MYSLÍ NA JINÉ V DOBĚ PANDEMIE

Doslechli jsme se v redakci o děvčatech Silvince a Nelince, které v době uzavření škol v říjnu vymyslely, jak udělat radost několika seniorům v naší obci a napsaly jim dopis. S nápadem zašly za naší matrikářkou, Bohdanou Blažkovou, která nenápadnou, ale silnou prosbu vyslyšela a děvčatům pomohla uskutečnit jejich úžasný záměr.

Silvinku Abrahámovou (4. třída místní ZŠ) a Nelinku Mihokovou (5. třída místní ZŠ) jsem si pozvala na krátký rozhovor.

Redakce: Ahoj holky, jak celý ten nápad s dopisy vzniknul? Kdo to vymyslel?

Nela: Já jsem to vymyslela, protože chodím do skautu a chtěla jsem udělat dobrý skutek.

R: Kolik dopisů jste napsaly a roznesly?

N + S: Osm jsme jich napsaly. Psaly jsme je na počítači.

R: Co jste do těch dopisů psaly?

S: Že přejeme do života hodně lásky, štěstí a zdraví. Dostaly jsme jednu odpověď.

R: Tady ji vidím. Cituji: „Srdečně Tě zdravím. Zároveň Ti chci poděkovat za pěkné přání, je to moc milé, že pamatujete na staré lidi. Ještě jednou díky a přeji Ti v životě hodně štěstí, hlavně ve škole ať se Ti daří.“

Setkaly jste se potom ještě s některou babičkou nebo dědečkem? Zasllechla jsem, že jste byly někde na čaj.

N + S: Ano, pozvala nás paní Rapantová. Byli jsme u ní na čaj.

R: Ještě vás poprosím o foto a děkuji za rozhovor!

DOMÁCÍ ŠKOLA ZA PANDEMIE

Ještě před rokem jsme nikdo netušili, co slovo covid znamená. Záběrům z Číny, potažmo Asie, kde lidé nosili roušky, v nás vyvolávaly údiv, možná až posměch. Nedomýšleli jsme si představit, že by se někdy něco takového zavedlo u nás nebo, že by nás všechny, celý svět, začal naráz ohrožovat nějaký vir. Ale stalo se....

Naši generaci postihla pandemie, jakou jsme nejspíš nikdo neočekávali. Je tady silně nakažlivý virus, na jehož

základě jsou zavedena přísná hygienická, ale i sociální opatření. Známe to už z jara. Neměli bychom se stýkat s širší rodinou, přáteli, nemůžeme za kulturou nebo nakupováním. Děti nemohou navštěvovat školu, ani kroužky, sportovní kluby, školy umění. To, že jim chybí kamarádi, to je jasné, bohužel ani mobily a počítače nevynahradí osobní kontakt a společné zážitky. A škola? No pojďme se podívat, jak to probíhalo na jaře a probíhá i nyní na podzim u nás doma.

Já jako maminka tří dětí, z toho dvou školáků, jsem byla na jaře postavena před výzvu domácího vyučování. Musím

priznat, že ve mně v minulosti hlodal červík, jestli by pro nás byla vhodná možnost tzv. domácí výuky, kdy děti nechodí do školy, ale o jejich vzdělání se stará zákonný zástupce, většinou rodiče a další osoby (např. v rámci tzv. podpůrných skupin). No po pár měsících domácího učení musím říct, že nacházím výhody i nevýhody tohoto typu vzdělávání a nejspíš nejsem úplně stavěná na plný úvazek učitelky všech

Pokračování na straně 27.

Johanka Hladilová, 5. třída

Pokračování ze strany 26.

předmětů. Chtěla bych tímto přiblížit, co to vše obnášelo a obnáší.

Začalo to skoro z ničeho nic, ve středu 11. března se zavřely školy. Pamatuji si to přesně, protože ten den slaví náš syn narozeniny a už je nestihl oslavit ani ve škole ani na plánované oslavě s kamarády. První zmínky o uzavření škol byly o asi dvou týdnech domácího učení, takže všichni měli radost, hurá, prázdniny. Ale nebylo to tak, paní učitelky nás začaly zásobovat úkoly a domácí přípravou, tiskli jsme lejstra a seznamy, co a kolik se toho má udělat, do kdy, co a kdy odevzdat apod. No je to na chvíli, to zvládneme, říkali jsme si všichni. Ale ze dvou týdnů byl měsíc, druhý měsíc, děti byly čím dál divočejší, jarní počasí lákalo ke hraní, a ne učení doma. K tomu i například vyučování ZUŠ probíhalo online, s dcerou jsme nahrávaly splněné zadané úkoly na klavír, zapisovaly nová zadání. Dcera byla statečná, já někdy na pokraji sil. Spousta emailů, odkazů, sledování webu školy ohledně nauky. Ale zvládli jsme to. V květnu se část dětí mohla vrátit do školních lavic, část zůstala i nadále doma. Pro vysvědčení si šli všichni na konci června, ale nemohli se vidět dohromady jako celý kolektiv, bylo to docela smutné loučení se školou.

A bylo léto, udělalo se hezké počasí, pominuly starosti s virem, opatření povolila, užili jsme si hezké prázdniny. Přišlo září, nástup do školy a všichni jsme doufali, že pokud přijdou nějaká opatření, stane se tak co nejpozději a na co nejkratší dobu. Omyl, přišlo to dost brzy, v půlce října a my máme zase děti doma, čas se opět zastavil. A protože i učitelé tušili, že to tentokrát bude na dyl než na pár týdnů, pustili se do toho naplno a oslovili nás rodiče s novými počítačovými programy, které nám daly trochu zabrat. A to si myslím, že s počítačem a internetem umím dobře, haha. Nastavit všechna možná přihlášení, x hesel, přihlašovacích jmen, na každé dítě zvlášť, plus hudebku, no byl to zpočátku boj. Jistí to tužka, papír a vše si zapisovat (že pak hledám ten papír, to je jiný příběh). Neustálé emaily, nová zadání, no někdy se v tom dobře plácáme, všichni, já, děti, možná i učitelé. Není jim co závidět. Ale je třeba říct, že jdeme kupředu. Nové programy nabízí výuku online, kdy se děti v určitou dobu přihlášou ve skupinkách na počítač a v malých obdélníčkách se vidí alespoň na chvíli s paní učitelkou a spolužáky. Ale i tak zůstává spousta učiva na rodičích a dětech samotných. Mám štěstí na šikovnou samostatnou pátačku, a mám tak čas věnovat se více třetákovi synovi.

Nyní je situace taková, že je skoro polovina listopadu 2020 a nevíme, jak dlouho to ještě potrvá. Mám výhodu, že jsem zatím v domácnosti a mohu si čas naplánovat dle dětí a rozvrhů vyučování a vysílání. Nejmenší z dětí chodí do školky, která je stále otevřená. S plněním úkolů nám pomáhá po večerech nebo o víkendech nadšeně i tatínek dětí, třeba matematika a geometrie je jeho záležitost.

Dokonce právě tatínek u nás má větší respekt při učení než asi už nevzácná maminka. No, co se dá dělat, všichni to musíme zvládnout.

Co je na tom fajn? Že jsme pořád spolu, takže si čas spolu užíváme, i když je to někdy opravdu náročné. Přímo na domácí škole je fajn to, že se nemusí nutně každý den brzy vstávat. To ocení hlavně děti, co si rády přispí. Těžké na tomto období je ta izolace od okolí, širší rodiny, zjetý systém školy a kroužků byl přerušen a navíc, nevíme, na jak dlouho.

Po malém průzkumu v okolí mám potvrzené podobné rozpoložení, chaos při připojování, závislost na tištění papírů, spousty úkolů a občas problémové připojení k internetu, k tomu se lehce přidá stres. Některé rodiny musí plánovat různé kombinace používání počítačů a tabletů, případně mobilů několika dětmi v domácnosti naráz... Polovina dotázaných rodin musela speciálně kvůli domácí online výuce pořídit další počítač nebo tablet. Kromě občasných negativních zkušeností ale rodiče mluví také o rodinné soudržnosti, nabytí znalostí nových technologií a u dětí pozorují kapku větší samostatnost, hlavně u větších dětí. V odpovědích mého dotazníku se objevily pojmy jako rodinná pospolitost, trpělivost, ale i nervozita a náročnost. Oproti jaru funguje ve většině ročnících online výuka, což je určitě pomoc pro mnohdy tápající děti a rodiče. Někteří rodiče si pochvalují větší spolupráci se školou, většina z dotázaných by na online výuce přidala. Pochvalu si dle rodičů zaslouží jak učitelé za trpělivost při online přenosech, za plánování a dostupnost na internetu v případech problémů nebo dotazů, ale i rodiče sami, jak situaci zvládají. Mnohdy musí se školou a výukou skloubit i zaměstnání nebo péči o mladší sourozence školáků. V odpovědích mého dotazníku se objevily i náznaky frustrace, když rodič nedovede dítěti vysvětlit dobře učivo nebo když danou látku se ve svém dětství učil jiným způsobem.

Do škol děti nastoupily koncem listopadu a chodily do školy tři týdny před Vánoci. Koncem prosince vláda ČR opět vyhlásila omezení škol a výuky pro většinu ročníků a v lednu 2021 začne třetí kolo domácího vyučování.

Iveta Hladilová

Mareček Machala, 1. třída

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Houbová sezóna ve školce začala

Ze zahrady
mateřské školy

byl odstraněn hrací prvek, který přestal splňovat požadavky na bezpečnost dětí. Zůstala však základová konstrukce, která rovněž hrozila zraněním dětí při pobytu na školní zahradě. Řešení se podařilo přímo kouzelné – amatérský řezbář pan Pliska nám vyrobil a osadil tuto konstrukci dřevěnými hříbkami s pohádkovými motivy. Teď ve školce můžeme chodit na hříby po celý rok. Za tuto aktivitu vyjadřují děti i paní učitelky obrovský dík.

Nové pastelky

Pastelky Stabilo jsou speciálně ergonomicky tvarované pastelky s ploškami pro intuitivní správný úchop dětí. Tyto pastelky učí děti hravou formou správnému úchopu a jsou ideální pro první dětské obrázky.

Děkujeme zástupcům SRPŠ, kteří nám tyto pastelky zakoupili pro všechny děti ze třídy předškoláků. Odměnou nám budou krásné obrázky dětí ze školky.

PODZIMÁČCI

Protože máme školku plnou šikovných dětí a nemálo šikovných rodičů, vyhlásili jsme v říjnu soutěž o toho nejúžasnějšího a nejnápaditějšího PODZIMÁČKA – bytůstku z podzimních přírodních materiálů.

Rodiče s dětmi popustili uzdu fantazii a za použití materiálů z darů podzimu se pustili do díla. Nápadité výrobky přinesli na konci října do školky.

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili tvoření a společně se svými dětmi vytvořili úžasné, někdy i strašidelné, podzimní bytůstky – Podzimáčky. Díky nim jsme měli krásně vyzdobenou celou mateřskou školku a hned nám tu bylo veseleji.

Za jablečnou vůní

Podzim je obdobím sběru voňavých, sladkých plodů. I my ve školce jsme se pustili do jejich objevování – nejenom vůní, ale i chutí, tvarů, ... různých druhů ovoce i zeleniny. Nejvíce nám samozřejmě chutnala sladká, voňavá jablčka. Děti ze třídy Koťátek si z jableček upekly jablečný dort a děti ze třídy Berušek upekly šťavnatý jablečný koláč. Nejenom, že jsme krásně provoněli celou školku, ale hlavně jsme si báječně pochutnali.

Abychom si o podzimních plodech jen nevyprávěli a neukazovali jsme si je pouze ve školce, ale abychom si všechno, co jsme se dozvěděli, náležitě prožili, vydali jsme se na výlet do místní moštárny. Sluníčko nám svítilo do kroku, byl krásný teplý podzimní den a nám po cestě, kterou jsme absolvovali pěšky, náležitě vytrávil. Naštěstí pro nás bylo, za dodržení hygienických podmínek, připraveno sladké pohoštění: jablečná, hrušková a nugetková povidla v podobě malých jednohubek a samozřejmě osvěžující mošt.

Kdopak by si pomyslel, že se z jableček dá udělat taková spousta skvělých věcí? My už to teď víme a těšíme se na příští podzimní úrodu!

PODZIM VE ŠKOLCE

Podzim je pestrý, barevný, rozmanitý, plný chutí a vůní, zlatý i šedivý, veselý i uplakaný, ... A přesně tak je to i u nás ve školce. Někdy veselo, někdy pár slziček, spousta výrobků, hromada barviček, kopa štěstí a pestrých dětských příběhů. Letošní podzim v naší školce byl plný ovoce, hříbků, podzimních plodů, bylinek, procházek po okolí, dračích závodů, a hlavně spokojených dětských tvářiček. Protože poslední uplakané slzičky odnesl zářijový větřík a teď už nám bude jen zářit sluníčko.

Děti ze školky děkují zdravotníkům

„Doba covidová“ nám do školky přináší mnohá omezení. Krom jiného třeba nemůžeme naše blízké potěšit žádnou vánoční besídkou. Přesto jsme chtěli nějakým způsobem rozdávat vánoční radost a pohodu dál. Pro zdravotnické středisko v Napajedlích jsme s dětmi ve školce vyrobili kouzelná vánoční přáníčka a napekli jsme sladké perníčky. Práce zdravotníků si velmi vážíme a aspoň touto formou jim vyjadřujeme náš velký dík.

Advent ve školce

Školkou se vznášá vůně vanilky a skořice, na smrkových větvíčkách poblikávají první barevná světýlka a v dětských očích září stejné jiskřičky radosti. Jestlipak víte, proč se to děje? No jistě, vždyť už se blíží Vánoce! Na adventním věnci jsme zapálili první svíčku, sundali jsme první balíčky z adventního kalendáře, zamíchali první várku perníkového těsta, ... Čas před Vánoci letí jako splašený, a aby nám to ještě rychleji uběhlo, je potřeba se nějak zabavit: třeba zdobením stromečku, pe-

HALLOWEENSKÝ DEN

Hůůůůů, pojdte se s námi bát (ale jen docela malounko). Po pečlivých dýňových a strašidelných přípravách nadešel dětmi tak očekávaný – Halloweenový den. Celá školka se proměnila ve strašidelný hrad se spoustou tajemných zákoutí, ve kterých na nebohé dušičky dětičky číhali netopýři, šklebící se dýně, průsvitní bubácci, čarodějnice, pavouci a kdo ví, co ještě. Nebo že by to byly jen převlečené děti s paní učitelkami? Naštěstí ano! Vždyť halloweenový den je tu hlavně pro radost. A tak jsme hráli všelijaké strašidelné legrační hry, ochutnali jsme žabí oči i hadí ocásky, prošli jsme se bažinou a proletěli se na koštěti, ... A to všechno jsme stihli během jednoho veselého dopoledne ve školce.

Zápis do mateřské školy

Zápis do mateřské školy pro následující školní rok se podle školského zákona koná vždy v termínu od 2. do 16. května. Konkrétní termín zápisu a všechny potřebné informace pro školní rok 2021/2022 budou včas zveřejněny na webu ZŠ a MŠ Halenkovice.

čením perníčků, tvorbou přáníček pro zdravotníky i pro naše blízké, výrobou dáreků pro ty, na kterých nám záleží. A do toho si zazpívat hezké koledy, připomenout si podstatu vánočních svátků, naplnit svá srdíčka radostí, pokojem, láskou. A potom se odměnit pěknými dárky, které se nám jednoho rána záhadně objevily pod stromečky ve školce. Vánoce jsou prostě časem kouzel, časem, kdy se i dospělí stávají znovu na chvíli malými rozzářenými dětmi ze školky.

Ve spolupráci s paními učitelkami pro vás příspěvky připravila paní Ilona Plisková.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Základní škola v době koronavirové

Když jsem si vyslechla 23. prosince rozhodnutí vlády ČR o tom, že kromě 1. a 2. ročníku přecházejí opět všechny další třídy od nového roku na distanční výuku, okamžitě jsem si vybavila všechny problémy, které jsou s výukou na dálku spojené, a to z hlediska školy, žáků a především rodičů. Jedinou útěchou mi bylo, že to snad tentokrát nebude nadlouho a my budeme brzy moci zase normálně učit při prezenční výuce a žáci si opět obnoví pracovní návyky. Opak je však pravdou. Je zřejmé, že žáci z ostatních tříd s největší pravděpodobností do konce ledna nenastoupí. Z důvodu protiepidemiologických opatření se nebude konat v letošním roce Rodičovský ples, žáci 7. ročníku nepojedou na lyžařský výcvik a je také ohrožen plavecký výcvik žáků 1. – 3. ročníku. Zrušit jsme museli kromě dalších akcí i oslavy výročí školy, které byly plánovány v podzimním období. V roce 2020 totiž uběhlo šedesát let od otevření nové školy. V rámci těchto oslav jsme připravovali i doprovodný program včetně Dne otevřených dveří, kdy by si všichni zájemci mohli prohlédnout zrekonstruované prostory vestibulu, chodby a sociálního zařízení v budově nové školy. O rozsahu této rekonstrukce jsem všechny čtenáře informovala v minulém čísle Halenkovického zpravodaje. Protože nám přísná opatření stále nedovolují, aby se zájemci mohli do školy přijít podívat, poskytujeme čtenářům zpravodaje alespoň pár fotografií z rekonstruovaných prostor, které jsou nyní nově

doplněny o sedací nábytek pro žáky. Školáci jej mohou využívat pro relaxaci, čekání při stěhování do odborných učeben nebo jen tak na kus řeči. Na chodbové stěny je instalována nová mapa světa, strom úspěchů, velkoformátová magnetická tabule a další. Postupně chceme dále doplňovat na chodbu nástěnky a další výzdobu tak, aby si všichni příchozí návštěvníci mohli prohlédnout aktuální informace ze života školy.

A jak to bude s pololetním hodnocením? Žáci 1. a 2. ročníku dostanou vysvědčení 28. ledna. Ostatní žáci dostanou vysvědčení v papírové formě až po návratu do školy, ale výsledky jejich pololetní práce budou k nahlédnutí v aplikaci Bakaláři po zadání přihlašovacích údajů také již 28. ledna. Všechny děti budou hodnoceny na pololetním vysvědčení známkami.

Dostávám četné dotazy o tom, zda proběhne předtančení žáků 9. ročníku alespoň v náhradním termínu. Je mi moc líto, že naši deváťáci v letošním roce přijdou o tradiční klasické předtančení na Rodičovském plese. Proto máme v plánu uspořádat v závěru školního roku rozloučení se žáky 9. ročníku spojené tentokrát také s tančením pro rodiče i veřejnost. Vše ale záleží na tom, co nám covidová opatření v příštím období dovolí.

Snad se brzy dočkáme zlepšení celé situace a zmírnění všech přísných opatření.

Přeji vám všem do nového roku 2021 všechno dobré a pevné zdraví!

Marie Kašíková
ředitelka ZŠ a MŠ Halenkovice

Poděkování

Ředitelství Základní školy Halenkovice vyslovuje poděkování p. Zdeňku Kříčkovi za sponzorský dar ve formě výroby ozdobného prvku „SOVA“, který nově slouží jako informační tabule u hlavního vstupu do budovy nové školy.

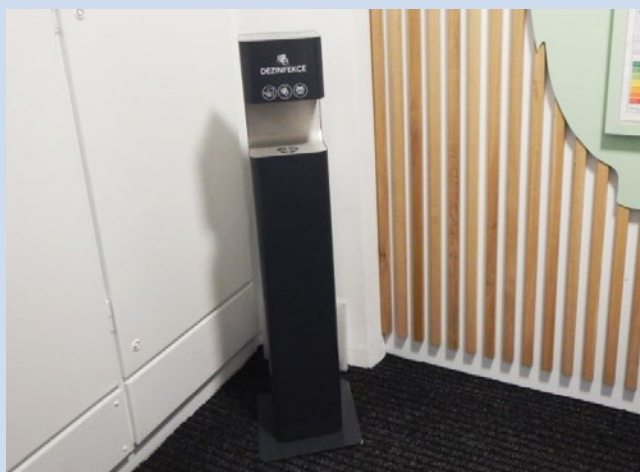
ZŠ a MŠ Halenkovice

Poděkování

Ředitelství ZŠ a MŠ Halenkovice vyslovuje poděkování panu Pavlu Kozákovi za sponzorský dar ve formě dezinfekčních bezdotykových stojanů, které jsou umístěny ve vstupu do budov staré i nové školy. Moc si tohoto daru vážíme.

*Marie Kašíková
ředitelka*

MIKULÁŠ

V pátek 4. prosince navštívili Mikuláš, čert a anděl děti z mateřské školy a žáky základní školy. Čert „potrestal“ hříšníky a Mikuláš pochválil hodné a poslušné děti. Nakonec byli všichni odměněni mikulášskými balíčky.

Marie Kašíková

Slavnost slabikáře v první třídě

4. prosince jsme s prvňáčky prožili slavnostně. Děti jsou moc šikovné a všichni už čteme z našeho krásného slabikáře, kterým nás provází stonožka Agáta. Proto jsme v naší škole uspořádali v pátek 4. prosince ve spolupráci s knihovnou Halenkovice slavnost slabikáře. Děti musely nejdříve nalézt ukryté indicie, aby mohly najít poklad, ukrytý podle pověsti v okolí Halenkovice.

Tuto krásnou akci si děti moc užily a odešly domů spokojené a plné zážitků. Už nyní se těšíme na další návštěvy místní knihovny a vzájemnou spolupráci.

Naše velké poděkování patří Pavlince Bieberlové za pečlivou přípravu krásného programu, náročnou organizaci ztíženou rekonstrukcí obecního úřadu a neskutečně obrovskou trpělivostí s dětmi.

Dopoledne jsme zakončili přivítáním družiny Mikuláše s andělem a čertem. Všechno dobře dopadlo. I největším hříšníkům bylo odpuštěno a děti mohly odejít plny zážitků.

Tereza Abrahamová

Dobrodružství nejenom s Karlem Zemanem

Ihned na začátku září podnikli žáci 4. A dobrodružství. A nejenom s Karlem Zemanem! Co všechno prožili?

V rámci předmětu Člověk a jeho svět se učili o pravěku a toto učivo se prolínalo i jinými předměty (matematikou, českým jazykem a výtvarnou výchovou). Skládali pravěkou abecedu a řadili názvy dinosaurů podle abecedy, pracovali s úkoly v jednotlivých pracovních listech, skládali ptačkoještěra a snažili se vytvořit vlastní jeskynní malby. Navštívili knihovnu na OÚ v Halenkovicích, kde četli, vypracovávali pracovní listy a dozvěděli se pár zajímavostí ze života známého ilustrátora Zdeňka Buriana. (Zde ještě roušky nemuseli mít.) Podnikli „Dobrodružství s Karlem Zemanem“ v Muzeu JVM ve Zlíně. (V této době již ale byly roušky povinné ve všech vnitřních prostorách. Co se dá ale dělat? Nic. Zvládli to!)

V rámci vzdělávacího programu viděli krátké ukázky z filmu o režisérovi Karlu Zemanovi a trochu odhalili pozadí jeho trikového umění. Seznámili se se způsobem natáčení filmu „Cesta do pravěku“. Pak si vytvořili ploškové loutky a klasickou animací se je snažili rozpohybovat do společného krátkého videa.

VOLBY DO ŠKOLSKÉ RADY

Volby proběhly v pátek 11. prosince 2020 a v pondělí 14. prosince 2020 v době od 7:00 do 15:00 hodin v obou budovách Základní školy Halenkovice.

Volební komise ve složení:

Mgr. Olga Idesová

Mgr. Pavla Svitáková

Mgr. Marcela Palúchová

Zapisovatelka: Mgr. Olga Idesová

Počet kandidátů: 7

Počet vydaných volebních lístků: 201

Počet odevzdaných volebních lístků: 119

Počet platných volebních lístků: 119

Účast ve volbách: 59,2 %

DO ŠKOLSKÉ RADY ZA ZÁKONNÉ ZÁSTUPCE ŽÁKŮ BYLY ZVOLENY: **VERONIKA HORKOVÁ** a **ADÉLA MACHALOVÁ**.

Složení školské rady od 1. ledna 2021

Za zřizovatele:

Anna Kašpárková,

Ing. arch. Zuzana Šalášková.

Za pedagogické pracovníky:

Marta Skýpalová,

Bc. Ilona Plisková.

Za zákonné zástupce žáků:

Veronika Horková,

Adéla Machalová.

Olga Idesová

PŘEDVÁNOČNÍ ČAS VE 4. A

Jak probíhal předvánoční čas ve 4. A? Vyzdobili jsme si třídu, navštívil nás Mikuláš s čertem a andělem (stejně víme, kdo to byl, i když na sobě měli roušky) a přinesli nám malou sladkost. Sice nám tentokrát chybělo zpívání koledí či ochutnávání cukroví, ale to nevadí. Kdo chtěl, vyrobil si ještě přáníčka, drobné dárečky a svíčky pro své blízké. Samozřejmě jsme stihli poslední den ve škole před Vánocemi i tradiční vánoční besídku s nadělováním dárečků.

Přejeme, ať je ten nový rok 2021 lepší než ten předcházející.

Marta Skýpalová

Vinšování do Nového roku

Když jsem byla malá, tak mi maminka vyprávěla, že se v hlubokém údolíčku nedaleko našeho domu popral starý rok s novým, je-lihož byl mladý a měl víc síly, tak převzal vládu a my budeme o rok starší, možná i moudřejší...

K novému roku jsem si vypůjčila krásné vinšování našich přátel slovy jejich babičky:

Vinšujeme vám šťastné a veselé svátky Krista Pána obřezání, předně zdraví, pokoj svatý a po smrti království nebeské!!! Vše dobré v tomto novém roce, kéž se zmnoží naše naděje a jsme všichni naplněni Duchem svatým... Ano, a to ostatní nám bude přidáno...

A jak se říká, jak na Nový rok, tak po celý rok, odpoledne jsem při svíčkách listovala knížkami, které jsem našla pod vánočním stromčkem. Oslovil mne jeden příběh od Bruna Ferrera, Stvoření světa podle člověka, o který bych se chtěla s vámi podělit:

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Po mnoha milionech let si člověk dodal odvahy a rozhodl se, že vezme svět a jeho budoucnost do svých rukou.

A tak začalo posledních sedm dní dějin.

Ráno prvního dne se člověk rozhodl, že bude svobodný, krásný, dobrý a šťastný. Rozhodl se, že už nebude k Božímu obrazu, ale že bude prostě člověkem. Protože ale přesto musel v něco věřit, uvěřil ve svobodu, štěstí, v burzu cenných papírů a v pokrok, v plánování a rozvoj, a hlavně v bezpečí. Ano, bezpečnost je základ. Poslal na oběžnou dráhu výzkumné satelity, přichystal rakety s atomovými bombami. A byl večer a bylo ráno, den druhý.

Druhého dne konce věků uhynuly ryby v mořích kvůli úniku ropy z velkých těžebních společností a kvůli odpadu na dně moří – odpad byl totiž radioaktivní. Uhynuli všichni ptáci na nebi, otrávení jedovatými zplodinami, zahynula zvířata při neopatrném přebíhání dálnice, otrávená jedovatými výfukovými plyny pekelné dopravy. Uhynuli ale i luxusní psi, protože v psích klobáskách bylo moc barviv. A byl večer a bylo ráno, den třetí.

Třetího dne uschla všude tráva, opadalo listí ze stromů, uschnul mech na skalách a zvadly květiny v zahradách. To proto, že se člověk rozhodl převzít kontrolu nad ročními obdobími a plánovat je centrálně. V počítačovém programu, co se měl starat o dešť, se ale vyskytla drobná chyba a než se na ni přišlo, vyschly pra-

meny a lodě na řekách se ocitly na suchu. A byl večer a bylo ráno, den čtvrtý.

Čtvrtého dne zemřely čtyři z pěti miliard lidí. Někteří na náказu viry kultivovanými ve vědeckých zkumavkách, jiní následkem neodpuštělné nepozornosti, s níž nebyly správně uzavřeny bakteriologické zásoby připravené na následující válku. Jiní zemřeli hladem, protože kdosi zapomněl, kam dal klíče od obilných skladů. A zlořečili Bohu: když je tak dobrý, proč dopouští tolik zla? A byl večer a bylo ráno, den pátý.

Pátého dne se lidé rozhodli aktivovat červené tlačítko, protože se cítili ohroženi. Celou planetu zachvátily plameny, hory shořely, moře se vypařila. Ve městech zčernaly kostry železobetonových budov a z vymlácených oken se kouřilo. Andělé na nebesích zděšeně sledovali, jak se modrá planeta zbarvuje do ruda plameny a pak hnědne, a nakonec zůstává popelavě šedá. Na deset minut přerušili zpěv. A byl večer a bylo ráno, den šestý.

Šestého dne nastala tma. Slunce, měsíc i hvězdy zakryl prach a popel. Poslední přeživší šváb uhynul na přehřátí. A byl večer a bylo ráno, den sedmý.

Sedmého dne konečně nastal klid! Země byla beztvárá a prázdná, propasti pokrývaly temnoty a nade vším se vznášel duch člověka. Ale v pekle si vyprávěli úžasný příběh člověka, který ovládl svět, a nezřízený chechtot byl slyšet až k andělským kůrům.

Nic nebrání člověku, aby šel až na hranice svých možností. Ale ještě jedna naděje tu je: že svět a jeho budoucnost je v rukou Ně-koho jiného.

Přejeme do nadcházejícího času roku 2021 naději, kterou máme všichni, kteří přijali pozvání Krista Pána a vydali se na cestu za ním. Na cestu, která nás dokáže mnohemu naučit, dává nám poznání všeho dobrého, učí nás trpělivosti i pokoře a hlavně víme, že On nás nikdy neopustí a pokud z ní sejdeme, vždy čeká na náš návrat, aby nás v těch nejtěžších chvílích nesl ve svých dlaních. Tedy ať Vás všechny provází přízeň Nejvyššího, a to vše ostatní včetně zdraví nám bude přidáno! Požehnaný rok 2021.

(ml)

Zdroj: www.farnosthalenkovice.eu

TŘI KRÁLOVÉ PŘIJDOU K VÁM NA KOLEDU, JSOU ONLINE!!!

Děkujeme za vaše dary pro lidi v nouzi

DMS KOLEDA 30, 60 nebo 90 na číslo 87777

Letošní koledování však bude tentokrát jiné, než jsme byli všichni zvyklí. Za otrokovickou Charitu, koordinátor sbírky Jan Žalčík uvedl:

„Jsme si velmi dobře vědomi toho, že osobní kontakt s koledníky přímo u vás doma, jejich hřejivý úsměv i zpěv koledy s přáním všeho dobrého je nenahraditelný. Zdraví vás všech, i našich koledníků, je však pro nás na prvním místě. Proto jsme se s ohledem na současnou situaci rozhodli letošní sbírku pojet zcela novým způsobem.

Připravili jsme pro vás novinku v podobě online koledy. Na stránkách www.trikralovasbirka.cz bude mož-

no zhlédnout online koledu a také přispět do virtuální kasičky. Zde bude možné zadat vaše PSČ a tím bude váš příspěvek automaticky přesměrován na Charitu Otrokovice, aby tak vaše pomoc mohla sloužit přímo lidem z vašeho okolí.

Sbírka potrvá do 30. dubna 2021.

(ml)

Zdroj: www.farnosthalenkovice.eu

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

Každá koruna pomáhá

**TŘI KRÁLOVÉ PŘIJDOU K VÁM
NA KOLEDU, JSOU ONLINE!**

www.trikralovasbirka.cz

DMS KOLEDA 30, 60 nebo 90 na číslo 87 777

Více na www.darcovskasbirka.cz

KNIHOVNA

Podzimní čas v době korony

Díky probíhající výstavbě výtahu jsme na čas opustili prostor naší knihovny a zřídili detašované pracoviště v budově kulturního domu. Od 21. října byly také knihovny na základě protiepidemiologických pravidel uzavřeny. Zůstala zde možnost dovozu knih do domácností a telefonické spojení se čtenáři. Od 23. listopadu jsme měli možnost otevřít knihovnická okýnka. Zřídili jsme výdejní okýnko přístupné zvenčí z chodníku na Plánávách. Probíhající adventní dobu jsme se snažili lidem zpestřit alespoň pouštěním vánočních koled. V tomto období se do školy mohly na pár dní vrátit děti z prvních a druhých tříd. Prvňáčkům jsme připravili sváteční Den Slabikáře. Slavnostní předávání Slabikářů v běžném školním cyklu probíhá již několik let v knihovně. Ale bohužel knihovnické akce stále nejsou povolené. Přizpůsobili jsme se dané situaci. Jednak nebylo jasné, na jak dlouho se prvňáčci ocitnou ve škole. Proto jako dárek od paní učitelky obdrželi Slabikáře už při návratu po distanční výuce. Dalším omezením byla rekonstrukce v budově úřadu, kdy stavební práce výtahu běžely v plném proudu. Proto jsme se domluvili s paní třídní učitelkou, vedením základní školy a vedením obce, že tentokrát aktivity spojené s hledáním pokladu proběhnou v budově staré školy. Slavnostní okamžik předávání darů se pak uskuteč-

nil v obřadní síni úřadu. V rámci tradice jsme i letos o předání daru požádali paní Alinku Bruntálskou, jejíž příběh o založení Halenkovice nás celé dopoledne doprovázel. Vážená paní si nás i v této nelehké situaci našla. Na půdě školy jsme s dětmi nejprve plnili úkoly. Bedlivě jsme hlídali, aby naše záměry neodhalili loupežníci Ondráš a Juráš. Jednotlivé indicie nás dovedly až k potemnělé obřadní síni. Potichoune jsme s dětmi nahlédli ... a objevil se zářivý poklad. Zde budoucí čtenáři předvedli čtení ze svých nových Slabikářů a dokázali Alince, že si nalezený poklad zaslouží.

KULTURA ZA ČASŮ PANDEMIE

Neumím si představit, že na rok 2020 bude někdy někdo vzpomínat v dobrém. Rok pandemie, která přešla i do tohoto roku jako medúza, která se přisála na lidstvo a nemíní se této kořisti zbavit. Lidstvo, které se dlouho a draze připravovalo na boj jedněch proti druhým. K čemu byly obrovské přehlídky zbraní, megatuny výbušnin ukryté ve schránkách pod superrychlými letadly. Nastoupil vir menší než vše ostatní a lidstvo je ve smrtelném nebezpečí. Nebudu dál rozvíjet tuto katastrofickou vizi. Raději se podívejme, co to udělalo s námi. Ne nadarmo se již od věků říká, že člověk si i obyčejných věcí začne vážit, až mu chybí. Takže – zákaz vycházení, zákaz shromažďování, zavřené školy, zákaz zpěvu, člověk jako by se ocitl ve filmu Pyšná princezna. Konec veřejných akcí, vše skončilo. Staly se i naprosto nevídané věci, například když biskupové žádali občany, aby zrušili návštěvu kostelů. Pandemii se podařilo to, na co nestačila ani žádná diktatura.

Dny, které teď probíhají, patří k těm nejdeprimujícím v životě. Jeden den je jako druhý. Žádné hospody, kavárny, žádné zájezdy do Slováckého divadla, žádné koncerty a hudební večery v místním kulturním domě. Zákaz podávání rukou, líbání, objímání, přiblížení se jeden k druhému na méně než dva metry.

Snad ani vojna nebyla tak bezútěšná. Na ni se, ač je to nevysvětlitelné, po letech vzpomíná ve veselém. Upřímně pochybuji, že něco takového bude dopřáno době koronavirové pandemie. Na vojnu se stříhal metr, kdy to skončí, konec tohoto je v nedohlednu. Žádné světýlko na konci tunelu nám nesvítí na cestu.

A přitom měla v Halenkovicích místní kultura na rok 2020 pěkně našlápnuto. Takže, aspoň k těm, kterých jsem se aktivně či jako divák účastnil.

Večerní setkání Po setmění si, přestože se jedná o novinku (nejen v Halenkovicích, ani na kulturním odboru Krajského úřadu ve Zlíně o něčem podobném nevěděli), získala rychle své příznivce. Poslední setkání roku 2019 „Dobry ročník“ a první večer roku 2020 „Vrtěti psem“ byly mimořádně úspěšné a těšili jsme se na další podvečer.

Měl to být film „Pollock“ o životě snad nejslavnějšího amerického malíře 20. století. Možná se některým zdál příliš náročný, ale byl jsem přesvědčen, že ti, co zvládli filmy „Zvěšena“ a „Vlasy“

zvládnou i tento film. Měl jsem připravených i pár historek o vztahu k modernímu umění, některé dokonce pravdivé. Co naplat, pandemie vše odložila na neurčito.

Netušili jsme, že poslední setkání byla i loučením se Šárkou Hrubanovou. Nenápadná zjevem a vystupováním. Během pár let života, co jí byly vyměřeny pro pobyt mezi námi, se dokonale sžila s halenkovickým prostředím, ale přitom stále zůstala sama sebou, aniž by se rozplynula v šedém davu. Právě ona navrhla „Dobry ročník“ jako náplň jednoho setkání. Dobře zvolený večer. Šárka byla opravdu „Dobry ročník“.

A co další plány? Myslím mi prošly filmy jako Sladký život – Anita Ekberg se koupe ve fontáně Di Trevi, Casablanca s Humphrey Bogart, Africká královna s Katharine Hepburn a Humphrey Bogart, i polský film Nůž ve vodě a další. Řeknete, vše na jedno brdo, ale co byste jiného čekali od Tondy Slaníka. Každý, kdo přijde, má možnost navrhnout další večer podle sebe.

Pandemie se dotkla celého kulturního života v obci. Tři králové v lednu 2020... a potom nic. Pouť, pohádka, loučení se školou, letní tábory, otvírání a zavírání nebe modeláři, hudební dopoledne. Letní ani podzimní sezóna nezačaly.

Jedna nezapomenutelná věc se však podařila: Horký den. Podrobně je popsán ve Zpravodaji 95. Ovšem pro mě bylo jako blesk z čistého nebe vystoupení houslistky Barbory Valečkové. Nikdy bych nemyslel, že něco takového na Halenkovicích zažiji. Úplně mě to vzalo, jen jsem litoval, že již dávno jsou pryč časy, kdy po operním představení vyběhli milovníci opery před dům opery, vypřáhli koně a sami, za nadšeného volání shromážděných davů, odtáhli kočáry s drahocenným nákladem do místa bujarého veselí. Zlatá doba opery.

Na tento rok se chystá další úplná novinka. Čtenářská beseda na téma Halenkovické poklady se otevírají. Ve zpravodaji již delší dobu vycházejí výňatky z hromady tištěných i ručně psaných materiálů z halenkovické historie. Jsou zajímavé a všechny se nedají zpracovat do „čtivé“ formy. Proto má být večer věnovaný četbě z těchto materiálů. Pro vytvoření odpovídající atmosféry by měl

Pokračování na straně 35.

Pokračování ze strany 34.

být potmě, jen při svíčkách, občerstvení čaj a křížaly. Uvažovalo se i o tom, že se bude drát husí perí. Všechno je připraveno, jen se neví, co na to pandemie a odpovídající usnesení vlády. Musíme doufat.

Jedním z nejhorších omezení bylo uzavření místní knihovny. Toto se přímo osobně dotýká nejen pravidelných návštěvníků – čtenářů, ale opravdu všech.

Veřejná knihovna, to je něco jiného, to není kus nábytku doma v obýváku. V posledních letech se užívá termín obývací obce. Co to znamená? Není to nic složitého. Stačí si otevřít kterékoli číslo Halenkovického zpravodaje a podívat se, co všechno se skrývá pod částí KNIHOVNA. Nejen sledování a zajišťování nových knih a seznamování čtenářů s nimi. Výchova malých čtenářů ke vztahu ke knihám a četbě. Besedy, nejen o knihách, tematické večery (Po setmění, Čtenářské besedy, večery u táboráků) a další. Sám ani úplnou činnost knihovny neumím vyjmenovat. Zeptejte se raději sami.

Veřejná knihovna je svět sám pro sebe. Její návštěva je pro návštěvníka sama o sobě událostí. Procházet mezi regály plných knih, občas se zastavit u knihy, která tě zaujme, aniž víš proč, listovat si v knihách, které už dávno nikdo neotevřel, čichat k nim a cítit v nich dobrodružství, dálky, vášně a mládí let dávno a dávno minulých. Zvláště staré knihy, ty, co jsme četli jako děti a mládež mají své kouzlo. Vezmete ji do ruky, náhodně otevřete a objeví se váš hrdina. Je jedno, je-li to Robinson Crusoe, kapitán Nemo nebo Mirek Dušín. Rázem jste v místech a čase, kde není pandemie, neschopní politici ani vaše vlastní stárnoucí tělo.

To je obecní knihovna. Sebeobsáhlejší stroj, který ze sebe sype tisíce informací a má ve své paměti miliony knih, to nikdy nenahradí. Ani „okénko“ byt by bylo sebevětší pro výdej půjčených knih, ani e-katalog nenahradí pár slov s knihovníkem nebo knihovnicí.

S místní knihovnou mám dobré vztahy, takže vím, že se na Halenkovických poměrně hodně čte. Nejen mládež, která je ke čtení i zásluhou knihovny vychovávána, ale hlavně senioři, pro které je to jen pokračováním zvyku ještě z doby, kdy se za kulturu nepovažovalo vysedávání u televizoru a (oprávněné) lamentování nad tím, co se divákům předkládá. Četba je dobrý zvyk. Bohužel se v současnosti vydává tolik knih, že je pro staršího člověka problémem ne vybrat si knihu, ale vybrat si dobrou knihu, knihu, která se mu bude líbit. Každý jsme jiný, každý má jiný vkus. Respektujeme to.

V prosinci jsme pro vás vybrali ještě poslední trháky roku, přivezli výměnný soubor z krajské knihovny, objednali přes třicet nových knih, které budou k dispozici počátkem jara, jakmile situace dovlí.

Právě v této době nám dobrá kniha může překonat špatné myšlenky, které na nás mohou útočit. A které to jsou? Já dávám v této těžké době přednost lehkým, veselejším a také ne příliš těžkým (na váhu) knihám. I jídlu.

Kdo četl Městečko na dlani od Jana Drdy? Nebo Vančurovo Rozmarné léto. Filmy snad znají všichni, ale komorní příběhy napsané mladičkým Drdou nebo Vančurova jazyková lahůdka. Nemusíme zůstat jen doma. Zvonokosy – světová klasika z Burgundska, nebo vynikající Tři muži ve člunu a na toulkách. A co Saturnin, nejen ten od Jirotky, ale i moderní od doktora Macka. A další a další. Tento výběr odpovídá samozřejmě zálibám mého věku. Ale existují i další neméně známé knihy vhodné pro překonání pandemie. S jednou z nich vás seznámím níže. Patří do knih, které mám obzvláště rád.

Doufáme, že to jednou skončí a my se setkáme v hospodě, na fotbalu, na pouti, nebo jen tak a že si při tom budeme moci potřepat rukama, obejmout a políbit se, prostě: že si za korono-pandemií jen tiše zaklejíme. I když, slyšet znova housle Barbory Valečkové, to budu muset až do Vídně. A bez potvrzení o bezinfekčnosti.

Čtením proti pandemii

Gabriel García Márquez: Láska za časů cholery

Řekne-li se jméno kolumbijského spisovatele G. G. Márqueze (GGM), představí si mnozí čtenáři především knihu „Sto roků samoty“. Náročná kompozice, dějově i filozoficky složitá, produkt magického realismu a postmodernismu, prostě „makačka na bednu“, která není určena všem čtenářům. Kniha „Láska za časů cholery“ vyšla později, v době, kdy GGM, jak se jeho jméno často zkracuje, byl už slavným spisovatelem (Nobelova cena 1982). Je to lehce vyprávěná kniha, která provede čtenáře širokým proudem života v Kolumbii koncem 19. a první polovině 20. století. Je to svět lehkých žen, obchodníků, vážených lékařů, lodníků. A v tomto pestrém prostředí je spojovacím činitelem láska. Láska romantická, láska manželská i nemanželská. Většinou problematičká, často neopětovaná, někdy s tragickým koncem. Je to sentimentální, s lehkým humorem podaný příběh, který nikdy neskouzne na úroveň Červené knihovny, jak to umí podat jen takový geniální vypravěč jako GGM. Ale nebojte se, láska všechno překoná. Sice až na posledních stranách a bude se na ni čekat jedenapadesát let, devět měsíců a čtyři dny. Pro mě byla její četba před již 30 lety opravdovým „pohlazením po duši“. Snad budou mít ten pocit i jiní a „Láska za časů cholery“ pomůže k překonání bolesti kultury za časů pandemie.

- as -

Kde se můžeme setkat

Stále platí, že halenkovičtí čtenáři nás mohou kontaktovat a domluvit se na Vašich knižních požadavcích. V případné potřeby doručujeme knihy v rámci obce Halenkovice až do domu.

Pokud máte další dotazy, pište na e-mailovou adresu:

knihovna@halenkovice.cz.

Pavla Bieberlová

Studie nového prostoru knihovny.
Autorka Ing. arch. Zuzana Šalášková

HASIČI

VÝJEZDY A ZÁSAHY

13. říjen

Hlášeno ucpání kanalizace. Jednotka vyjela v počtu 1+3 s cisternou CAS 30 – Tatra 815. Po příjezdu na místo události již byl přítomen starosta obce a dostavil se ještě jeden člen jednotky. Průzkumem na místě bylo zjištěno, že voda tekoucí do rodinného domu není způsobena ucpáním kanalizace, ale vtlačení spodní vody do domu. Po domluvě se starostou se jednotka vrátila zpět na základnu, kde byla ještě ponechána v záloze a po chvíli se mohl každý vrátit v pořádku domů ke své rodině.

Radek Vlachynský

14. říjen

Na žádost operačního střediska vyjela naše jednotka v dopoledních hodinách do Napajedel, kde jsme místní jednotce zapůjčili kalové čerpadlo Heron k čerpání vody, která se hromadila v blízkosti cyklostezky.

Michal Palúch

23. říjen

Ve večerních hodinách byl naší jednotce vyhlášen poplach na požár podkroví v části obce Zemanové. Jednotka vyjela s veškerou technikou, tj. cisterna CAS

30 – Tatra 815, cisterna CAS 32 Tatra 148, rychlý záchranný automobil Ford Ranger a dopravní automobil Opel Movano v celkovém počtu 13 členů jednotky. Naše jednotka dorazila na místo jako první. Průzkumem bylo zjištěno ohnisko v podkroví. Na pokyn vedoucího jednotky bylo ihned rozvinuto vysokotlaké vedení a jeden proud C. Za použití dýchací techniky započaly hasební práce. Postupně na místo dorazily ještě jednotky HZS ZLK PS Otrokovice, JSDH Napajedla, PČR, vyšetřovatel HZS a starosta obce. Po uhašení požáru bylo podkroví ještě překontrolováno za pomoci termokamery a horká místa ještě ochlazená. Po předání místa majiteli se jednotky vrátily zpět na své základny.

Josef Gabrhelík

2. listopad

Technická pomoc čerpání vody. Jednotka vyjela na žádost majitele k vyčerpání znečištěné studny. Na čerpání bylo nasazeno kalové čerpadlo. Po vyčerpání se jednotka vrací zpět na základnu a provádí očistu použitého vybavení.

Josef Gabrhelík

22. listopad

Hlášen požár lesního porostu v místní části Hradská, směr na Kostelany. Jednotka vyjela s cisternou CAS 30 v počtu 1+2 a rychlým záchranným automobilem v počtu 1+1. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná o ohniska po pálení kletí. Na místo se dostavila i jednotka HZS ZLK PS Otrokovice. Po uhašení ohnisek se jednotka vrací zpět na základnu. Cestu k domovu nám znepříjemnily dvě zamknuté závory, po odstranění zámků jsme pokračovali zpět domů.

Josef Gabrhelík

TECHNIKA A VYBAVENÍ

4. říjen

V naší hasičské zbrojnici byl panem Jiřím Jančou z firmy Hasičům.cz na instalován svolávací a výjezdový systém VP Receiver. Systém umožňuje např. svolat členy jednotky k mimořádné události, zobrazit přehled těch, kteří se dostaví, řadit je dle funkcí v jednotce (velitel, strojník, hasič apod.), tisknout příkaz k výjezdu s mapou, předčítat hlasem událost atd.

Z našich prostředků byla zakoupena laserová tiskárna, kabeláž a držák televize, kterou nám věnoval Radek Vlachynský, za což mu patří dík. Stejně tak chci poděkovat Tomovi Vičánkovi ml. za instalaci a zprovoznění internetu a Jožkovi Gabrhelíkovi za pomoc při instalaci techniky. Díky. Tak ať to šlape, tiskne a výjezdů přibývá.

Michal Palúch

Pokračování na straně 37.

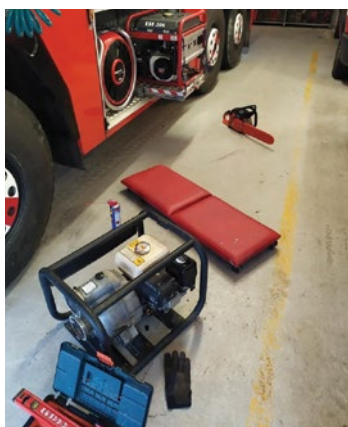

Pokračování ze strany 36.

14. říjen

V rámci odvozu darovaného železného šrotu byla provedena kontrola techniky a vybavení, byly doplněny pohonné hmoty a opraveny drobné závady na vybavení. Jednotka je tak připravena na případný výjezd k mimořádné události.

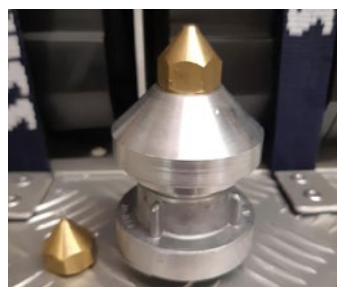
Michal Palúch

14. prosinec

Získali jsme nové vybavení pro jednotku. Je to kanálový krtek na hadice velikosti D na protlačení odpadů menších průměrů a záchranářský batoh od firmy EGO Zlín. Batoh je totožný s těmi, které již máme ve výjezdových vozidlech.

Josef Gabrhelík

3. listopad

Do vybavení cisterny CAS 30 a Fordu Rangera (RZA) bylo zařazené pěnidlo. V Tatře jsou umístěny dva kanystry o celkovém množství 60 l pěnidla. V RZA je kanystr napojen přímo na příměšovač u vysokotlaku.

Josef Gabrhelík

KROUŽEK MALÝCH HASIČŮ

6. říjen

Z důvodu nouzového stavu a s tím spojenými opatřeními je pozastaven kroužek mladých hasičů. O znovuootevření budou rodiče informováni, budeme se na vaše děti těšit. Děkuje za pochopení.

Josef Gabrhelík

Poděkování

Bratři, kamarádi, rád bych vám poděkoval za vaši pohotovost, připravenost, a hlavně obětavost při pomáhání ostatním občanům z naší obce i mimo ni v roce 2020. Chtěl bych vám i vašim rodinám popřát hlavně hodně zdraví, štěstí a lásky v příštím roce a těším se na další společně strávené chvíle. Děkuji.

Josef Gabrhelík

Ukončení sezóny v zahrádkářské pálenici

Po deštivém jaru a teplém létě nám narostla pěkná úroda ovoce. Co do vyrobeného alkoholu byla sezona spíše nadprůměrná. Pálit jsme začali 11. srpna. Podle evidence u nás pálilo 521 zákazníků a vypálilo se 1584 q kvasu. Což vychází jeden a půl kotle na zákazníka. Za sezonu 2020 se vyrobilo 9340 l AA. Poslední pálení proběhlo 29. prosince. Kvalita kvasu byla letos velice dobrá. V minulých letech se především v prosinci stávalo, že některé kvasy se už nedaly pálit, protože byly zkyslé. V této sezóně takových případů bylo málo.

Vydělané peníze budeme dále investovat do zařízení pálenice a celého areálu. Z větších investic to budou nové chladiče do pálenice.

ZAHRÁDKÁŘI

Za výborným výsledkem letošní sezóny stojí velké množství odpracovaných hodin. V listopadu a prosinci jela pálenice o víkendech nepřetržitě a některé směny trvaly i 18 hodin a více.

Rád bych tímto poděkoval páleníčkářům Ing. Jiřině Černé, Leně Zapletalové a hospodáři Radku Zapletalovi, Lukáši Kuchařovi a Františku Gabrhelíkovi za podporu.

Dalibor Stuchlík
vedoucí pálenice

JARO KLEPE NA DVEŘE... ...proto jsme pro vás připravili pár drobných pěstitelských námětů.

Únor na zahrádce

Stále vládne tuhá zima. Půda je hluboce promrzlá a nepříjemná mnoha vláh. Bývají nejtěžší mrazy, ale právě při nich je jasná obloha. Slunce má ke konci měsíce už dost hřejivé paprsky, a proto musíme chránit zejména silnější kmeny větších a starších stromů nátěrem proti přehřátí.

Dokončujeme řez, popřípadě zmlazování na volných tvarech ovocných stromů – jaderovin (jabloně a hrušně). Přísně tvarované ovocné stěny jaderovin však ještě ponecháme bez úpravy, abychom dosáhli teprve pozdějším řezem menších přírůstků a pravého efektu na žádaném tvaru. Je také poslední termín, kdy se mohou přesazovat mladší ořešáky.

Do pařeniště, popřípadě pod fólie, vyséváme semena zeleniny. Je třeba si připravit sadbu pro fóliovníky. Zakládáme teplé nebo poloteplé pařeniště. Využijeme k tomu shrabaného listí a do pařenišť pod přerývanou zeminu jej dáváme v 20 cm vysoké, ušlapané vrstvě.

V okrasné zahradě pokračuje průklest a seřezávání okrasných stromů a keřů, na trávník přivazíme jemný a prosátý kompost.

Zimním postřikem za bezmrazého počasí důkladně opláchneme především kmeny a silné větve, kde se skrývá nejvíce přezimujících larev. Naproti tomu v zahradách s větším výskytem mšic je nutný postřik letorostů a jejich konců, kde je nejvíce přezimujících vajíček.

Také už můžeme přihnojovat průmyslovými hnojivy, především dusíkatými. Hnojiva, stejně jako rozhozený kompost, můžeme zapravíme do půdy, pokud je rozmrzlá.

Na broskvoních trpících kadeřavostí musíme už v této době udělat postřik, než začne teplé počasí a rašení pupenů. Použijeme mědnaté přípravky Kuprikol 50, Champion 50, někteří doporučují Sulku. Broskvoň můžeme hnojit vápníkem, použít ledek vápenatý. Pokroucené napadené listy je dobré odstranit. I když je napadení velké, vyrostou ještě tu samou sezónu listy nové a nějaká ta úroda také bývá. Sledujte informace na různých webových stránkách, které se tomuto tématu bohatě věnují.

Březen na zahrádce

Na zahrádce je plno práce. Kypříme půdu po celé ploše, uděláme předjarní postřik ovocných stromů a keřů, pokud jsme to nestihli v únoru. V mnohých zahradkách nemůžeme používat chemické postřiky za vegetace, protože stále něco sklízíme.

Další důležitou prací je ošetření záhonů jahodníku, odstranění suchých a poškozených listů a přihnojování trsů kvalitním kompostem nebo plným hnojivem. Připravujeme se na roubování a přeroubování ovocných stromů. Nyní již můžeme dělat řez a průklest přísných tvarů ovocných dřevin. V pařeništi či fóliovníku můžeme během března pěstovat karotku, ředkvičku, bazalku a různé druhy salátů. Ostatně koncem měsíce tyto rostliny, ale i další, jako je hrách, kopr, špenát či petržel, může-

me sázet přímo na zeleninový záhon. Připravujeme k výsadbě cibulku a jarní česnek. Na konci měsíce připravíme k předklíčení brambory a do kelímku vysejete po 2–3 semenech okurek, tykví a patisonů.

V okrasné zahradě je třeba přihnojit růže ještě před odhrnutím, okrasné keře i jehličnany. Keře je třeba oklestit nebo zmladit.

Protože celkový průměr srážek může být pod potřebnou výší, musíme včas zalít zejména náročnější rostliny, květiny a skalku.

Duben na zahrádce

Na zahrádce je živo: rostliny pučí, klíčí, raší, přibývá zeleně a barev květů. Vzhled zahrádky se mění každým dnem, zvláště po jarním dešti. Mezi květy již vzletli otužilí čmeláci a při teplejším počasí také včely. Ale pozor, objevují se už i někteří škůdci, např. květopasi. Také nová zeleň bývá převážně plevelem.

Začínáme s ním boj, který potrvá téměř do zimy. Ale duben je rozhodující. Likvidovat musíme časně plevele v hloubce i na povrchu záhonu. Dosáhneme-li čistoty záhonu v dubnu, nebude plevel v červenci a v září již tak rozpínatý.

V ovocné zahradě je teď čas na řez bujněji rostoucích a málo plodících stromů jaderovin. Na konci měsíce je možno začít už s řezem peckovin. Musíme počkat do této doby, protože zimní řez peckovin bývá následován klejotokem. U broskvoní a meruněk tak přecházíme do řezu za vegetace. Objevují se již první mšice, zejména na listech mladého rybízu a angreštu.

Doporučujeme: K přímé ochraně proti mšicím je možné využít přípravek MOSPILAN 20 SP a jiné, proti savému hmyzu. Šetrný postřik se dá připravit z mladé kopřivy:

1 kg kopřiv (mladší bez květů a semínek) zalejeme 10 l vody, 24 hodin louhujeme a poté aplikujeme postřikem na list – využíváme spíše ve sklenících. Tento roztok můžeme použít i jako hnojivo k rostlinám.

Dalším starým „lidovým“ postřikem na mšice je mýdlová voda, připravená z jaderového mýdla (např. JELEN).

Okrasná zahrada už oplývá barvami trvalek, ale i mnohých cibulovin. Rané keře kvetou, vedle nich kamzičníky, bergenie, petrklíče, sasanky. V poslední dekádě začínáme s výsadbou mečíků, jiřin a choulostivějších cibulovin. Také trávník si žádá první sekání, pokud nepotřebujeme trávu k sušení sena.

Zeleninový záhon i pařeniště má být již v plné sklizni. Pod folií je raný salát, ředkvičky, kedlubny. Volná místa hned osazujeme sazenicemi pozdějších kvěťáků nebo semeny okurek. Fóliovníky i volné záhony potřebují zálivku s hnojivovou kombinací.

Je čas přesazování jehličnanů a stálezelených rostlin s velkým balem, většinou nyní rašících. Koncem měsíce přesazujeme broskvoňové očkované.

Nezapomeňme na výsev a předpěstění rostlinek k osazení předokenních truhlíků. Letničky jsou v bohatém sortimentu.

zdroj: Rukověť zahrádkáře a HZ 94

SVĚTELNÝ KOŘEN

Do únorových prací na zahrádce můžete zahrnout i přípravu sadby Světelného kořene – Jamu Čínské-
ho. Rostlina při sadbě vyžaduje čas, který bychom jí v současné době, kdy jsme omezeni od dalších činností, mohli věnovat. Odměnou nám bude zelenina plná životodárných prvků. Neobyčejnou rostlinu vám představí MUDr. Zbyněk Mlčoch „bylinkový doktor“.

Jam čínský (latinsky dioscorea opposita, syn. světelný kořen) je vytrvalá bylina s popínavou hladkou nebo nepatrně rozbrázděnou lodyhou, dlouhou 2-10 m. Načervenalé kořenové hlízy kyjovitého nebo válcovitého tvaru, na řezu bílé a lepkavé, mají hmotnost až 1 kg.

Roste na slunných svazích v subtropích i tropech především v Číně, Japonsku, Indonésii, Koreji, Malajsii a v dalších zemích. V řadě oblastí, např. ve Španělsku, Brazílii, Ugandě a USA, se pěstuje právě pro lékařské účely. Mimo jiné obsahuje minerály: hořčík, draslík, vápník, sodík, křemík.

Sbírá se na konci října nebo na začátku listopadu. Sbírají se **DVOULETÉ** kořeny. Pozor, kořeny jsou křehké.

Účinky na zdraví

Je významným tonifikačním a regeneračním prostředkem při poruchách imunitního systému, neboť pomáhá obnovovat narušené imunitní funkce a stimuluje tvorbu vitálních imunitních faktorů. Užívá se při neurastenii, chronické únavě, žízní, kašli s dušností, oslabeném trávení, diabetu, suchu v ústech, při častém močení a jeho poruchách, při polucích, posiluje funkci ledvin. Léčí i abscesy, karbunkly a jiné onemocnění kůže.

Kořen je jedlý

Spodní část se konzumuje. Dá se konzumovat syrová i vařená, nebo sušená. Nejlepší je ukrojit plátek syrového kořene, nakrájet jej na kostičky keramickým nožem, to zdůrazňuji, a přidat do již hotového jídla. Uvařený chutná jako velice dobré brambory. Ale léčivé účinky má spíše syrový kořen. Každý člověk je jiný. Na každého to účinkuje naprosto jinak. Doporučuji zpočátku jen pláteček a postupně přidávat. V Číně se také používá jako velice drahé afrodiziakum. Sklizeň je na konci října, začátkem listopadu. Uskladníme jej tak, že jej dáme do sklepa do dřevěné bedýnky. A pokud máme velice suchý sklep, tak jej trochu pocukrujeme pískem.

lustrační foto: sázení pacibulek

Na zpracování používáme **keramické nebo plastové nástroje** (keramický nůž, plastové struhadlo, ...).

Jak ho zpracovat?

- na kostičky do jídla
- plátek a přímo sníst
- vaření ideálně v keramickém hrnci (v nerezovém hrnci kořen získává pachut')
- chutný je např. "na loupáčku" s máslem, tvarohem a keffírem
- je možné ho přidat do kváskového chleba
- při strouhání uvolňuje velké množství slizů, což nemusí být některým lidem příjemné

Skládování, uchování

Ve sklepě jak brambory. Vydrží až do Hromnic (2. 2. v roce)

Můžete si vyrobit i tinkturu

Rostlina je hodně slizká, ale lze z něj vyrobit tinkturu. Na 1000 ml alkoholu (vodky) použijeme jen 100 gramů nastrouhaného kořene. Pokud byste dali větší množství, tekutina by byla tak viská, že by nebylo možné ji kapat např. pipetou.

Pěstování světelného kořene

Kořen se sází na jaře v březnu a dubnu do křemenného říčního písku. Tím, že jde o hlízy pěstování, se podobá pěstování křenu. Na zahradě se doporučuje sázet do vykopané jámy 1,20 m hluboké a 40 cm široké. Nejprve do ní vysypete písek, nahoru přibližně 10 cm slámy a asi 5 cm hlíny. Na hlínu pak položíte 1letý kořen nebo část dospělé rostliny ve vodorovné poloze nebo použijte pacibulku a pak zasypte další asi 5 cm vrstvou hlíny.

Rostlina se chce pnout, takže časem potřebuje opěru, ze začátku můžete rostlině pomáhat a chytat ji provázek. V naší krajině přibližně vyrůstá do 2 až 3 metrů, můžete ji použít i jako okrasnou popínavku.

Lze ji pěstovat i v dřevěných bednách potřebných rozměrů postavených na zem, kde odpadá vykopávání ze země. Jen se otevře bedna ze strany a kořen snadno vyndáte. V dřevěné bedně je potřeba častější zalévání. Pokud je v zemi, zalévání odpadá, zalít je potřeba pouze v období velkého sucha. Před sadbou i během vegetace lze přihnojit vyžralým kompostem.

Kde se dá sehnat kořen nebo pacibulky?

Např. na www.svetelnykoren.cz/cz/eshop

Zdroj: www.BylinkovyDoktor.cz

Připravili pro vás halenkovičtí zahrádkáři

lustrační foto: dřevěný truhlík

MYSLIVCI

Zvířátka v zimě

V tuhé zimě najdete u krmelců a zásypů mnoho

druhů zvířátek, poznávejte je s námi.

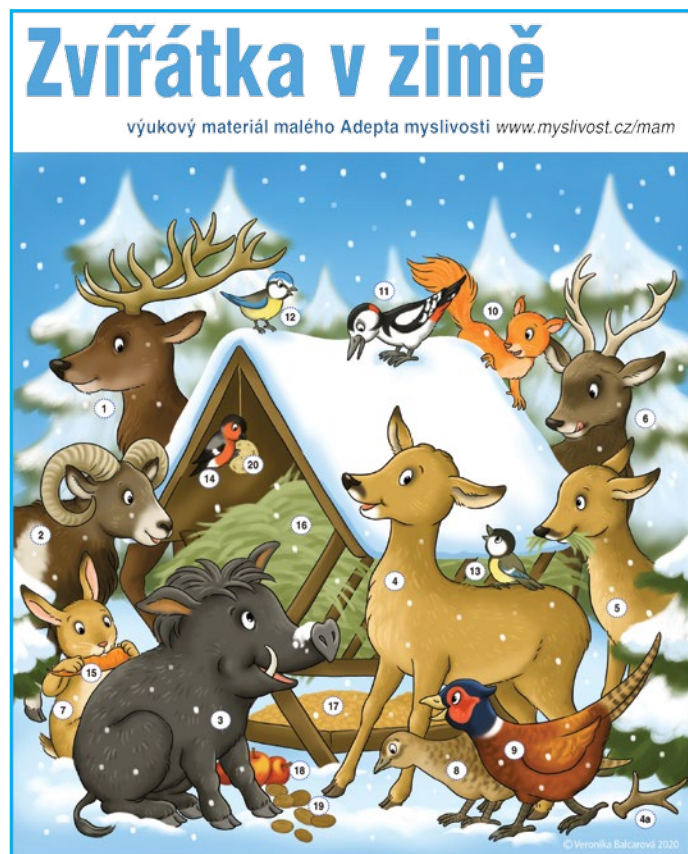
Pro něco dobrého přichází jelen evropský (1) s mohutným paroží, muflon se zatočenými toulci (2), ježatý věčně hladový divočák (3), přijde ale také srnec (4), který už má shozené parůžky (4a) se srnou (5), občas se objeví i jiný, menší druh jelena, k nám dovezený jelen sika (6).

Z drobné zvěře můžete vidět zajíce s dlouhými slechy (7), bažantí slepičku (8), které dělá společnost pestrý bažantí kohout (9), zahlédnete možná i hravou huňatou veverku (10).

Přilétají ale také ptáčci, třeba barevný strakapoud (11), sýkorka modřinka s modrou hlavičkou (12) nebo sýkora koňadra s hlavičkou v černé barvě (13), občas je k vidění i hýl obecný (14).

A co můžeme zvířátkům připravit k snědku? Určitě nepohrdnou mrkví (15), kvalitním senem (16), ječmenem (17), můžete zpestřit jídelníček i jablíčky (18) nebo žaludy (19), pro ptáčky také nezapomeňte na lojové koule (20).

U krmelců zvěř nerušíme, zachovejme klid!

BŘEZEN V MYSLIVOSTI

Kolísání venkovních teplot v lednu a v únoru se negativně projevuje na hmotnosti srnčí zvěře i úhynech. Srnčí zvěř ztratila většinu tukových zásob a vyhledává každou příležitost k pastvě. Jadrná krmiva již myslivci předkládají v menším množství, aby se předešlo zdravotním komplikacím přechodu na čerstvé výhonky trav a řepky, které mají nevyhovující poměr živin, nedostatek vlákniny, což vyvolává u zvěře průjmy. Vhodné je pokračovat v příkrmování menšího množství sena a ovsem. Srncům již dorostly parůžky,

které mají pokryty hustým „líčím“. V honitbách se v průběhu března objevují první mláďata – zajíčci, jsou však citliví na mráz, útoky drobných šelem a přemnožených krkavcovitých ptáků. Myslivci se proto soustředí v oblastech s vysokými osevy řepky ozimé na doplňkové příkrmování čerstvým senem, krmnou solí a minerálními lizy v blízkosti lánů řepky. Sledují zdravotní stav zvěře a měli by včas reagovat na hrozící nebezpečí. Vzhledem k tomu, že lov srnčí zvěře skončil k 31. prosinci, nehrozí nebezpečí objevení nekalitní zvěřiny na trhu.

ZVĚŘ OHROŽUJE NARŮSTAJÍCÍ DOPRAVA

Zvěř v jarním období zvyšuje svoji migrační aktivitu. To by měli mít na paměti zvláště řidiči při ranním vyjasňování a za soumraku, kdy zvěř migruje za potravou. Při součtu škod na zvěři na silnicích mnohde myslivci zvěř neloví, protože ztráty na silnicích převyšují plánovaný lov daný vyhláškou.

TOULAVÍ PSI A KOČKY JSOU NEŘEŠITELNÝM PROBLÉMEM

Nebezpečím pro zvěř jsou volně pobíhající a toulaví psi, kteří jsou zvláště nebezpeční v zimních měsících, kdy neustálým rušením zvěře způsobují velké ztráty energetických zásob a zvěř pak hyne na uštvaní či na záněty dýchacích orgánů. Proto by se chovatelé neměli stydět za použití vodítka, protože tím chrání nejenom svého pejska před zatouláním, ale i krásu volně žijící zvěře. Samice spárkaté zvěře jsou v tomto období březí (gravidní) a vytváří se v nich nový život, což je další důvod k ohleduplnosti ke zvěři. Majitelé psů často záměrně venčí své miláčky volně v přírodě a časté jsou i projevy agresivity vůči myslivcům, kteří se snaží majitele upozornit na fakt, že volně pobíhající pes do přírody nepatří.

Březnové pranostiky v myslivosti z knihy Jaromíra Kovaříka

Zvěř, lov a myslivost v české lidové slovesné kultuře.

Březen – za kamna vlezem.

Kuká-li žežulka mnoho v březnu, klepe-li čáp a přilétá divoká husa, je jaro dobré.

Sv. Eudoxie psa po uši sněhem zavěje.

Na sv. Anežku čejka musí snést vajíčka, i kdyby je měla snést do sněhu.

Na Řehoře zima se ukazuje, liška z nory vesele vykukuje, bude-li však pěkný čas, vrátí se do nory zas. Na sv. Řehoře snáší kachna první vejce.

Vyběhne-li zajíc na Josefa do polí, vrátí se na Bartoloměje s rodinou do lesa.

Březnové slunce má krátké ruce.

V březnu vítr, v dubnu déšť – pak jistě úrodný rok jest.

Lépe od hada být uštknut než v březnu od slunce ohřát.

Studený marec, mokrý máj – bude humno jako ráj.

Adventní list dočká-li marcového, nebudeš snídat, sedláčku, chleba rezného.

V březnu prach a v dubnu bláto – sedláčkovi roste zlato.

*Za MS Podlesí Halenkovice
Martin Jančík*

FOTBALISTÉ NA KONCI ROKU 2020

Halenkovičtí fotbalisté mají za sebou hodně atypický podzim. Po létě, kdy se jim podařilo úspěšně sehrát spoustu přípravných utkání, přišel začátek nové sezóny, ve které se halenkovickým sportovcům taktéž dařilo. Bohužel, postupně se zhoršující pandemická situace nedovolila podzimní část sezóny odehrát v plném rozsahu. Výsledky podzimu a tabulka podzimní části byla zveřejněna v minulém, 95. čísle, Halenkovického zpravodaje.

Epidemie covid-19 nepoznamenala jen sportovní činnost TJ Halenkovice. Ze známých důvodů nebylo možné uspořádat letošní Ples sportovců, proto pro letošní rok nebyl vyhlášen ani halenkovický fotbalista roku. Na základě vládních nařízení je uzavřena Hospoda na hřišti.

Život TJ se ale úplně nezastavil. Byla provedena podzimní údržba hrací plochy a zazimování areálu včetně nového zavlažovacího zařízení.

Začátkem podzimu rozhodl výbor TJ o zakoupení a instalaci nových pevných branek. Původní, ocelové branky, které stály na našem hřišti desítky let, byly ve špatném technickém stavu. Pod několika vrstvami nátěrů docházelo ke korozi, část háčků, určených pro uchycení sítí byla ulomena, část zohýbána. V nejhorším stavu byla konstrukce u země. Zadní rám zarůstal do travního porostu a byl u obou branek mechanicky poškozen.

Nově zakoupené brány jsou vyrobeny z duralových profilů a mají odlišnou konstrukci. Zadní napínací rám sítí lze zvednout. Tím se výrazně zjednoduší údržba trávy v brankovištích. Brány jsou samozřejmě vybaveny veškerými potřebnými atesty, ostatně, stejné fotbalové branky můžete vidět i na prvoligových stadionech.

Výbor TJ rozhodl, že instalace bran bude z ekonomických důvodů řešena formou brigád. V neděli 20. prosince 2020 provedli členové výboru výkopové práce. Ve středu 23. prosince byla za výrazné pomoci několika hráčů A týmu vybetonována zemní pouzdra. S vyměřením a betonáží pomohl pan Martin Kašpárek. Konečná kompletace nových a demontáž původních branek bude v několika dalších etapách provedena do předpokládaného začátku jarní části sezóny.

Dalším vylepšením areálu hřiště je výstavba tréninkové zdi pro děti. Její realizaci inicioval a organizuje pan Richard Vašíček. I tato akce by měla být dokončena do jara 2021.

FOTBAL

Předběžný rozpis jara 2021, zveřejněný OFS Zlín, počítá s kompletním odehráním všech utkání, včetně neproběhlých pozimních zápasů (začít by se mělo už 7. března). Je však otázka, zda se to, vzhledem k epidemické situaci, podaří. Nezbyvá než doufat a do roku 2021 si přát hlavně zdraví...

RJ

NOVÉ DRESY

Fotbalisté a fotbalistky přípravky se mohou těšit na zbrusu novou sadu dresů v klubových barvách.

POHYB OBYVATELSTVA

K 31. prosinci 2020 měly Halenkovice 1978 obyvatel, což je o 26 více než v roce 2019. Z toho je 997 mužů a 981 žen. Narodilo se 22 dětí a zemřelo 35 našich občanů, viz níže. V domácím prostředí (v Halenkovících) se narodilo 1 dítě a zemřelo 6 osob. Přistěhovalo se 68 osob a odstěhovalo 29. V rámci obce se přestěhovalo 15 osob na jinou adresu. Na úřední adrese (OÚ Halenkovice, čp. 76) je hlášeno 72 osob. Počet cizinců zatím není na stánkách ministerstva vnitra uve-

den. Celkem se v Halenkovících konalo 7 svatebních obřadů, z toho 3 v obřadní síni, 2 v kostele sv. Josefa, 1 na zahradě u RD a 1 v přírodě (v lese). Ovdovělo 18 osob, sňatek uzavřelo 12 osob, počet rozvodů není k dispozici. K tomuto datu je v Halenkovících 8 osob starších 90 let. Božena Gabrhelíková, Anna Snopková, Jiřina Polášková, Josef Bocheza – 90 let, Radomila Hrdá, Josef Strašák – 91 let, Anna Kuřínová – 92 let a Marie Cibulková – 94 let je nejstarší občankou Halenkovice.

Úmrtí

Josef Kubičík	Dolina 359	01. 01. 2020
Oleg Novák	Pláňavy 459	12. 01. 2020
Miroslav Šavara	Dolina 524	17. 01. 2020
Pavel Pešina	Dolina 208	22. 01. 2020
František Horka	Dolina 558	02. 02. 2020
Jan Vlk	Pláňavy 168	07. 02. 2020
Bedřiška Rožnovská	Zádrinové 86	20. 02. 2020
Eugenie Chlapková	Dolina 557	23. 02. 2020
Jarmila Zatloukalová	Pláňavy 142	08. 05. 2020
Václav Kalivoda	Záhumení 617	11. 06. 2020
Rudolf Pospíšil	Zádrinové 527	17. 06. 2020
Veronika Vojtková	U Svatých 555	21. 06. 2020
Marie Vičánková	Dědina 8	05. 07. 2020
Šárka Hrubanová	Katernice 128	07. 07. 2020
Josef Kašpárek	Katernice 106	08. 08. 2020
Jana Očadlíková	Dolina 582	09. 08. 2020
Marie Maňásková	Záhumení 575	20. 08. 2020
Josef Sklenařík	Dolina 364	28. 08. 2020
Zdeněk Strašák	Zemanové 217	04. 09. 2020
Stanislav Beránek	Dolina 499	05. 09. 2020
Josef Bouda	Zemanové 134 e	11. 09. 2020
Jiří Chrenčík	Katernice 127	16. 09. 2020
Jaroslava Brázdilová	Pláňavy 76	17. 09. 2020
Ludmila Janečková	Katernice 114	06. 10. 2020
Stanislav Ondra	Dolina 491	07. 10. 2020
Eva Kopčilová	Záhumení 621	17. 10. 2020
Anna Kašíková	U Svatých 442	27. 10. 2020
Jiřina Bezlojová	Kopec 654	30. 10. 2020
Karel Navrátil	Pláňavy 316	20. 11. 2020
Danuše Švecová	Záhumení 478	23. 11. 2020

Jindřich Kašpar	Pláňavy 104	24. 11. 2020
Ludmila Kadlčáková	Dolina 726	30. 11. 2020
František Zapletal	Záhumení 604	08. 12. 2020
Růžena Kolečkářová	Dolina 462	10. 12. 2020
Pavel Čagánek	Pláňavy 563	25. 12. 2020

Narození

Anna Zuzaňáková	Dolina 738	02. 01. 2020
Libuše Rozárie Nesrstová	Pláňavy 351	24. 01. 2020
Štěpán Mazel	Břehe 762	26. 02. 2020
Lukáš Planý	Břehe 311	26. 02. 2020
Eliška Kubínová	Obecnice 99	29. 02. 2020
Emma Kaňovská	Dolina 663	02. 03. 2020
Vojtěch Pospíšil	Dolina 387	20. 03. 2020
Václav Rašíň	Dolina 794	28. 03. 2020
Kryštof Obadal	Dolina 769	07. 04. 2020
Miroslav Zarembo	Dolina 759	18. 04. 2020
Adam Drábek	Katernice 111	19. 04. 2020
Natalie Vycudilíková	U Svatých 358	27. 05. 2020
Jan Lapčík	Zádrinové 374	02. 06. 2020
Adéla Opavská	Dědina 3	30. 06. 2020
Eduard Gabrhelík	Kopec 787	16. 08. 2020
Matěj Krčmář	Záhumení 611	23. 08. 2020
Antonie Svozilová	Dolina 782	07. 10. 2020
Barbora Fábryová	Dolina 655	11. 10. 2020
Amálie Šatánková	U Svatých 366	14. 10. 2020
Eva Tomašítková	Obecnice 562	18. 11. 2020
Jakub Tabara	Spodní Kržle 321	01. 12. 2020
Natalie Kadlecová	Záhumení 574	11. 12. 2020

Bohdana Blažková
matrikářka

PRVNÍ OBČÁNEK

Prvním miminkem roku 2021 s trvalým pobytem v Halenkovících je **Tobiáš Pavelka** z Pláňav. Narodil se rodičům Soně Novákové a Liboru Pavelkovi v sobotu 9. ledna 2021 ve zlínské porodnici. Vážil 3,45 kg a měřil 49 cm. Doma na něj už netrpělivě čekala jeho sestřička Vanessa.

Přejeme celé rodině hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková
matrikářka

Ladislav Kolář vstoupil do klubu sedmdesátníků

1. prosince 2020 obohatil naše kmetské řady pan Ladislav Kolář. Charismatický herec, zpěvák a muzikant s nezaměnitelným hlasem, mužného zjevu, s výrazným hereckým projevem, kterým oslovil řady zejména divadelních diváků. Vedle toho, alespoň jak já ho znám ze soukromí, pracovitý, vtipný, přátelský, ale zároveň skromný člověk, který nikdy nepotřeboval nic předstírat. A ke hraní mu stačilo jeviště. Z halenkovských občanů, kteří jej potkávají v některé z prodejen, jak si kupuje chleba, v něm hereckou hvězdu poznávají jen někteří.

Mluvil a mluví za něj řada rolí, které ztvárnil zejména na divadelních prknech. Měl jsem to štěstí, že jsem se s ním i jeho rodinou tehdy seznámil, když se objevil na Kržlích. Pořídil si tu chalupu. Bylo to ještě za hluboké totality, působil tenkrát v divadle v Uherském Hradišti a možná právě ta krátká vzdálenost a tím i dostupnost, hrála svou roli při volbě klidného místa na okraji Chřibů. Chalupa se pak stala dostaveníčkem části souboru, který tu našel možnost užívat si poklid i prostor pro netypické tvůrčí aktivity (či doslova „sko-pičiny“) v této malebné části Chřibů a okolí. Této brány

do kopců, které mají tak bohatou historii. A chalupa hrála takovou roli, že na jména některých kolegů dokázal velmi emotivně reagovat i jejich tehdejší pes. Chalupu pak opravovali a zvelebují ji prakticky dodnes. A co není v dnešní době zvykem (nebo možná moderní), stále se stejnou manželkou Mikinou (Miroslavou Kolářovou), také herečkou.

Vedle divadla a muzikálu jsme měli možnost ho vidět i v televizních seriálech a inscenacích. To zejména poté, kdy změnil angažmá a přešel do Městského divadla v Brně, mimochodem do místa svého rodiště.

Necítím se povoláný předkládat výčet jeho rolí a nedej Bože se k nim třeba vyjadřovat, ale dovolte mi jednu osobní vzpomínku. A to je jeho tréma, ke které se jednou při nějaké příležitosti přiznal. Upřímně řečeno

byl jsem z toho paf, že tak velký herec může něčím takovým trpět. A dodnes nechápu, jak se s tím může člověk této profese tak úspěšně prát.

Takže Láry, přeji Ti zdraví, hodně úspěchů, a nejen divadelního štěstí. A ať si ještě hodně pohraješ, jak říkával... Však ty víš, kdo.

Stanislav Sýkora

ZLATÁ SVATBA

50 let společného života oslavili manželé

Zdeňka a Václav Šubíkovi

z Doliny. Sňatek uzavřeli

10. října 1970 v Halenkovicích.

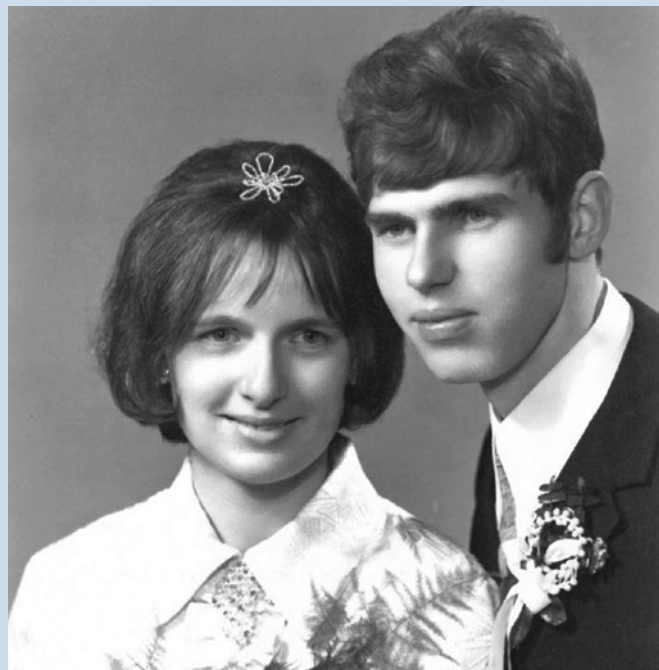
ZLATÁ SVATBA

50 let společného života oslavili manželé

Marie a Zdeněk Kaškovi

z Katernic. Sňatek uzavřeli

28. listopadu 1970 v Halenkovicích.

BLAHOPŘEJEME**Leden****60 let**

Zdeněk Plšek, Katernice 119

65 let

Věra Zábranová, Katernice 149

Antonín Stratil, Obecnice 440

Jaromír Skyba, Dolina 749

75 let

Josef Janeček, Katernice 114

Věroslava Kašpárková, Zádřinové 82

Miroslav Juřena, Pláňavy 341

80 let

Karla Kašpárková, Obecnice 500

Únor**55 let**

Václav Vojtášek, Nová Silnice 414

Miroslav Bureš, U Svatých 413

65 let

Helena Sklenaříková, Dolina 364

70 let

Alena Trvajová, Dolina 584

75 let

Danuše Chrenčíková, Katernice 127

Vlastimil Navrátil, Katernice 138

Březen**50 let**

Marie Chaloupková, Katernice 158

55 let

Vlastimil Dobrozemský, U Svatých 294

60 let

Květoslava Michalíková, U Svatých 521

65 let

Dušan Snopek, Záhumení 326

70 let

Ing. Miloš Černý, Dědina 1

Jiřina Jablonická, Obecnice 535

80 let

Josef Maňásek, Záhumení 575

Augustin Polášek, Zádřinové 381

Duben**50 let**

Lenka Krátká, Katernice 138

Ingrid Marholtová, Pláňavy 587

Miroslava Paseková, Záhumení 580

Dagmar Kylarová, Zádřinové 299

55 let

Jiří Hrabal, Kopec 770

60 let

Alena Holásková, Obecnice 407

65 let

Miroslav Hromada, Spodní Kržle 37 e.

70 let

Miloslava Gavendová, Katernice 124

Marta Skopalová, Pláňavy 350

František Půl, Spodní Kržle 340

75 let

Jiří Chytil, Kopec 12

80 let

Františka Režná, Katernice 159

**K významnému jubileu Vám upřímně blahopřejeme.
Do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí, pohodu a mnoho
spokojenosti ve Vašem osobním i profesním životě.**

Bohdana Blažková, matrikářka

OBSAH

Sv. Hubert.....	4	Základní škola	30
Rozpočet obce na rok 2021	9	Farnost	33
Kržle.....	16	Knihovna	34
Halenkovické poklady V.	18	Hasiči	36
Zvonice Na Kopci.....	22	Zahradkáři	37
Domácí škola za pandemii	26	Myslivci	40
Mateřská škola	28	Fotbal	41

Uzávěrka 97. čísla je k 31. 3. 2021 – zprávy za období 1. 1. 2021 až 31. 3. 2021, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na adresu: zpravodaj@halenkovice.cz.